

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler	Yayımlandığı Tarih	Sayı
10 – 27 Ocak 2010	28 Ocak 2010	434

İÇİNDEKİLER

- [13/1/2010 Tarih ve 5946 Sayılı Serbest Bölgeler Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun \(R.G. 22 Ocak 2010 – 27470\)](#)
- [Kamu Personelinin Maaşlarının Hesabına Esas Tutulan Katsayıların Yeniden Tespiti ve İlgili Mevzuatı Uyarınca İstihdam Edilen Sözleşmeli Personelin Ücretlerinin Artırılması, Devlet Memurlarına Ödenecek Zam ve Tazminatlar ile Bazı Kararlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin 2010/7 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \(R.G. 12 Ocak 2010 – 27460\)](#)
- [4/7/1956 tarihli ve 6772 sayılı Kanun Kapsamına Giren Kurumlarda Çalışan İşçilere 2010 Yılında Ödenecek İlave Tediye Hakkında 2010/8 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \(R.G. 14 Ocak 2010 – 27462\)](#)
- [Gıda ve Yem Amaçlı Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerinin İthalatı, İşlenmesi, İhracatı, Kontrol ve Denetimine Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \(R.G. 20 Ocak 2010 – 27468\)](#)
- [Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun Uygulama Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \(R.G. 21 Ocak 2010 – 27469\)](#)
- [Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmeleri Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yönetmelik \(R.G. 22 Ocak 2010 – 27470\)](#)
- [Turizmi Teşvik Kanununun Cezai Hükümlerinin Uygulanması Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \(R.G. 27 Ocak 2010 – 27475\)](#)
- [Ölçü Aletleri ve Metrolojik Kontrol Yöntemleri Hakkında Yönetmelik \(2009/34/AT\) \(R.G. 11 Ocak 2010 – 27459\)](#)
- [Strateji Geliştirme Başkanlığından “Mahkemeler Bütçesi” Konulu 144 Nolu Genelge](#)
- [Başbakanlıktan “Personel Görevlendirmesi” Konulu 2010/1 Sayılı Genelge \(R.G. 26 Ocak 2010 – 27474\)](#)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2009/52, K: 2010/5 \(Yürürlüğü Durdurma\) Sayılı Kararı \(R.G. 27 Ocak 2010 – 27475\)](#)
- [Yargıtay 1. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar \(R.G. 15 Ocak 2010 – 27463\)](#)
- [Yargıtay 7. Hukuk Dairesinden 3 Adet Karar \(R.G. 18 Ocak 2010 – 27466\)](#)
- [Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar \(R.G. 18 Ocak 2010 – 27466\)](#)
- [Yargıtay 19. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar \(R.G. 19 Ocak 2010 – 27467\)](#)

- [Yüksek Seçim Kurulunun 17 Nolu Kararı](#)
(R.G. 20 Ocak 2010 – 27468)
- [Yüksek Seçim Kurulunun 18 Nolu Kararı](#)
(R.G. 20 Ocak 2010 – 27468)
- [Yüksek Seçim Kurulunun 22 Nolu Kararı](#)
(R.G. 20 Ocak 2010 – 27468)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Elif Akın ve Diğerleri/Türkiye\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Eriş/Türkiye\)](#)
- [Maliye Bakanlığında Millî Emlak Genel Tebliği \(Sıra No: 326\)](#)
(R.G. 13 Ocak 2010 – 27461)
- [Sanayi ve Ticaret Bakanlığında 3628 Sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanununun Kooperatiflerde Uygulanmasına Dair Tebliğ](#) (Tebliğ No: 2010/1)
(R.G. 14 Ocak 2010 – 27462)
- [Sanayi ve Ticaret Bakanlığında 1163 Sayılı Kooperatifler Kanununa Tabi Kooperatiflerde Bir Ortaklık Payının Değerinin 100 \(Yüz\) Türk Lirasına Yükseltilmesi ve Yeni Pay Değerine Göre Kooperatiflerce Yapılması Gerekli Olan İşlemlere İlişkin Tebliğ](#) (Tebliğ No: 2010/2) (R.G. 14 Ocak 2010 – 27462)
- [Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından Çek Defterlerinin Baskı Şekline, Bankaların Hamile Ödemekle Yükümlü Olduğu Miktar ile Çek Düzenleme ve Çek Hesabı Açma Yasağı Kararlarının Bildirilmesine ve Duyurulmasına İlişkin Tebliğ](#) (Sayı: 2010/2) (R.G. 20 Ocak 2010 – 27468)
- [Kamu İhale Kurumundan Kamu İhale Tebliği](#) (Tebliğ No: 2010/1)
(R.G. 21 Ocak 2010 – 27469)
- [Maliye Bakanlığında 2010 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Uygulama Tebliği \(Sıra No: 5\)](#) (R.G. 26 Ocak 2010 – 27474)
- [Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü 2010 Yılı Eğitim Plânı](#)
- [Maliye Bakanlığında Kamu Sosyal Tesislerine İlişkin Tebliğ \(Sayı: 2010 - 4\)](#)
(R.G. 17 Ocak 2010 – 27465)
- [Adalet Bakanlığında İlan](#)
(R.G. 15 Ocak 2010 – 27463)
- [Adalet Bakanlığında İhalelere Katılmaktan Yasaklama Kararı](#)
(R.G. 17 Ocak 2010 – 27465)
- [Adalet Bakanlığında 2 Adet İlan](#)
(R.G. 21 Ocak 2010 – 27469)
- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlikler İlanları](#)
(R.G. 23 Ocak 2010 – 27471)
- [Türkiye Adalet Akademisi Başkanlığından Türkiye Adalet Akademisi Yönetim Kurulu Üye Seçimine İlişkin İlan](#)
(R.G. 22 Ocak 2010 – 27470)

DAİR KANUN

Kanun No. 5946

Kabul Tarihi: 13/1/2010

MADDE 1 – 6/6/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanununun değişik 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Yurt dışından bölgeye getirilen malların CIF değeri üzerinden binde 1 ve bölgeden Türkiye’ye çıkarılan malların FOB değeri üzerinden binde 9 oranında, peşin olarak ödenecek ücretler,”

MADDE 2 – Bu Kanun yayımı tarihinden üç ay sonra yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

21/1/2010

[R.G. 22 Ocak 2010 – 27470]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Bakanlar Kurulu Kararları

Karar Sayısı : 2010/7

Ekli “Kamu Personelinin Maaşlarının Hesabına Esas Tutulan Katsayıların Yeniden Tespiti ve İlgili Mevzuatı Uyarınca İstihdam Edilen Sözleşmeli Personelin Ücretlerinin Artırılması, Devlet Memurlarına Ödenecek Zam ve Tazminatlar ile Bazı Kararlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Karar”ın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığının 6/1/2010 tarihli ve 42 sayılı yazısı üzerine, 2010 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 21 inci, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 152 nci, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü ve 631 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 14 üncü maddeleri ile muhtelif statülerde sözleşmeli personel istihdamına imkân sağlayan mevzuat hükümlerine göre, Bakanlar Kurulu’na 6/1/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

KAMU PERSONELİNİN MAAŞLARININ HESABINA ESAS TUTULAN KATSAYILARIN YENİDEN TESPİTİ VE İLGİLİ MEVZUATI UYARINCA İSTİHDAM EDİLEN SÖZLEŞMELİ PERSONELİN ÜCRETLERİNİN ARTIRILMASI, DEVLET MEMURLARINA ÖDENECEK ZAM VE TAZMİNATLAR İLE BAZI KARARLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KARAR

Katsayıların belirlenmesi

MADDE 1 – 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 154 üncü maddesi uyarınca aylık gösterge tablosunda yer alan rakamlar ile ek gösterge rakamlarının aylık tutarlara çevrilmesinde uygulanacak aylık katsayısı (0,057383), memuriyet taban aylığı göstergesine uygulanacak aylık taban katsayısı (0,76293), iş güclüğü, iş riski, temininde güçlük ve mali sorumluluk zamlarının aylık tutarlara çevrilmesinde uygulanacak yan ödeme katsayısı ise (0,01819) olarak yeniden belirlenmiştir.

Ücretlerin artırılması

MADDE 2 – 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere;

a) 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin (c) bendi uyarınca sözleşmeli olarak çalıştırılan personelin ücret tavanı, 3.012 TL'ye yükseltilmiştir.

b) 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Kararname ile yürürlüğe konulan "Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar"ın 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan ücret tavanı, 2.671 TL'ye yükseltilmiştir.

c) 30/11/1984 tarihli ve 84/8813 sayılı Kararname ile yürürlüğe konulan "Başbakanlıkta Çalıştırılacak Sözleşmeli Personel Hakkında Hizmet Sözleşmesi Esasları"nın 8 inci maddesinde yer alan unvanlardan en yüksek Devlet memuru olan Başbakanlık Müsteşarının aylık sözleşme ücret tutarı 3.107 TL'ye yükseltilmiştir.

ç) 29/12/1997 tarihli ve 97/10498 sayılı Kararnamenin eki listelerdeki kurum ve kuruluşların hizmet sözleşmesi esaslarında yer alan ve 29/6/2009 tarihli ve 2009/15152 sayılı Kararname ile yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri %2,62 oranında artırılmıştır.

d) İlgili mevzuatı uyarınca vize edilmiş sözleşmeli personel pozisyonlarının, 2009/15152 sayılı Kararname ile yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri %2,62 oranında artırılmıştır.

e) Çeşitli statülerde 2009 yılında sözleşmeli olarak çalıştırılanlardan 2010 yılında da görevlerine devam etmeleri ilgili kamu idarelerince uygun görülenlerin, 2009/15152 sayılı Kararname uyarınca belirlenmiş mevcut brüt sözleşme ücretleri %2,62 oranında artırılmıştır.

Devlet memurlarına ödenecek zam ve tazminatlar

MADDE 3 – 17/4/2006 tarihli ve 2006/10344 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan "Devlet Memurlarına Ödenecek Zam ve Tazminatlara İlişkin Karar" ve eki cetvellerin uygulanmasına 2010 yılında da devam olunur.

Değiştirilen hükümler

MADDE 4 – a) 8/2/2002 tarihli ve 2002/3729 sayılı Kararnamenin eki Kararın 2 nci ve 3 üncü maddeleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"**Madde 2** – Kapsama dahil tüm personel için 2010 yılının birinci altı aylık dönemindeki "ortalama ücret toplamı üst sınırı" 5.625 TL olarak tespit edilmiştir."

"**Madde 3** – Mevcut karar, onay veya diğer mevzuat uyarınca kapsama dahil personele yapılmakta olan aynı ve/veya nakdi ödeme unsurlarına yeni bir unsur ilave edilmemesi ve 2 nci maddede yer alan ortalama ücret toplamı üst sınırının aşılması kaydıyla 2010 yılının birinci altı aylık döneminde kapsama dahil personelin mali ve sosyal hakları, kurum içi hiyerarşik yapıların gerektirdiği ölçüde ve mevzuatı dahilinde %2,62 oranına kadar yetkili organlar tarafından belirlenecek oranlarda artırılabilir."

b) 7/8/2008 tarihli ve 2008/14012 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının geçici 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"**GEÇİCİ MADDE 1** – (1) Yeni bir düzenleme yapıncaya kadar, makam tazminatından yararlananlar hariç olmak üzere; bölge müdürü, bölge müdür yardımcısı, il müdürü, il müdür yardımcısı, il müftüsü, il müftü yardımcısı, daire başkanı, daire başkan yardımcısı, başkan, başkan yardımcısı, genel sekreter, genel sekreter yardımcısı, savunma sekreteri, fakülte sekreteri, enstitü sekreteri, yüksekokul sekreteri, ilçe müftüsü, müdür ve müdür yardımcısı kadrolarında bulunanlardan 17/4/2006 tarihli ve 2006/10344 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Devlet Memurlarına Ödenecek Zam ve Tazminatlara İlişkin Karara ekli (II) sayılı Cetvelinin "(A)" bölümü ile (III) sayılı Cetvelin (B) bölümünde yer alanlar için ek ödeme oranı %100 olarak, (III) sayılı Cetvelin (F) bölümünde yer alanlar için %90 olarak uygulanır."

Yürürlük

MADDE 5 – Bu Kararın 4 üncü maddesinin (b) fıkrası 15/1/2010, diğer hükümleri 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 6 – Bu Karar hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 12 Ocak 2010 – 27460]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2010/8

4/7/1956 tarihli ve 6772 sayılı Kanun kapsamına giren kurumlarda çalışan işçilere 2010 yılında;

a) Kanunun 1 inci maddesine göre yapılacak ilave tediyeinin birinci yarısının 29/1/2010, diğer yarısının 30/6/2010 tarihinde,

b) Kanunun 2 nci maddesine göre maden işletmelerinin münhasıran yer altı işlerinde çalışanlara yapılacak ilave tediyeinin tamamının 27/12/2010 tarihinde,

ödenmesi; Maliye Bakanlığının 30/12/2009 tarihli ve 21021 sayılı yazısı üzerine, mezkur Kanunun 4 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 6/1/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

[R.G. 14 Ocak 2010 – 27462]

Yönetmelikler

Tarım ve Köyişleri Bakanlığından:

GIDA VE YEM AMAÇLI GENETİK YAPISI DEĞİŞTİRİLMİŞ ORGANİZMALAR VE ÜRÜNLERİNİN İTHALATI, İŞLENMESİ, İHRACATI, KONTROL VE DENETİMİNE DAİR YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 26/10/2009 tarihli ve 27388 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Gıda ve Yem Amaçlı Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerinin İthalatı, İşlenmesi, İhracatı, Kontrol ve Denetimine Dair Yönetmeliğin geçici 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmış ve aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“**GEÇİCİ MADDE 2** – (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce kontrol belgesi alınmış ürünlerin ithalatında, bu ürünlerin Avrupa Birliğinin kabul ettiği kriterlere uygun olması koşulu ile bu Yönetmeliğin 5 inci, 6 ncı, 9 uncu ve 11 inci madde hükümleri 1/3/2010 tarihinden itibaren uygulanır.”

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Tarım ve Köyişleri Bakanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete’nin	
Tarihi	Sayısı
26/10/2009	27338
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete’nin	
Tarihi	Sayısı
20/11/2009	27412

[R.G. 20 Ocak 2010 – 27468]

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından:

YABANCILARIN ÇALIŞMA İZİNLERİ HAKKINDA KANUNUN UYGULAMA YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 29/8/2003 tarihli ve 25214 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun Uygulama Yönetmeliğinin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ğ) bendinde yer alan “Mesleki Yeterlilik” tanımı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mesleki Yeterlilik: Hizmet sunucusunun, akademik ve mesleki yeterlilik istem ve prosedürlerini tamamlamasını,”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 5** – Kanun kapsamında yapılacak başvuruların kağıt kullanılarak veya elektronik ortamda Yönetmelikte belirlenen mercie dilekçe ile yapılması, Yönetmelik eki form ve belgelerin, formun açıklama bölümünde belirtilen şekilde doldurulması ve yine Yönetmelik ekinde belirlenen tüm belgelerin başvuru dilekçesine eklenmesi gerekmektedir.

Çalışma izinleri Bakanlıkça, kağıt kullanılarak veya elektronik belge olarak verilir.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Türkiye Cumhuriyeti temsilcilikleri ve Bakanlık, yurt dışından yapılacak çalışma izni başvuruları ile ilgili işlemleri elektronik ortamda yürütür. Başvuru sırasında istenilen belgeler, yabancının temsilciliğe başvuru tarihinde veya takip eden on işgünü içerisinde işverenince

Bakanlığa intikal ettirilir. Ayrıca, temsilciliğe başvuru tarihinden önceki on işgünü içerisinde Bakanlığa intikal ettirilmiş bulunan çalışma izni başvuruları da değerlendirmeye alınır.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 7 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“İçişleri Bakanlığınca mülteci veya sığınmacı statüsü verilmiş yabancılardan ikamette süre koşulu aranmaz. Bu statüde bulunanların çalışma izin talepleri değerlendirilirken Yönetmeliğin 13 üncü maddesinin dördüncü fıkrasında belirtilen hususlar dikkate alınmaksızın çalışma izin işlemlerinin en kısa sürede neticelendirilmesi için gerekli tedbirler alınır.

Yurtiçinden yapılan çalışma izin başvurularında çalışma izni verilmesi halinde izin belgesinin tebliğ tarihinden itibaren en geç otuz gün içinde çalışma meşruhatlı ikamet tezkeresi almak için emniyet makamlarına başvuruda bulunulması zorunludur. Aksi halde çalışma izni geçerlilik kazanmaz.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 10 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Görüş, bilgi ve belge talepleri günlük olarak yapılır. Kamu kurum ve kuruluşlarına belge taleplerinde en geç beş, bilgi ve görüş taleplerinde ise en fazla on beş gün süre verilir. İlgili merciler görüşlerini en geç on beş gün içinde Bakanlığa bildirirler. İlgili merciler, zorunluluk halinde, on beş günü geçmemek üzere ek süre talebinde bulunabilirler.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 13 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlık, ülke içinden istihdam yerine yabancı istihdamını haklı kılacak gerekçeleri değerlendirirken, işin özel niteliğini gösterir bilgiler ile yabancının eğitim durumu, çalışacağı işyerinin ulusal ekonomiye katkısı ve bu niteliklere uygun ücret düzeyi ile istihdam durumunu da dikkate alır.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 55 – (1) Özel kanunlarda belirlenen hükümler saklı kalmak ve yabancı ile işverenin diğer kanunlardan doğan yükümlülüklerini yerine getirmeleri kaydıyla;**

a) Türkiye'nin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmelerle çalışma izninden muaf tutulanların,

b) Daimi ikametgahları yurt dışında olup bilimsel, kültürel ve sanatsal faaliyetler amacıyla bir aydan az, sportif faaliyetler amacıyla dört aydan az süre ile geçici olarak Türkiye'ye gelecek yabancılının,

c) Türkiye'ye ithal edilen makine ve teçhizatın montajı, bakım ve onarımı, kullanımına ilişkin eğitiminin verilmesi veya teçhizatı teslim almak veya Türkiye'de arızalanan araçların tamiri amacıyla; Türkiye'ye giriş tarihinden itibaren üç ayı geçmemek ve bu durumu ibraz edeceği belgeler ile kanıtlamak koşuluyla gelenlerin,

ç) Türkiye'den ihraç edilen ya da Türkiye'ye ithal edilen mal ve hizmetlerin kullanılmasına ilişkin eğitim amacıyla Türkiye'ye giriş tarihinden itibaren üç ayı geçmemek ve bu durumu ibraz edeceği belgeler ile kanıtlamak koşuluyla Türkiye'de bulunanların,

d) Belgeli turizm işletmelerinin sınırları dışında faaliyette bulunacak fuar ve sirklerde gösteri ve benzeri görevli olarak Türkiye'ye giriş tarihinden itibaren altı ayı geçmemek ve bu durumu ibraz edeceği belgeler ile kanıtlamak koşuluyla bulunanların,

e) İki yılı geçmemek ve eğitim süresiyle sınırlı olmak üzere durumunu ibraz edeceği belgeler ile kanıtlayarak üniversiteler ile kamu kurum ve kuruluşlarına bilgi ve görgülerini artırmak üzere gelen yabancılının,

f) Sosyo-kültürel ve teknolojik alanlar ile eğitim konularında altı ayı aşmayan bir sürede Türkiye'ye önemli hizmet ve katkı sağlayabilecekleri ilgili mercilerce bildirilenlerin,

g) Avrupa Birliği Eğitim ve Gençlik Programları Merkezi Başkanlığının (Ulusal Ajans) yürüttüğü programlar kapsamında gelecek yabancılının program süresince,

ğ) Kapsamı ve süresi konusunda Bakanlık, İçişleri ve Dışişleri Bakanlığı ile Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığının mutabakata vardığı uluslararası stajyer öğrenci programları çerçevesinde staj göreceği yabancılının,

h) Görev süresi sekiz ayı geçmemek kaydıyla Türkiye'ye gelen tur operatörü temsilcisi yabancılının,

ı) Türkiye Futbol Federasyonunca veya Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünce talepleri uygun bulunan yabancı futbolcular ile diğer sporcu ve antrenörlerin sözleşmeleri süresince,

i) Gemiadamlarının Eğitim, Belgelendirme ve Vardiya Standartları Hakkında Uluslararası Sözleşme'nin I/10 Kuralına göre devletlerle yapılan ikili protokoller gereği, ilgili idareden "Uygunluk Onayı Belgesi" almış Türk Uluslararası Gemi Siciline kayıtlı ve kabotaj hattı dışında çalışan gemilerde görev yapan yabancı gemiadamlarının,

j) Türkiye Avrupa Birliği Mali İşbirliği Programları kapsamında yürütülen projelerde görevlendirilen yabancı uzmanların, görevleri süresince, çalışma izni almalarına gerek bulunmamaktadır.

(2) Mesleki hizmetler kapsamında olup, muafiyet hükümlerine tabi yabancı mimar, mühendis ve şehir plancılarının, hizmet sürelerinin bir ayı aşması durumunda akademik ve mesleki yeterliliğini tamamlayarak Bakanlıktan çalışma izni alması, ilgili meslek kuruluşuna geçici üye olması ve ulusal kurum ve kuruluşların uygulamalarına uyması zorunludur.

(3) Muafiyet süreleri uzatılamaz. Ayrıca birinci fıkranın (b), (c), (ç), (d), (f) ve (h) bentleri kapsamındaki yabancılar, bir takvim yılı içinde muafiyet hükümlerinden sadece bir kez yararlanır. Ancak, bu haktan yararlanabilmek için yabancıların daha önce aynı amaçla almış olduğu ikamet tezkeresinin bitiş tarihinden itibaren üç ay geçmiş olması şartı aranır. Muafiyet sürelerinden daha fazla çalışılacak olunması durumunda Bakanlıktan çalışma izni alınması zorunludur.

(4) Bu maddede sayılan yabancılar, ülkeye giriş yaptıkları tarihten itibaren en geç otuz gün içerisinde ve her halükarda faaliyetlerine başlamadan önce geliş amaçlarını, ne kadar süre ile ve nerede kalacaklarına ilişkin bilgileri, buldukları yerin emniyet makamlarına bildirerek ikamet tezkeresi almak zorundadırlar. Muafiyet hükümlerinden yararlanacak yabancılarla ilişkin sosyal güvenlikle ilgili yükümlülüklerin yerine getirilmesi zorunludur. Bu madde kapsamında ikamet tezkeresi düzenlenen yabancıların kimlik bilgileri ile çalışacakları işyerlerinin unvan ve Sosyal Güvenlik Kurumu işyeri sicil numaraları emniyet makamları tarafından her ay Bakanlığa bildirilir."

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin ekinde yer alan EK-1 ve EK-2 ekteki şekilde değiştirilmiş, EK-3 yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 9 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 10 – Bu Yönetmelik hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yürütür.

[R.G. 21 Ocak 2010 – 27469]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

HÜKÜMLÜ VE TUTUKLULARIN ZİYARET EDİLMELERİ HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN YÖNETMELİK

MADDE 1 – 17/6/2005 tarihli ve 25848 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmeleri Hakkında Yönetmeliğin 26 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Resmî ya da özel kurum ve kuruluşlar, heyet hâlinde veya bireysel olarak ceza infaz kurumlarını ziyaret edebilmek ve hükümlü ve tutuklularla görüşebilmek için Bakanlıktan izin almak zorundadır. Bilimsel araştırma yapanlarla görsel ve yazılı basın mensupları hakkında da bu hüküm uygulanır. Türkiye Büyük Millet Meclisinin ilgili komisyonlarında görevli başkan ve üyelerin ceza infaz kurumlarına yapacakları ziyaretler hakkında bu Yönetmeliğin 40 ıncı maddesinde belirtilen usul ve esaslar uygulanır."

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 40 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 40 – Milletvekillerinin, ceza infaz kurumlarındaki yaşam şartlarını yerinde görerek tespitlerde bulunmak, inceleme yapmak veya hükümlü ve tutuklular ile görüşmede bulunmak amacıyla yapmış oldukları istemler, ceza infaz kurumu idaresine bilgi vermek koşuluyla yerine getirilir. Milletvekilleri, hükümlü ve tutuklularla açık ziyaret şeklinde görüşebilir.

5237 sayılı Türk Ceza Kanununun İkinci Kitap Üçüncü Kısım Beşinci Bölüm, Dördüncü Kısım Dördüncü ve Beşinci Bölümleri ile 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununda yer alan suçlardan tutuklu ve hükümlülerin milletvekilleri tarafından ziyaret edilmelerinde Bakanlığın yazılı izni aranır.

Ceza infaz kurumlarındaki tutuklu ve hükümlüler ile barındırıldıkları bölümler, Türkiye Büyük Millet Meclisi İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu ve diğer komisyonların başkan ve üyeleri ile yanlarında bulunan görevliler tarafından komisyon kararı ve görevleri çerçevesinde ziyaret edilebilir.”

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Adalet Bakanı yürütür.

[R.G. 22 Ocak 2010 – 27470]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Kültür ve Turizm Bakanlığında:

**TURİZMİ TEŞVİK KANUNUNUN CEZAI HÜKÜMLERİNİN UYGULANMASI
HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 15/10/2008 tarihli ve 27025 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Turizmi Teşvik Kanununun Cezai Hükümlerinin Uygulanması Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Kültür ve Turizm Bakanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
15/10/2008	27025

[R.G. 27 Ocak 2010 – 27475]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Sanayi ve Ticaret Bakanlığında :

**ÖLÇÜ ALETLERİ VE METROLOJİK KONTROL YÖNTEMLERİ
HAKKINDA YÖNETMELİK
(2009/34/AT)**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak, Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, ölçü aletlerinin tasarımı, çalışması, doğruluk sınıfı, kontrol ve muayene yöntemleri ve tip onayları ile ilgili usul ve esasları belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik;

- Ölçü aletlerini, ölçü aletlerinin parçalarını, ilave cihazları ve ölçüm ekipmanlarını,
- Ölçüm birimlerini, ölçüm metotları ve metrolojik kontrol yöntemlerinin uyumlaştırılmasını ve gerekli hallerde bu yöntemlerin uygulanmasında kullanılacak araçları,
- Hazır ambalajlı mamullerin dolun miktarının işaretlenmesini, metrolojik kontrol ve ölçüm yöntemlerini ve kılavuz dokümanlarını kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik;

- 11/1/1989 tarihli ve 3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanunu, 8/1/1985 tarihli ve 3143 sayılı Sanayi ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ve 29/6/2001 tarihli ve 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanuna dayanılarak,

(b) 23/4/2009 tarihli ve 2009/34/EC sayılı Ölçü Aletleri ve Metrolojik Kontroller İçin Genel Esaslara Dair Direktife ve 13/11/2007 tarihli 2007/C 270/06 sayılı AB Komisyonu Bildirimine paralel olarak

hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) AT: Avrupa Topluluğunu,

b) AT ilk muayene: Yeni veya yenilenmiş bir ölçü aletinin onaylanmış tipe, bu Yönetmelik ve ilgili yönetmelik hükümlerine uyup uymadığının kontrol edilmesi ve AT ilk muayene işareti ile işaretlenmesi işlemi,

c) AT tip onayı: Bir ölçü aletinin, bu Yönetmelik ve ilgili yönetmelik hükümlerine göre üretildiğinin test edilmesi, muayene edilmesi veya belgelendirilmesine ilişkin her türlü işlemi,

ç) Bakanlık: Sanayi ve Ticaret Bakanlığını,

d) İlgili yönetmelik: Her bir ölçü aletine ait yönetmeliği,

e) Komisyon: Avrupa Birliği Komisyonunu,

f) Muayene kuruluşu: İlgili yönetmelik ile bu Yönetmelik kapsamında uygunluk değerlendirmesi faaliyetlerini yürüten özel kuruluşu veya kamu kuruluşunu,

g) Müsteşarlık: Başbakanlık Dış Ticaret Müsteşarlığını,

ğ) Ölçü aleti: Bu Yönetmelik ve ilgili yönetmelikler kapsamındaki ölçme fonksiyonuna sahip olan cihaz ile parçalarını, ilave cihazları ve ölçüm ekipmanlarını,

h) İmalatçı: Bu Yönetmelik kapsamına giren ölçü aletlerini üreten, ıslah eden veya ölçü aletine adını, ticari markasını veya ayırt edici işaretini koymak suretiyle kendisini üretici olarak tanıtan gerçek veya tüzel kişiyi;

ı) Üye ülke: Avrupa Birliğine üye ülkeyi,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Temel Prensipler, Tip Onay İşlemleri

Temel prensipler

MADDE 5 – (1) Bakanlık, bu Yönetmelik ve ilgili yönetmeliklerde öngörülen hükümlere uygun olarak AT işareti ve/veya sembolü taşıyan bu Yönetmelik kapsamındaki ölçü aletlerinin ve ürünlerin piyasaya arzını ve kullanıma sunulmasını engelleyici, yasaklayıcı veya kısıtlayıcı işlem yapamaz.

AT tip onay başvurusu, AT tip onayı ve AT tip onay muayenesi

MADDE 6 – (1) AT tip onay başvurusu, imalatçı veya temsilcisi tarafından Bakanlığa yapılır. Ancak, aynı ölçü aleti için bir üye ülkeye başvuru yapılmış olması halinde Bakanlığa başvuru yapılmaz.

(2) Bakanlık, bu Yönetmelik ve ilgili yönetmelik hükümleri çerçevesinde AT tip onayı verir.

(3) AT tip onayı verilen ölçü aletlerinin tipindeki tüm değişiklikler Bakanlığa bildirilir. Bakanlık, bu değişiklikleri Müsteşarlık aracılığı ile üye ülkelere bildirir. Bu değişikliklerin, ölçü aletinin kullanımı için belirlenen koşulları veya ölçüm sonuçlarını etkileyebilir nitelikte olması halinde, bu değişiklikler için AT tip onayının alındığı ülkeden ayrıca ilave AT tip onayı alınması zorunludur. Ancak, ölçü aletindeki değişiklik ve ilavelerin bu Yönetmelik veya ilgili yönetmelikte yapılan bir değişiklikten sonra gerçekleşmesi halinde, değişen ölçü aleti için ilave AT tip onayı yerine yeni bir AT tip onayı alınır.

(4) AT ilk muayenesinin yapılabilmesi için AT tip onayının alınması zorunludur. İlgili yönetmelikte; bir ölçü aleti için ilk muayenenin gerekli görülmediği durumlarda, bu ölçü aleti tip onayı ile piyasaya arz edilebilir ve kullanıma sunulabilir. Bir ölçü aletinin, ilgili yönetmelikte AT tip onayından muaf tutulduğu hallerde ise bu ölçü aletinin doğrudan AT ilk muayenesi yapılır.

Ölçü aletlerinin parçaları, ilave cihazlar ve ölçüm ekipmanları için AT tip onayı

MADDE 7 – (1) Ölçü aletlerinin parçaları, ilave cihazlar ve ölçüm ekipmanları için AT tip onayı;

a) Ölçü aletlerinin parçalarını, ilave cihazları ve ölçüm ekipmanlarının bağlanacağı veya birlikte çalışacağı ölçü aleti tiplerini,

b) Ölçü aletinin bir bütün olarak çalışması ile ilgili genel şartlarını

kapsar.

AT tip onay belgesi, sınırlı AT tip onay belgesi ve AT tip onay işareti

MADDE 8 – (1) Bir ölçü aleti bu Yönetmelik ve ilgili yönetmeliklerde belirtilen AT tip onay muayenesinden geçmiş ise, Bakanlık tarafından bu ölçü aleti tipi için bir AT tip onay belgesi tanzim edilir ve bu belge başvuru sahibine verilir. Başvuru sahibi 16 ncı maddede veya ilgili yönetmelikte belirtilen hallerde, belgede gösterilmiş olan AT tip onay işaretini, onaylanmış tipe uygun olan her ölçü aleti üzerine iliş­tirir.

(2) İlgili yönetmelikte öngörül­meyen yeni teknikler kullanılarak üretilen ölçü aletlerine, sınırlı AT tip onay belgesi, söz konusu ölçü aleti kategorisine ilişkin ilgili yönetmeliğin yürürlüğe girmesi ve ilgili yönetmelikte öngörül­müş olan maksimum izin verilebilir hata sınırlarının aşılması durumlarında verilebilir. Bu onay;

- a) Onayın kapsadığı ölçü aletlerinin sayısının sınırlandırılmasını,
- b) Montaj yapılan yerin bildirilmesi yükümlülüğünü,
- c) Kullanım alanındaki kısıtlamaları,
- ç) Kullanılan teknikle ilgili özel kısıtlamaları içerir.

AT tip onayının ve sınırlı AT tip onayının geçerlilik süresi

MADDE 9 – (1) AT tip onayı on yıl geçerlidir ve onar yıllık sürelerle uzatılabilir. Onaylanmış tipe uygun olarak üretilen ölçü aletlerinin üretim adedi sınırlanamaz. Yeni şartların getirilmesi ve bu şartlara göre AT tip onayının verilmemesinin gerektiği durumlarda bu Yönetmelik ve ilgili yönetmeliklere göre verilen AT tip onaylarının süresi, yeni şartların geçerlilik tarihinden itibaren uzatılmaz. AT tip onayının süresinin uzatılmaması, kullanımda bulunan ölçü aletlerinin uygunluğunu etkilemez.

(2) Sınırlı AT tip onayının geçerlilik süresi iki yıldır. Bu süre en çok üç yıla kadar uzatılabilir.

AT tip onayı gerektirmeyen ölçü aleti

MADDE 10 – (1) İlgili yönetmelik hükümlerine uyan, ancak AT tip onayı gerektirmeyen ölçü aletleri, imalatçının sorumluluğunda Ek – I'ın 3.3 üncü maddesinde tanımlanan özel işaretlerle işaretlenebilir.

AT tip onayının iptali

MADDE 11 – (1) Bakanlık;

a) Onay verilmiş ölçü aletlerinin onaylanmış tipe veya ilgili yönetmeliğe uygun olmaması, AT tip onay belgesinde veya bu Yönetmeliğin 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen metrolojik şartların karşılanmaması ve tip onayının kurallara uygun verilmediğinin anlaşılması halinde,

b) AT tip onayı verilmiş ölçü aletlerinin kullanımı sırasında amaca uygun olmayan genel bir hatanın tespit edilmesi durumunda,

c) Bir üye ülke tarafından (a) ve (b) bentlerinde belirtilen durumlardan birinin varlığı konusunda Bakanlığa bilgi verilmesi durumunda, yapacağı değerlendirmeyi müteakip

AT tip onayını iptal eder.

(2) Bu maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen durumun meydana geldiğinin tespiti halinde Bakanlık tarafından aksi bildirilmedikçe ölçü aletinin piyasaya arzı ve kullanılması yasaklanabilir. Bu karar, gerekçeleri ile birlikte Müsteşarlık aracılığı ile Komisyona ve üye ülkelere bildirilir. AT ilk muayenesine tabi olmayan ölçü aletleri bakımından bu maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen durumların gerçekleşmesi halinde, imalatçı, Bakanlık tarafından uyarılır. İmalatçının uyarıya rağmen, ölçü aletlerini onaylanmış tipe veya ilgili yönetmeliğe uygun hale getirmemesi halinde de aynı bildirim yapılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

AT İlk Muayene İşlemleri

AT ilk muayenesinin yapılması

MADDE 12 – (1) Ölçü aletlerinin AT ilk muayenesi, her bir ölçü aletinin muayene edilmesi suretiyle veya ilgili yönetmeliklerde belirtilen durumlarda ve belirlenen yöntemlerle yapılır.

(2) Ölçü aletlerinin AT ilk muayenesi Bakanlıkça yapılır veya yaptırılır.

(3) AT ilk muayene işareti taşıyan ölçü aletleri için ilgili yönetmeliklerde daha uzun süre verilmemiş ise, AT ilk muayene işaretinin uygulandığı yılı takip eden yılın bitiminden sonra 5 inci madde hükmü uygulanmaz.

AT ilk muayenesinden önceki kontroller

MADDE 13 – (1) AT ilk muayenesi;

a) Ölçü aletinin AT tip onayından muaf olup olmadığı, muaf ise, ilgili yönetmelikte belirtilen gerekleri karşılayıp karşılamadığı,

b) Ölçü aleti için AT tip onayı alınıp alınmadığı, almış ise onaylanmış tipe ve bu AT tip onayının düzenlendiği tarihte yürürlükte bulunan ilgili yönetmelik hükümlerine uyup uymadığı hususları çerçevesinde yapılır.

AT ilk muayene kontrolleri

MADDE 14 – (1) AT ilk muayenesine tabi tutulacak ölçü aletine uygulanacak kontroller;

a) Metrolojik özellikler,

b) Maksimum izin verilebilir hatalar,

c) Normal kullanım koşulları altında, ölçü aletinin yapısının, metrolojik özellikleri büyük ölçüde bozup bozmadığı,

ç) Kullanım talimatı, damga plakası veya AT ilk muayene işaretiyle ilgili şartların varlığı, hususlarını içerecek şekilde yapılır.

AT muayene işaretleri

MADDE 15 – (1) Bu Yönetmeliğin ve ilgili yönetmeliklerin hükümlerine göre, AT ilk muayenesi olumlu sonuçlanan ölçü aletlerine, Ek II'nin 3 üncü maddesine uygun olarak, AT kısmi muayene işareti veya son muayene işareti iliştilir.

AT ilk muayenesine tabi olmayan ölçü aletleri

MADDE 16 – (1) İmalatçı, ilgili yönetmeliğe uygun olup AT ilk muayenesine tabi olmayan bir ölçü aleti sınıfına, kendi sorumluluğunda Ek I'in 3.4 üncü maddesinde belirtilen özel sembolü iliştilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

AT Tip Onayı ve AT İlk Muayenesi İçin Genel Hükümler

İşaret ve damgalar

MADDE 17 – (1) Bakanlık, ölçü aletleri üzerinde AT işaretleri ve sembolleri ile karışıklıklara yol açabilecek işaret veya sembollerin kullanılmaması için gerekli önlemleri alır.

Bildirim

MADDE 18 – (1) Bakanlık; bu Yönetmelik ve ilgili yönetmeliklerde öngörülen muayeneleri yapacak, AT tip onay belgelerini tanzim edecek ve AT ilk muayene işaretini tatbik edecek kuruluşları Müsteşarlık aracılığı ile üye ülkelere ve Komisyona bildirir.

Muayene kuruluşunun yetkilendirilmesi

MADDE 19 – (1) Bakanlık, bu Yönetmelik hükümleri uyarınca muayene kuruluşlarını yetkilendirir.

Kullanım talimatları

MADDE 20 – (1) Bu Yönetmelik ve ilgili yönetmeliklerde belirtilen kullanım talimatları Türkçe yazılır.

Kullanımdaki ölçü aletlerinin kontrolü

MADDE 21 – (1) İlgili yönetmelikler, AT işaretleri ve sembollerini taşıyan kullanımdaki ölçü aletlerinin kontrolünün nasıl yapılacağını ve bu aletler için maksimum izin verilebilir hata sınırlarını belirler. AT işaretleri ve sembollerini taşımayan ölçü aletleri için ilgili mevzuat daha geniş hata sınırları içeriyorsa, kontrollerde söz konusu mevzuat uygulanır.

Yükümlülükler

MADDE 22 – (1) Bakanlık, bu Yönetmeliğe ve ilgili yönetmeliklere uygun olarak AT tip onayının reddi, onayın iptali, uzatılmaması, AT ilk muayenenin reddi veya bir ölçü aletinin piyasaya arzı veya hizmete alınmasının yasaklanmasına dair kararların gerekçelerini belirtir. Bu karar ilgili taraflara, hukuki yollar ve müsaade edilen süre belirtilerek bildirilir.

Yaptırımlar

MADDE 23 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerine aykırı davranışta bulunanlara 4703 sayılı Ürünlerle İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun veya 3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanunu hükümleri uygulanır. Bu Yönetmelik hükümleri 4703 sayılı Kanundaki üretici tanımında yer alanların ürün güvenliği konusundaki sorumluluklarını kaldırmaz.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Yürürlük ve Yürütme

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 24 – (1) 3/6/2002 tarihli ve 24774 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ölçü ve Ölçü Aletlerinin Metrolojik Kontrolleri İçin Genel Esaslara Dair Yönetmelik (71/316/AT) yürürlükten kaldırılmıştır. Mevzuatta, Ölçü ve Ölçü Aletlerinin Metrolojik Kontrolleri İçin Genel Esaslara Dair Yönetmeliğe (71/316/AT) yapılan atıflar, bu Yönetmeliğe yapılmış sayılır.

Yürürlük

MADDE 25 – (1) Bu Yönetmelik, yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 26 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Sanayi ve Ticaret Bakanı yürütür.

EK I AT TİP ONAYI

1. AT tip onay başvurusu

1.1. AT Tip onay başvurusu ve müteakip yazışmalar ile eklenen belgeler Türkçe olmak zorundadır. Başvuru sadece bir üye ülkeye veya Bakanlığa yapılabilir.

1.2. Başvuruda şu bilgilere yer verilir:

- İmalatçının veya firmanın veya yetkili temsilcisinin veya başvuruyu yapanın adı ve adresi,
- Ölçü aletinin sınıfı (kategorisi),
- Kullanım amacı,
- Ölçüm özellikleri,
- Tipi veya varsa ticari markası.

1.3. Başvuruya, ölçü aletinin muayenesi için aşağıdaki belgeler iki nüsha olarak eklenir.

1.3.1. Bu belgelerde asgari aşağıdaki bilgilere yer verilir:

- Ölçü aletinin yapısı ve çalışma tarzı,
- Kusursuz çalışmayı sağlayacak koruyucu tertibat,
- Ayar ve düzenleme cihazları,
- Muayene damgalarının ve (uygulanabiliyorsa) mühürlerinin cihazın neresine tatbik edileceği.

1.3.2. Montaj çizimleri ve gerekiyorsa önemli parçalarının detay çizimleri.

1.3.3. Çalışma prensiplerini gösteren şematik çizim ve gerekli durumlarda bir fotoğraf.

1.4. Önceden alınmış ulusal onay belgeleri varsa, bunlar da başvuruya eklenir.

2. AT tip onay muayenesi

2.1. AT Tip Onay muayenesi, muayene kuruluşunca yapılır ve aşağıdaki hususlardan oluşur:

2.1.1. Belgelerin incelenmesinden sonra, muayene kuruluşunun laboratuvarında, onaylanmış laboratuvarlarda veya imalat, dağıtım veya montaj yerinde ölçü aletinin tipinin ölçüm özellikleri muayene edilir.

2.1.2. Ölçü aleti tipinin ölçüm özellikleri detaylı olarak biliniyorsa sadece belgeler incelenir.

2.2. Muayene, ölçü aletinin normal kullanım şartlarındaki tüm performansını kapsar. Bu şartlar altında ölçü aleti gerek duyulan ölçüm özelliklerini sağlamalıdır.

2.3. Madde 2.1. de belirtilen muayenelerin türü ve kapsamı, ilgili yönetmeliklerde tarif edilir.

2.4. Muayene kuruluşu, başvuru sahibinden muayenenin yapılabilmesi için gerekli standartlara uygun malzemeleri ve yardımcı personeli talep edebilir.

3. AT tip onay belgesi ve AT tip onay işareti

3.1. AT Tip onay belgesinde, AT tip onay muayenesinin sonuçları ve yerine getirilmesi gereken koşullar belirtilir. Ayrıca ölçü aletinin yapısını ve çalışma tarzını gösteren açıklayıcı bilgiler, çizimler ve şematik resimler belgeye eklenir. Bu Yönetmeliğin 8 inci maddesinde belirtilen tip onay işareti, stilize edilmiş ‘ε’ harfidir. ‘ε’ işareti aşağıdaki bilgileri içerir.

- İşaretin üst bölümünde tip onayını veren ülkenin tanımlayıcı harfi (Belçika için B, Bulgaristan için BG, Çek Cumhuriyeti için CZ, Danimarka için DK, Almanya için D, Estonya için EST, İrlanda için IRL, Yunanistan için EL, İspanya için E, Fransa için F, İtalya için I, Kıbrıs için CY, Letonya için LV, Litvanya için LT, Lüksemburg için L, Macaristan için H, Malta için M, Hollanda için NL, Avusturya için A, Polonya için PL, Portekiz için P, Romanya için RO, Slovenya için SI, Slovakya için SK, Finlandiya için FI, İsveç için S, İngiltere için UK, Türkiye için TR) ile tip onayının verildiği yılın son iki rakamı bulunur.

- Madde 6.1’de yer alan örneğe uygun olarak, işaretin alt bölümünde ülkenin belirleyeceği tanıtıcı bir kod numarası bulunur.

3.2. Sınırlı AT tip onayının verilmesi halinde madde 6.2’de yer alan örneğe uygun olarak, stilize edilmiş ε işaretinin önüne aynı büyüklükte bir P harfi konulur.

3.3. 10 uncu maddede sözü edilen ve madde 6.3’e uygun olarak hazırlanan işaret, AT tip onay işaretinin dikey eksen etrafında simetrik olarak çevrilmiş ters görüntüsüdür. İlgili yönetmeliklerde aksi belirtilmediği sürece bu ters ‘ε’ harfinin içerisinde herhangi bir bilgi bulunmaz.

3.4. 16 ncı maddede sözü edilen ve madde 6.4’e uygun olarak hazırlanan işaret, AT tip onay işaretinin dışını çevreleyen bir altıgen şeklindedir.

3.5. Yukarıdaki maddelerde belirtilen ve bu Yönetmeliğin hükümleri uyarınca uygulanması gereken tip onay işareti, muayeneye sunulan her ölçü aletinin ve varsa yardımcı teçhizatın kolayca görülebilen bir yerine, kolay okunur ve silinmez bir şekilde imalatçı tarafından iliştilir. Bu işaretlerin iliştilmesi uygulamada teknik zorluklar çıkıyorsa ilgili yönetmeliklerde istisnalar öngörülebilir veya metroloji kuruluşları veya muayene kuruluşları arasında özel mutabakat sağlanabilir.

4. Numune ölçü aletinin saklanmak üzere talep edilmesi

Muayene kuruluşu, ilgili yönetmeliklerde belirtilmesi halinde ve gerekli gördüğü takdirde, onay verilen ölçü aletinin bir numunesini veya bunun yerine ölçü aletinin parçalarını, küçük modellerini veya çizimlerini saklamak üzere talep edebilir. Bu durumda yukarıda talep edilenlerin isimleri, AT tip onay belgesinde belirtilmelidir.

5. Onayın duyurulması

5.1. Müracaat sahibine yapılan bildirimle paralel olarak AT tip onay belgelerinin kopyaları Müsteşarlık aracılığı ile Komisyona ve üye ülkelere de gönderilir. Komisyon veya üye ülkelerin isteğine bağlı olarak test raporlarının birer kopyaları da bildirilir.

5.2. AT Tip onayının iptali, AT tip onayının kapsamı ve geçerliliği hakkındaki bildirimler yine madde 5. 1. de belirtilen şekilde yapılır.

5.3. AT tip onayı başvurusunun reddi halinde, Bakanlık durumu Müsteşarlık aracılığı ile Komisyona ve üye ülkelere bildirir.

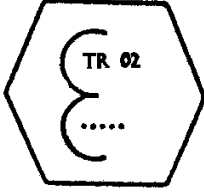
6. AT tip onay işaretleri

6.1. AT tip onay işareti

Örnek :

2002 yılında Türkiye Cumhuriyeti tarafından verilen AT tip onayı

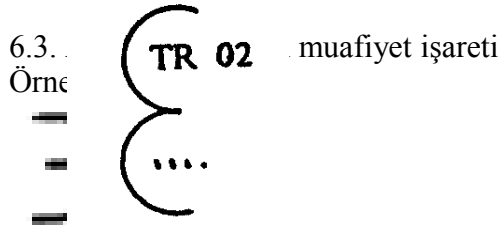
AT tip onayının tanıtıcı kod numarası

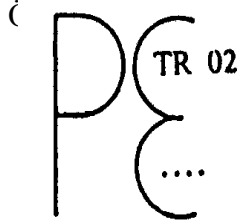
T tip onay İşareti

2002 yılında Türkiye Cumhuriyeti tarafından verilen Sınırlandırılmış AT tip onayı

Sınırlandırılmış AT tip onayının tanıtıcı kod numarası

6.4 AT ilk muayenesinden muaf ölçü aletleri için AT tip onay işareti

2002 yılında Türkiye Cumhuriyeti tarafından verilen ilk muayeneden muaf ölçü aletleri için AT tip onayı

AT tip onayının tanıtıcı kod numarası

EK II

AT İLK MUAYENESİ

1. Genel

1.1. AT ilk muayenesi bir veya birden çok (genellikle iki) kademedede gerçekleştirilir.

1.2. İlgili yönetmeliklerde belirtilen hükümlere riayet edilmesi şartıyla;

1.2.1. Üretildikleri tesisten kullanım yerine götürülmeleri için parçalanmaları gerekmeyen yekpare ölçü aletlerinin AT ilk muayenesi bir kademedede yapılır.

1.2.2. Doğru olarak çalışmaları, monte edildiği veya kullanıldığı yerdeki şartlara bağlı olan ölçü aletlerinin AT ilk muayenesi iki veya daha fazla kademedede yapılır.

1.2.3. İlk muayenenin birinci kademesinde, ölçü aletinin onaylanan tipe uygunluğu veya ölçü aleti AT tip onayından muafsa ilgili hükümlere uygunluğu belirlenir.

2. AT ilk muayenesinin yapılacağı yer

2.1. İlgili yönetmeliklerde ilk muayenenin nerede yapılacağı belirtilmemişse, muayenesi bir kademedede yapılacak ölçü aletleri, muayene kuruluşunun bu iş için tayin edeceği yerde yapılır.

2.2. İki veya daha fazla kademedede muayenesi yapılacak ölçü aletlerinin muayenesi, bulunduğu bölgedeki yeterli bir muayene kuruluşu tarafından yapılır.

2.2.1. Muayene işleminin son kademesi ölçü aletinin monte edildiği yerde yapılır.

2.2.2. Muayenenin diğer kademeleri için madde 2.1. deki hükümler geçerlidir.

2.3. Muayenenin özellikle muayene kuruluşunun binasında yapılmadığı durumlarda, muayene kuruluşu müracaat sahibinden aşağıdaki hususları talep edebilir:

- Muayene için gerekli standartları, malzemeleri ve yardımcı personeli,
- AT tip onay belgesinin bir suretini.

AT ilk muayene işaretleri

3.1. AT ilk muayene işaretlerinin açıklanması:

3.1.1. Madde 3.3. de belirtilen AT ilk muayene işaretleri İlgili yönetmelik hükümlerinin de dikkate alınması şartıyla aşağıdaki gibidir:

3.1.1.1. AT son muayene işareti, iki işareten meydana gelir.

a) Birinci işaret “e” şeklinde gösterilir ve aşağıdaki hususları içerir.

- Üst bölümde, ilk muayenenin yapıldığı ülkenin tanımlayıcı harfi (Belçika için B, Bulgaristan için BG, Çek Cumhuriyeti için CZ, Danimarka için DK, Almanya için D, Estonya EST İrlanda için IRL, Yunanistan için EL, İspanya için E, Fransa için F, İtalya için I, Kıbrıs için CY, Letonya için LV, Litvanya için LT, Lüksemburg için L, Macaristan için H, Malta için M, Hollanda için NL, Avusturya için A, Polonya için PL, Portekiz için P, Romanya için RO, Slovenya için SI, Slovakya için SK, Finlandiya için FI, İsveç için S, İngiltere için UK, Türkiye için TR) ile gerek duyuluyorsa bölgesel bir sınıflandırmayı ifade eden bir veya iki rakam bulunur.

- Alt bölümünde muayene yapan kuruluşun kimlik numarası bulunur.

b) İkinci işaret, altıgen bir çerçeve içinde muayenenin yapıldığı yılın son iki rakamının yer almasından oluşur.

3.1.1.2. AT kısmi muayene işareti, yalnızca birinci işareten oluşur. Bu işaret aynı zamanda mühür niteliği taşır.

3.2. İşaretlerin biçimi ve boyutları

3.2.1. Madde 3.1. de belirtilen AT ilk muayene işaretlerinin harf ve rakamlarının biçimleri ve boyutları aşağıdaki resimlerde gösterilmektedir. Resimlerde verilen boyutlar nispi boyutlardır ve bunlar altıgen alanın ve “e” harfinin oluşturduğu dairenin çapının bir fonksiyonudur. Dairelerin gerçek çapları 1,6 mm, 3,2 mm, 6,3 mm ve 12,5 mm dir.

3.2.2. Muayene kuruluşu ve üye ülkelerin metroloji kuruluşları, aşağıdaki resimlere uygun olarak, AT ilk muayenede kullanacakları işaretlerin orijinal resimlerini karşılıklı olarak tanırlar.

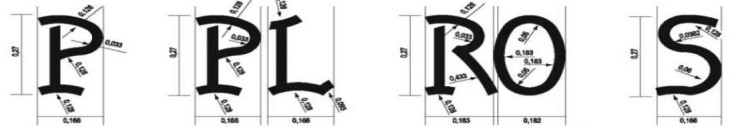
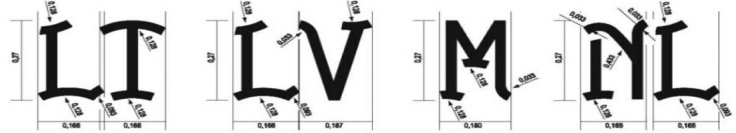
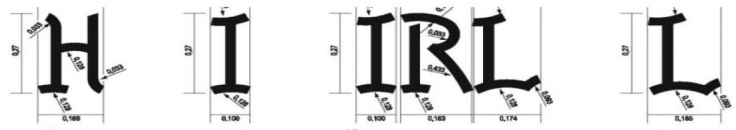
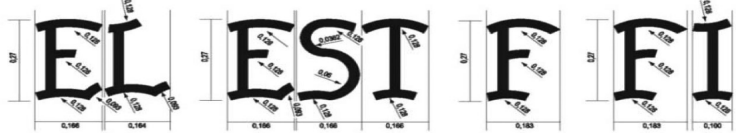
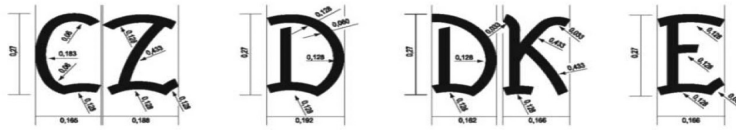
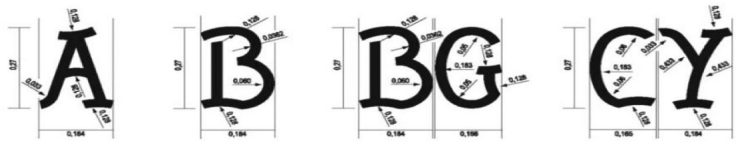
3.3. İşaretlerin iliştilmesi

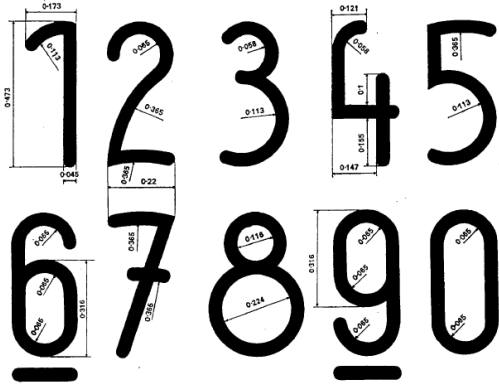
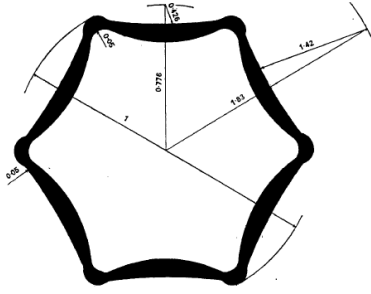
3.3.1. Son AT muayene işareti, muayenesi tamamlanmış, bu Yönetmelik ve ilgili yönetmelik hükümlerine uygunluğu belirlenmiş ölçü aletinin öngörölmüş yerine iliştilir.

3.3.2. Kısmi AT muayene işareti aşağıdaki şekillerde iliştilir:

3.3.2.1. Monte edildiği yerden başka bir yerde çalışma şartlarını sağlayan ölçü aletinin kendisi ya da bir parçası, kademeli olarak muayeneye tabi ise, damga tarihinin iliştilildiği yere veya ilgili yönetmelikte belirtilen yere yapılır.

3.3.2.2. Tüm durumlarda ilgili yönetmeliklerde belirlenmiş yerlere mühür olarak uygulanır.

 [İçindekilere dön](#)

Genelgeler

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Strateji Geliştirme Başkanlığı

Sayı : B.03.0.SGB.0.00.00.08/20/65
Konu : 144 Nolu Genelge

13/01/2010

EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığımıza ait 31/12/2009 tarihli ve B.03.0.SGB.0.00.00.08/010.06.02/2 sayılı "Mahkemeler Bütçesi" konulu 144 nolu Genelgenin Yargı Mevzuatı Bülteninde yayımlanmasını arz ederim.

Dursun Murat CEVHER
Hâkim
Strateji Geliştirme Başkanı

Ek:
144 nolu Genelge ve ekleri

T.C
ADALET BAKANLIĞI
Strateji Geliştirme Başkanlığı

Sayı : B.03.0.SGB.0.00.00.08/010.06.02/2
Konu : Mahkemeler Bütçesi

31/12/2009

GENELGE

Bakanlığımız bütçesi içerisinde yer alan mahkemelere ait ödeneklere ilişkin işlemler aşağıdaki usul ve esaslara göre yerine getirilecektir.

Ödenek talepleri Cumhuriyet başsavcılıkları, bölge idare, idare ve vergi mahkemesi başkanlıklarınca Analitik Bütçe Sınıflandırmasına ilişkin Rehberce göre hazırlanıp Strateji Geliştirme Başkanlığına iletilecektir.

Bütçe planlaması yapılabilmesi için bütün ekonomik kodlara ilişkin yıllık tahmini ödenek ihtiyacı ocak ayı içinde bildirilecektir.

Ödenekler ayrıntılı harcama programına göre her yılın 1 ocak, 1 nisan, 1 temmuz ve 1 ekim günleri serbest bırakıldığından dönemsel ödenek talepleri her 3 ayda bir yapılacaktır.

Ödenek talepleri sadece UYAP üzerinden gönderilecektir. Posta, e-posta, faks ile ödenek talep edilmeyecektir.

Ödenek talep cetvelinin haricinde üst yazı, keşif raporu ve fiyatlandırmaya ilişkin her hangi bir evrak gönderilmeyecektir.

1 nolu ödenek talep cetveli ile kırtasiye, yakacak, akaryakıt, elektrik, görev yıllukları, görev giderleri, temizlik malzemesi, temizlik işçisi, telefon, kira, adli yardım, keşif, bilirkişi, uzlaşma, tank ücreti gibi ihtiyaçlara ilişkin ödenekler; 2 nolu ödenek talep cetveli ile de taşıtır alım ve onarımı ile taşınmaz onarımına ilişkin ödenekler talep edilecektir.

Ödenekler, harcama bitimlerinin bir önceki yıl harcaması, bütçeleştirilmiş borç miktarı, kalan ödenek tutarı, hizmet genişlemesi ve ödenek talebi gibi hususlar değerlendirilerek resen gönderilecektir.

Merkezi Yönetim Muhasebe Yönetmeliği Genel Tebliğinde belirtilen bütçeleştirilebilecek kodlara ait harcama evrakları ödenek beklenmeksizin ilgili muhasebe birimine teslim edilecektir. Bütçeleştirilmiş borçlar hesabına alınan giderler için resen ödenek gönderileceğinden ayrıca ödenek talep edilmeyecektir.

Taşınır alımı ve onarımı ile taşınmaz onarımına ilişkin olarak, planlanan işin niteliği ile maliyetinin tespiti sadece serbest piyasadan yaptırılacaktır.

Harcama yetkilisinin uygun görmesi halinde Bakanlıktan izin alınmaksızın, şartsız taşıtır bağışı kabul ve kayıt edilebilecektir.

Bakanlığımızın 01/01/2006 tarihli ve 97 sayılı Genelgesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Yargı hizmetlerinin yerine getirilmesi sırasında ihtiyaç duyulan ödeneklerin 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ve diğer ilgili mali mevzuat hükümleri uyarınca etkili, ekonomik ve verimli bir şekilde kullanılabilmesi amacıyla yukarıda belirtilen hususlara uyulmasını rica ederim.

Sadullah ERGİN
Bakan

1 NOLU ÖDENEK TALEP CETVELİ

TALİP EDEN YERİN ADI :
SAYMANLIK KODU :

EKONOMİK SİMPLEKODSOLA KODU / ADA	ÖZGEÇMİŞ YIL HARCAMASI	BU YIL TAHMİNİ İHTİYAÇ TOPLARI	YILLIK TAMAMİ TALEBİN DÖNEMLERİ DAĞILIMI			
			DÖNEM Ocak-Eylül-Aralık	II. DÖNEM Nisan-Mayıs-Haziran	III. DÖNEM Temmuz-Ağustos-Eylül	IV. DÖNEM Ekim-Kasım-Aralık
01-1 MEMURLAR						
01-4 GEÇİCİ PERSONEL						
02-1 MEMURLAR						
02-4 GEÇİCİ PERSONEL						
03-2 TÜKETİME YÖNELİK İMAL VE MALİEME ALIMLARI (Elektrik, su, yakıt, telefon, posta, ulaşım, taşıma, yiyecek, ...)						
03.3.00-03.3 YOLLUKLAR (Tunçlar - yataklı, gıdalar, görev yatakları, yataklı bedeli, yolculuk...)						
03.3.05-03.3 YOLLUKLAR (Sarıklı görev yatakları)						
03-4 GÖREY ÖDENEKLERİ (Maaşlar ve Güdükler), Yasa Ödeme						
03.3.1.00-03.3 HİZMET ALIMLARI (Tunçlar, kiral, posta, kira, yataklı giderler...)						
03.3.1.02-03.3 ZORUNLU İHTİYAÇ VE VERGİ ÜCRETLERİ						
03-8 TEDAVİ VE DENEME ÖDENEKLERİ						
GÖRÜNÜR:						

- Not: 1- Her 1-1000 TL'ye kadar 0,25 TL'ye kadar 1000 TL'ye kadar ve diğer 0,25 TL'ye kadar 1000 TL'ye kadar
2- Her 1000 TL'ye kadar 0,25 TL'ye kadar 1000 TL'ye kadar ve diğer 0,25 TL'ye kadar 1000 TL'ye kadar
3- 1 Nolu Cetvel Üzerine girilen rakamların toplamı
4- Cetvel üzerindeki rakamların toplamı 1000 TL'ye kadar 1000 TL'ye kadar

2. NOLLU ÖDENEK TAHER CETVELİ
(DARIMLAR VE MENKUL ALANLAR)

TAHER EDİN YERİN ADI : SAYIMLIK KODU	ALINACAK MALİN VEYA YATIRILACAK ÖNÜMÜN ADI, ÖZELLİKLERİ, GERENÇLERİ VS.	TALİHİN İKİNDİNCİ ORTALAMA PİYASA MALİYETİ
067 CAHİDANIKUL BİVA Dİ ÖNÜMÜ GİDERİMLİ		
068 CAHİDANIKUL BİVA Dİ ÖNÜMÜ GİDERİMLİ		
069 CAHİDANIKUL BİVA Dİ ÖNÜMÜ GİDERİMLİ		

Not: 1 - Mada Cihazlı Uygulama İhtiyacıdır.
2- Çerçeve veya başka bir şekilde parasız veya düşük bedelle temin edilebilir.
3- Bilgi için yılın sonuna kadar ilgili kurumun internet sitesinde yer almaktadır.
4- Taahhüt alan bilgileri ile kullanılabilir.
5- Başvuru ve başvuru şartları her yıl ilgili kurumun internet sitesinde yer almaktadır.

[İçindekilere dön](#)

Başbakanlıktan:

Konu : Personel Görevlendirmesi

GENELGE
2010/1

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun geçici 12'nci maddesi ile buna dayalı olarak 18/12/2009 tarihli ve 27436 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan "Kamu Personelinin Genel Sağlık Sigortası Kapsamına Alınması Hakkında Tebliğ" çerçevesinde kamu personeli ve bakmakla yükümlü buldukları kişiler 15/1/2010 tarihinden itibaren genel sağlık

sigortalısı sayılacak ve sağlık hizmetlerine ilişkin tedavi giderleri de Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından karşılanacaktır.

Bu işlemler sonucunda, daha önce kamu kurum ve kuruluşlarının fatura ve reçete kontrol birimleri tarafından gerçekleştirilen kontrol işlemleri de bu tarihten sonra Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından gerçekleştirilecektir.

Ancak, bu devir işlemi nedeniyle Sosyal Güvenlik Kurumunda ortaya çıkacak personel ihtiyacının kalıcı bir şekilde karşılanmasına kadar geçecek süreçte, kamu kurum ve kuruluşlarında fatura ve reçete kontrol birimlerinde görev yapan tecrübeli personelden ihtiyaç duyulanların aylık, ödenek, her türlü zam ve tazminatlar ile diğer mali ve sosyal hak ve yardımları kurumlarınca ödenmek kaydıyla, Sosyal Güvenlik Kurumunda görevlendirilmesi gerekli görülmüştür.

Bu amaçla, Kamu Personelinin Genel Sağlık Sigortası Kapsamına Alınması Hakkında Tebliğ'in 3'üncü maddesinde sayılan kamu kurum ve kuruluşlarınca, 15/1/2010 tarihinden önce fatura ve reçete kontrol işlerinde görev yapan personele ait bilgiler ekteki (Ek-1) Forma kaydedilerek 31/1/2010 tarihine kadar Sosyal Güvenlik Kurumuna bildirilecek, Kurumca hizmetine ihtiyaç duyulan personele ilişkin talep yazısının görevlendirmeyi yapacak kamu kurum ve kuruluşuna intikalinden itibaren, en geç otuz gün içinde ilgili kurum tarafından görevlendirme işlemi yapılacak ve ilgililerin ayrılışı sağlanacaktır.

Bilgilerini ve gereğini önemle rica ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ek-1

KURUMU :
TEŞKİLAT :

Sıra No	Kurum Sicil Numarası	Adı	Soyadı	Unvanı	Doğum Tarihi/Kıdem Yılı	Birimi

[R.G. 26 Ocak 2010 – 27474]

— • —

 İçindekilere dön

Anayasa Mahkemesi Kararı

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı: 2009/52

Karar Sayısı : 2010/5 (Yürürlüğü Durdurma)

Karar Günü : 21.1.2010

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNDE BULUNAN: Anamuhalefet (Cumhuriyet Halk) Partisi Grubu adına Grup Başkanvekilleri Hakkı Suha OKAY, Kemal KILIÇDAROĞLU ve K.Kemal ANADOL

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN KONUSU : 26.6.2009 günlü, 5918 sayılı Türk Ceza Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un; 7. maddesi ile değiştirilen 4.12.2004 günlü, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 250. maddesinin üçüncü fıkrasının son tümcesindeki "hâlinde" sözcüğünün, Geçici Madde 1'de yer alan "ve 250 nci" ibaresinin, Anayasa'nın 2., 6. ve 145. maddelerine aykırılığı savıyla iptaline ve yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesi istemidir.

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN İNCELENMESİ

Yürürlüğün durdurulması istemini de içeren dava dilekçesi ve ekleri, bu konudaki yürürlüğü durdurma ve esas inceleme raporu ile ekleri, iptali istenilen kurallar, dayanılan Anayasa kuralları ve

bunların gerekçeleri ile öteki yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

26.6.2009 günlü, 5918 sayılı Türk Ceza Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un;

A- 7. maddesiyle 4.12.2004 günlü, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 250. maddesinin (3) numaralı fıkrasının değiştirilen son tümcesinde yer alan "... savaş ve sıkıyönetim hâlinde ..." ibaresi, 21.1.2010 günlü, E. 2009/52, K. 2010/16 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu ibarenin, uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmî Gazete'de yayımlanacağı güne kadar YÜRÜRLÜĞÜNÜN DURDURULMASINA, Haşim KILIÇ'ın karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

B- Geçici Madde 1'de yer alan "... ve 250 nci ..." ibaresine yönelik iptal istemi, 21.1.2010 günlü, E. 2009/52, K. 2010/16 sayılı kararla reddedildiğinden, bu ibareye ilişkin YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

21.1.2010 gününde karar verildi.

Başkan Haşim KILIÇ	Başkanvekili Osman Alifeyyaz PAKSÜT	Üye Sacit ADALI
Üye Fulya KANTARCIOĞLU	Üye Ahmet AKYALÇIN	Üye Mehmet ERTEN
Üye A. Necmi ÖZLER	Üye Serdar ÖZGÜLDÜR	Üye Şevket APALAK
Üye Serruh KALELİ	Üye Zehra Ayla PERKTAŞ	

[R.G. 27 Ocak 2010 – 27475]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Kararları

Yargıtay 1. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2002/12062

Karar No : 2002/13145

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : Gebze 1. As.H.H

Tarihi : 22/12/1986

Nosu : 267-495

Davacı : Gebze Belediye Başkanlığı

Davalı : Gebze Mal Müdürlüğü

Taraflar arasında görülen davada;

Davacı Gebze Belediye Başkanlığının, ilçe Belediye sınırları içerisinde olup, mülkiyeti 775 sayılı Yasanın 3. maddesi uyarınca Belediyeye geçen taşınmazların kadastro neticesi Hazine adına oluşan kadastral çap kayıtlarının iptali ve Belediye adına tescili istemiyle hakemde görölmek üzere açtığı dava, 22/12/1986 gün ve 267/495 sayılı kararı ile kısmen kabul, kısmen reddedilmiş ve Hazinece yapılan itirazında reddiyle hüküm temyiz edilmeksizin, kesinleşmiştir. Ancak, hükmün Yargıtay C. Savcılığının 9/9/2002 tarih ve 115062 sayılı tebliğnamesiyle HUMK'nun 427/6. maddesi gereğince kanun yararına bozulması istenilmiş olmakla; tetkik hakimi Sevinç Türközmen'in raporu okundu, düşüncesi alındı, dosya incelendi, gereği görüşülüp düşünüldü:

KARAR

Davacı Belediye Başkanlığı ve davalı Hazine, 3533 sayılı Yasaya tabi kuruluşlardandır. Sıfatları itibariyle, dava konusu taşınmazlara ait mülkiyeti uyuşmazlığının (aidiyetinin) hakem önünde çözülmesi zorunludur.

O halde, Medeni Kanunun 639 ve 5519 sayılı Yasa hükümleri gereğince mülkiyetin aidiyetinin tespiti ile yetinilmesi; tescile genel mahkemede (Asliye Hukuk Mahkemesinde) genel hükümlere göre, bakılmak üzere (tescil isteği) yönünden tefrik kararı verilmesi gerekirken, hakem sıfatıyla her iki isteği kapsayacak şekilde karar verilmesi doğru değildir.

Bu sebeple Cumhuriyet Savcılığının temyiz itirazları yerindedir. Kabulüyle hükmün açıklanan nedenlerle HUMK'nun 428. maddesi gereğince BOZULMASINA, kararın bir örneğinin Resmî Gazete'de yayımlanmak üzere Adalet Bakanlığına sunulmak üzere Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine 20/11/2002 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 15 Ocak 2010 – 27463]

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 7. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/6233

Karar No : 2009/5541

Mahkemesi : İstanbul 6. Sulh Hukuk Mahkemesi

Tarihi : 6/6/2006

Numarası : 2006/129-581

Davacı : İl Dernekler Müd.

Davalı : Aydın İli ve İlçeleri Kültür ve Eğitim Der.

YARGITAY İLAMI

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığı'nın yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle, dosya incelendi, dosyadaki belgeler okundu, tetkik hakiminin açıklamaları dinlendi. Gereği görüldü:

Dava, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 87. maddesi hükmüne göre açılmış derneğin kendiliğinden sona erdiğinin tespiti istemine ilişkindir.

Dosyanın incelenmesinde davanın İstanbul Valiliği İl Dernekler Müdürlüğü'nün 20/1/2005 tarih ve 2005/1292 sayılı yazısı ile açıldığı, esas defterine kaydedildiği, mahkemece tensip yapıp duruşma günü belirlenmeden dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda davanın kabulüne karar verildiği ve verilen hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Hukuk Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 73. maddesi hükmünde "Kanunun gösterdiği istisnalar haricinde hakim her iki tarafı istima veyahut iddia ve müdafaalarını beyan etmeleri için kanuni şekillere tevfikan davet etmedikçe hükmünü veremez.", 5253 sayılı Dernekler Kanunu'nun 18. maddesinin birinci fıkrası hükmünde "Bu kanunla ilgili olarak hukuk mahkemelerinde bakılacak davalarda basit yargılama usulü uygulanır.", 36. maddesinin son cümlesi hükmünde ise "Bu kanunda hüküm bulunmayan hallerde 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu hükümleri uygulanır." denilmektedir. Gerek sözü edilen ve gerekse diğer kanunlarımızda derneklerle ilgili hukuk davalarının duruşma yapılmaksızın dosya üzerinde yapılan inceleme ile sonuçlandırılacağına ilişkin başka bir hüküm de bulunmamaktadır. Açıklanan hukuksal olgular birlikte değerlendirildiğinde dernekler ile ilgili hukuk davalarında mahkemelerce duruşma yapılması, yargılamanın basit yargılama usulüne göre yürütülerek sonuçlandırılması gerektiği kuşkusuzdur.

Somut olaya gelince, dava derneğin kendiliğinden sona erdiğinin tespiti istemiyle açıldığına göre az yukarıda açıklanan hukuksal olgular gözönüne alınarak mahkemece öncelikle tensip yapılarak duruşma günü belirlenmesi ve duruşma gününün taraflara tebliği, duruşmaya geldiklerinde taraflardan davaya karşı diyeceklerinin ve varsa delillerinin sorulması, gösterecekleri delillerin toplanması, daha sonra toplanan ve toplanacak tüm deliller birlikte değerlendirilerek sonucuna göre bir hüküm verilmesi gerekirken, duruşma açılmaksızın davanın dosya üzerinde yapılan inceleme ile sonuçlandırılması isabetsiz, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın kanun yararına bozma istemi bu nedenle yerinde görüldüğünden kabulü ile hükmün HUMK'un 427/6 maddesi hükmüne göre ve sonuca etkili olmamak üzere KANUN YARARINA BOZULMASINA,

Kararın onaylı bir örneğinin Resmî Gazete’de yayınlanmak üzere Adalet Bakanlığı'na, yerel mahkemesine gönderilmek üzere dava dosyasının ve kararın onaylı bir örneğinin yüksek Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmesine, 3/12/2009 gününde oybirliği ile karar verildi.

Yargıtay 7. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/6386

Karar No : 2009/5848

Mahkemesi : İstanbul 6. Sulh Hukuk Mahkemesi

Tarihi : 29/12/2006

Numarası : 2006/1355-1558

Davacı : İstanbul Valiliği İl Dernekler Müdürlüğü

Davalı : Türkiye İsrail Dostluk ve İşbirliği Derneği

YARGITAY İLAMI

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığı'nın yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle, dosya incelendi, dosyadaki belgeler okundu, tetkik hakiminin açıklamaları dinlendi. Gereği görüldü:

Dava, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 87. maddesi hükmüne göre açılmış derneğin kendiliğinden sona erdiğinin tespiti istemine ilişkindir.

Dosyanın incelenmesinde davanın İstanbul Valiliği İl Dernekler Müdürlüğü'nün 12/10/2006 tarih ve 28130 sayılı yazısı ile açıldığı, esas defterine kaydedildiği, mahkemece tensip yapıp duruşma günü belirlenmeden dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda davanın kabulüne karar verildiği ve verilen hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Hukuk Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 73. maddesi hükmünde "Kanunun gösterdiği istisnalar haricinde hakim her iki tarafı istima veyahut iddia ve müdafaalarını beyan etmeleri için kanuni şekillere tevfikan davet etmedikçe hükmünü veremez.", 5253 sayılı Dernekler Kanunu'nun 18. maddesinin birinci fıkrası hükmünde "Bu kanunla ilgili olarak hukuk mahkemelerinde bakılacak davalarda basit yargılama usulü uygulanır.", 36. maddesinin son cümlesi hükmünde ise "Bu kanunda hüküm bulunmayan hallerde 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu hükümleri uygulanır." denilmektedir. Gerek sözü edilen ve gerekse diğer kanunlarımızda derneklerle ilgili hukuk davalarının duruşma yapılmaksızın dosya üzerinde yapılan inceleme ile sonuçlandırılacağına ilişkin başka bir hüküm de bulunmamaktadır. Açıklanan hukuksal olgular birlikte değerlendirildiğinde dernekler ile ilgili hukuk davalarında mahkemelerce duruşma yapılması, yargılamanın basit yargılama usulüne göre yürütülerek sonuçlandırılması gerektiği kuşkusuzdur.

Somut olaya gelince, dava derneğin kendiliğinden sona erdiğinin tespiti istemiyle açıldığına göre az yukarıda açıklanan hukuksal olgular gözönüne alınarak mahkemece öncelikle tensip yapılarak duruşma günü belirlenmesi ve duruşma gününün taraflara tebliği, duruşmaya geldiklerinde taraflardan davaya karşı diyeceklerinin ve varsa delillerinin sorulması, gösterecekleri delillerin toplanması, daha sonra toplanan ve toplanacak tüm deliller birlikte değerlendirilerek sonucuna göre bir hüküm verilmesi gerekirken, duruşma açılmaksızın davanın dosya üzerinde yapılan inceleme ile sonuçlandırılması isabetsiz, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın kanun yararına bozma istemi bu nedenle yerinde görüldüğünden kabulü ile hükmün HUMK.un 427/6 maddesi hükmüne göre ve sonuca etkili olmamak üzere KANUN YARARINA BOZULMASINA,

Kararın onaylı bir örneğinin Resmî Gazete’de yayınlanmak üzere Adalet Bakanlığı'na, yerel mahkemesine gönderilmek üzere dava dosyasının ve kararın onaylı bir örneğinin yüksek Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmesine, 10/12/2009 gününde oybirliği ile karar verildi.

Yargıtay 7. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/6387

Karar No : 2009/5849

Mahkemesi: Akşehir Asliye Hukuk Mahkemesi

Tarihi : 17/4/2008

Numarası : 2008/228-187

Davacı : Davaname (KH)

Davalı : Akşehir Belediyesi Spor Kulübü Derneği

YARGITAY İLAMI

Taraflar arasındaki davanın yapılan yargılaması sonunda yerel mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay C. Başsavcılığı tarafından istenilmekle, tetkik hakiminin açıklamaları dinlendi. Gereği görüldü:

Akşehir Cumhuriyet Başsavcılığının 9/4/2008 tarihli davanamesi ile 5253 sayılı Dernekler Kanununun 32/b maddesi gereğince davalı dernek genel kurulunun iptali istenildiği, mahkemece dosya üzerinden mahkememizin görevsizliğine, dosyanın görevli ve yetkili Akşehir Asliye Ceza Mahkemesine gönderilmesi biçiminde karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Hukuk Usulü Kanununun 7. maddesinde "Diğer bir mahkeme yahut idari makam veya yargı merciinin görevine giren bir dava veya iş kendisine arz olunan mahkeme, duruşma yapmadan görevsizlik kararı verebileceği gibi davanın her safhasında kendiliğinden görevli olmadığına da karar verebilir." denilmiş devamında ise "Görev itirazı davanın her safhasında ileri sürülebilir." hükmü getirilmiştir. Yine aynı yasanın 27. maddesinde ise "mahkeme vazifedar veya selahiyettar olmadığından dolayı dava arzuhalinin reddine karar verdiği takdirde arzuhalî ve dava dosyasına ait olduğu mahkemeye gönderir ve yeniden harç alınmaz." denilmektedir. Bu yasal düzenlemeler dikkate alındığında mahkemece görevsizlik kararı verilmesi halinde dava dilekçesinin reddine de karar verilmesi gerektiği kuşkusuzdur. Nevar ki mahkemece görevsizlik kararı verildiği halde dava dilekçesinin reddine de karar verilmediğinden oluşturulan hüküm usul hükümlerine uygun düşmemiştir.

Hal böyle olunca Yargıtay C. Başsavcılığının HUMK'nun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteminin açıklanan sebeplerle kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**,

Kararın onaylı bir örneğinin Resmî Gazete'de yayımlanmak üzere Adalet Bakanlığına, onaylı bir örneğinin Yüksek Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına, dava dosyasının da yerel mahkemesine gönderilmek üzere Yüksek Yargıtay Başsavcılığına gönderilmesine, 10/12/2009 gününde oybirliği ile karar verildi.

[R.G. 18 Ocak 2010 – 27466]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/8811

Karar No : 2009/12227

YARGITAY İLAMI

Davacı Çetin Turgut ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Balıkesir 2. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 6/5/2008 günlü ve 2008/29 Esas-187 Karar sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 2/7/2009 gün ve Hukuk-2009/166446 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı Çetin Turgut tarafından açılan soyadının düzeltilmesi davasında, yapılan yargılama sırasında 6/5/2008 tarihli oturumda nüfus idaresi temsilcisi hazır olmadığı halde hüküm verildiği, soyadının düzeltilmesine dair hükmün ilan edilmesine ilişkin karar verilmediği anlaşılmıştır.

5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 36/1-a maddesinde "Nüfus kayıtlarına ilişkin düzeltme davaları, düzeltmeyi isteyen şahıslar ile ilgili resmi dairenin göstereceği lüzum üzerine Cumhuriyet Savcıları tarafından yerleşim yeri adresinin bulunduğu yerdeki görevli asliye hukuk mahkemesinde açılır. Kayıt düzeltme davaları Cumhuriyet Savcısı ve nüfus müdürü veya görevlendireceği nüfus memuru huzuru ile görülür ve karara bağlanır." hükmü yer almaktadır.

Mahkemenin oluşumuna ilişkin bu Kanun hükmü dikkate alınmadan nüfus idaresi temsilcisinin yokluğunda hüküm verilmesi,

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 27. maddesi uyarınca soyadının düzeltilmesine dair hükmün ilan edilmesi gerekirken, bu hususta karar verilmemiş olması,

Doğru görülmemiştir.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 21/12/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 18 Ocak 2010 – 27466]

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 19. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/9553

Karar No : 2009/10762

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : İstanbul 9. Asliye Ticaret Mahkemesi

Tarih : 25/3/2008

No : 945-154

Davacı : T. İş Bankası A.Ş vek. Av.Alparslan Özkan

Davalı : Mert Can Bayram

Taraflar arasındaki itirazın iptali davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın kısmen kabulüne, kısmen reddine yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde Adalet Bakanlığının talebi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca HUMK.nun 427/6. maddesi uyarınca kanun yararına temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü.

-KARAR-

Davacı vekili, müvekkilinin davalıya ait kredi kartı üyelik sözleşmesinden kaynaklanan alacağını tahsil edemediğini ileri sürerek takibe yapılan itirazın iptalini talep ve dava etmiştir.

Davalı savunmasında, davacıya olan kredi kartı borcu ve faizinin 4822 sayılı Kanuna göre hesaplanmasını ve taksitlendirilmesini, talep edilen faiz oranı ve faizin fahiş olduğunu belirtmiş, 8/3/2006 tarihinde davacı bankanın Akatlar Şubesine 5464 sayılı yasa kapsamında yararlanmak için ihtar çektiğini, ihtara cevap verilmediğini, bu yasa maddesi kapsamında borcu hesaplanarak % 18 yıllık faizle 18 eşit taksitle ödenmesine karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkemece alınan bilirkişi raporuna göre, davanın kısmen kabulüne, davalının takibe itirazının iptali ile takibin 475.34 YTL asıl alacak, 75.21 YTL işlemiş faiz, 3.76 YTL BSMV olmak üzere toplam 554.31 YTL üzerinden ve alacak aslına takip tarihinden itibaren 1/6/2006 tarihine kadar %116.25, 1/6/2006 tarihinden sonra ise 5464 sayılı yasanın 26. maddesi gereğince TCMB tarafından 3'er ayda belirlenen faiz oranları akdi faiz oranını geçmemek koşuluyla uygulanmasına, %40 tazminat olan takdire 221.72 YTL tazminatın davalıdan tahsiline, 28.54 YTL ihtar giderinin masraflar yanında nazara alınmasına kesin olarak karar verilmiş, hüküm Adalet Bakanlığının talebi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca HUMK.nun 427/6. maddesi uyarınca kanun yararına temyiz edilmiştir.

Davalı, 8/3/2006 tarihli noter aracılığı ile davacıya gönderdiği ihtarnamede, 5464 sayılı yasayla getirilen taksit olanağından yararlanmak istediğini bildirerek ödeme planı çıkarılmasını talep etmiştir. Bu durumda mahkemece, davalının başvurusunun davacı banka tarafından değerlendirilip değerlendirilmediği ve 5464 sayılı Yasanın geçici 4. maddesinde öngörülen koşullara uygun olup olmadığı hususunda araştırma ve inceleme yapılarak tüm deliller birlikte değerlendirilmek suretiyle varılacak uygun sonuç dairesinde bir karar verilmesi gerekirken bu yönler üzerinde durulmadan eksik incelemeyle yazılı şekilde hüküm kurulması doğru görülmemiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma isteminin kabulü ile HUMK.nun 427/7. maddesi uyarınca hükmün kanun yararına ve hukuki sonuçları kalkmamak koşulu ile BOZULMASINA, aynı Yasanın 427/son maddesi uyarınca kararın bir örneğinin Resmî Gazete'de yayımlanmak üzere Adalet Bakanlığınca gönderilmesi için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına verilmesine, 16/11/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 19 Ocak 2010 – 27467]

Yüksek Seçim Kurulu Kararları

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No: 17

- K A R A R -

Başkanlık Makamınca Kurulumuza sunulan 19/12/2009 tarihli yazıda, aynen; “298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 15., 17. ve 18. maddeleri uyarınca, 2010 yılı Ocak ayının son haftasında iki yıl süre için yeniden kurulacak il ve ilçe seçim kurullarında temsilci bulundurabilecek ve ilçe seçim kurullarının kuruluşunda üye istenilecek,

Yine, söz konusu Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47. maddesine göre seçmen kütüğü verilebilecek,

olan ve seçimlere katılma yeterliliği taşıyan siyasi partilerin aynı Kanunun 14. maddesinin 4. ve 11. fıkraları gözetilerek gerektiğinde bir komisyon çalışmasından sonra tespit ve ilanına karar verilmesi hususunu takdirlerinize arz ederim.” denilmiş olmakla, konu ile ilgili belgeler ve 19/12/2009 tarihinde oluşturulan Komisyonca hazırlanan 14/1/2010 tarihli rapor birlikte incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 14 üncü maddesinin 4 üncü bendinde; Yüksek Seçim Kurulu, “Tüzüklerine göre ilk genel kongrelerini yapmış olup illerin en az yarısında ve en az altı ay evvel il ve ilçe teşkilatını kurmuş bulunan siyasi partilerin adlarını, ilçe seçim kurullarının yeniden kurulması için öngörülen ayların ikinci haftasında tespit ve ilan etmek” ile görevlendirilmiştir.

Yine, aynı Kanunun 14 üncü maddesinin 11 inci bendinde ise; siyasi partilerin seçimlere katılabilmeleri için illerin en az yarısında, oy verme gününden en az altı ay evvel teşkilat kurmuş ve büyük kongrelerini yapmış olmalarının veya Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde gruplarının bulunması zorunluluğu vurgulandıktan sonra, bir ilde teşkilatlanmanın; merkez ilçesi dahil o ilin ilçelerinin en az üçte birinde teşkilat kurmayı gerektirdiği belirtilmiş, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu’nun 20 nci maddesinin 1 inci bendinde, bir ilçede teşkilatlanmanın ilçe sınırları içerisindeki beldelerin en az yarısında teşkilat kurmayı gerektirdiği, belde sayısı üç veya daha az ise beldenin sadece birinde teşkilat kurulmuş olmasının yeterli olduğu öngörülmüş, 36 nci maddesinde de buna benzer düzenlemeye yer verilmiştir.

Bu esaslar çerçevesinde;

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 5435 sayılı Kanunla değişik 15 inci ve 18 inci maddeleri uyarınca, 2010 yılı Ocak ayının son haftasında iki yıl süre için yeniden kurulacak ilçe seçim kurullarının kuruluşunda üye istenilecek ve 17 nci maddesi gereğince de il ve ilçe seçim kurullarında temsilci bulundurabilecek,

Yine, söz konusu Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47 nci maddesine göre seçmen kütüğü verilebilecek,

olan ve seçimlere katılma yeterliliğini taşıyan siyasi partileri tespit ve ilan etme görev ve yetkisi 298 ve 2820 sayılı Kanunlara göre Yüksek Seçim Kuruluna ait bulunduğundan, sözü edilen 298 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin 4 üncü bendinde öngörülen koşullara sahip siyasi partilerin ve aynı Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47 nci maddesine göre seçmen kütüklerinin verilebileceği siyasi partilerin ayrı ayrı araştırılıp saptanması gerekmektedir.

Bu nedenle; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 8/1/2010 günlü, C.02.0.CBS.0.01.02.04/16 sayılı yazısı ekinde gönderilen siyasi partilerin teşkilat kurdukları il – ilçe ve beldeleri gösterir teşkilat kütüğüne ilişkin bilgisayar disketlerinin incelenmesi sonucunda;

a) 298 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin 4 üncü bendindeki koşullara uygun olarak kendi tüzüklerine göre ilk genel kongrelerini yapmış ve Ocak/2010 ayının ikinci haftasından altı (6) ay öncesi olan 15/07/2009 tarihi itibarıyla illerin en az yarısında teşkilatını kurmuş siyasi partilerle, yine aynı Kanunun 14 üncü maddesinin 11 inci bendindeki ve 2820 sayılı Kanunun 36. maddesindeki koşullara uygun olarak 1/1/2010 tarihinden altı (6) ay öncesi olan 1/7/2009 tarihi itibarıyla illerin en az yarısında teşkilatını kurmuş ve büyük kongrelerini yapmış olan ve 298 sayılı Kanunun 47 nci maddesine göre seçmen kütüklerinin verileceği siyasi partilerin; Adalet ve

Kalkınma Partisi, Bağımsız Türkiye Partisi, Barış ve Demokrasi Partisi, Büyük Birlik Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Demokrat Parti, Demokratik Sol Parti, Emek Partisi, Genç Parti, Hak ve Özgürlükler Partisi, İşçi Partisi, Liberal Demokrat Parti, Millet Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Özgürlük ve Dayanışma Partisi, Saadet Partisi, Sosyaldemokrat Halk Partisi ve Türkiye Komünist Partisi olduğu belirlenmiştir.

Bunun sonucu olarak; adları geçen ve belirlenen onsekiz (18) siyasi partinin, 298 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin 4 üncü bendi uyarınca, 2010 yılı Ocak ayının son haftasında iki yıl süre için yeniden kurulacak olan ilçe seçim kurullarının kuruluşunda üye istenebilecek ve aynı Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47. maddesine göre seçmen kütüklerinin verilebileceği siyasi partiler olarak tespit ve ilanı gerekir.

b) Diğer partilerin ise genel kongre veya teşkilatlanma koşulunu yerine getiremediklerinden, 298 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin 4 üncü ve 11 inci bentleri ile 2820 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinde öngörülen nitelikleri kazanamadıkları tespit edilmiştir.

c) Öte yandan, il ve ilçe seçim kurullarında birer temsilci bulundurabilecek siyasi partilerin hangileri olduğu 298 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde belirtilmiştir. Bu maddeye göre; 14 üncü maddenin 4 üncü bendi gereğince Yüksek Seçim Kurulunca tespit ve ilan edilen siyasi partiler, maddede öngörülen teşkilatlanma koşuluna uyulması suretiyle, il ve ilçe seçim kurullarında birer temsilci bulundurulabilirler.

ç) Bundan ayrı olarak, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde grupları bulunan siyasi partilerin de belirlenmesi gerekmiş ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığının 25/12/2009 günlü, A.01.0.GNS.0.10.00.02-18678/39749 sayılı yazılarında, sözü geçen koşulu taşıyan siyasi partilerin; 1- Adalet ve Kalkınma Partisi, 2- Cumhuriyet Halk Partisi, 3- Milliyetçi Hareket Partisi, 4- Barış ve Demokrasi Partisi olduğu bildirilmiştir.

Bütün bu işlemlerden sonra, 298 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin 4 üncü ve 11 inci bentleri ile 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanununun 36 ncı maddesinde öngörülen koşullara sahip siyasi partilerin hangileri olduğu yukarıda tespit edilmiş bulunmaktadır.

S O N U Ç:

Açıklanan durum karşısında;

1- a) 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun; 14 üncü maddesinin 4 üncü bendinde öngörülen koşulları 2010 yılı Ocak ayının ikinci haftasından altı (6) ay öncesi olan 15/7/2009 tarihi itibarıyla taşıyan,

b) Aynı Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47 nci maddesine göre seçmen kütüğü verilebilecek olan ve 14 üncü maddenin 11 inci bendi ile 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanununun 36 ncı maddesinde öngörülen koşulları 1/1/2010 tarihinden altı (6) ay öncesi olan 1/7/2009 tarihi itibarıyla taşıyan,

siyasi partilerin, 1- Adalet ve Kalkınma Partisi, 2- Bağımsız Türkiye Partisi, 3- Barış ve Demokrasi Partisi, 4- Büyük Birlik Partisi, 5- Cumhuriyet Halk Partisi, 6- Demokrat Parti, 7- Demokratik Sol Parti, 8- Emek Partisi, 9- Genç Parti, 10- Hak ve Özgürlükler Partisi, 11- İşçi Partisi, 12- Liberal Demokrat Parti, 13- Millet Partisi 14- Milliyetçi Hareket Partisi, 15- Özgürlük ve Dayanışma Partisi, 16- Saadet Partisi, 17- Sosyaldemokrat Halk Partisi, 18- Türkiye Komünist Partisi olduğunun tespit ve ilanına,

2- Karar örneğinin Resmî Gazete'de yayımlanmasına,

3- Karar örneğinin siyasi partiler genel başkanlıklarına gönderilmesine, 14/1/2010 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan Muammer AYDIN	Başkanvekili Ahmet BAŞPINAR	Üye Hasan ERBİL	Üye Necati SÖZ
Üye Hüseyin EKEN	Üye Bahadır DOĞUSOY	Üye Mehmet KILIÇ	
Üye Ali EM	Üye Kırdar ÖZSOYLU	Üye M. Zeki ÇELEBİOĞLU	

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:
Karar No: 18

- K A R A R -

Başkanlık Makamınca Kurulumuza sunulan 19/12/2009 tarihli yazıda, aynen; “298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47 nci maddesinin sonndan bir önceki olan dördüncü fıkrasında; seçmen kütüklerinin seçimlere katılma yeterliliğini taşıyan siyasi partilerin genel merkezlerince veya yetkilendirilmiş il veya ilçe başkanlarınca istenildiğinde; Yüksek Seçim Kurulunca belirlenen giderin maliye veznesine yatırılmak ve makbuzu ibraz edilmek koşuluyla, bir seçim döneminde iki defadan fazla olmamak üzere ilçe seçim kurulu başkanınca bilgisayar ortamında veya liste düzeyinde imza karşılığı yetkili kişiye verileceği öngörülmüştür.

Bu nedenle, 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun’un 4609 sayılı Kanunla değişik 47 nci maddesine göre, siyasi partilerce istenen seçmen kütüklerinin verilmesinde yapılacak uygulamanın ana kurallarının belirlenmesine ilişkin Kurulumuzun aynı konuda daha önceden verilmiş olan kararların 2010 yılı için yeniden gözden geçirilerek, gerektiğinde bir komisyon çalışmasından sonra karar verilmesini takdirlerinize arz ederim.” denilmiş olmakla, konu ve 19/12/2009 tarihinde oluşturulan Komisyonca hazırlanan taslak karar incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Başkanlık teklifinde belirtildiği üzere; 298 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin dördüncü fıkrasında; seçmen kütüklerinin seçimlere katılma yeterliliğini taşıyan siyasi partilerin genel merkezlerince veya yetkilendirilmiş il veya ilçe başkanlarınca istenildiğinde; Yüksek Seçim Kurulunca belirlenen giderin maliye veznesine yatırılmak ve makbuzu ibraz edilmek koşuluyla, bir seçim döneminde iki defadan fazla olmamak üzere ilçe seçim kurulu başkanınca bilgisayar ortamında veya liste düzeyinde imza karşılığı yetkili kişiye verileceği düzenlenmiştir.

Bu Yasa maddesinde belirlenen kuralların açıklığa kavuşturulması ve Kanun hükümlerinin uygulanmasında birlikteliğin sağlanması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Yüksek Seçim Kurulunun 10/1/2009 gün ve 2009/16 sayılı kararıyla da, 298 sayılı Kanunun 47 nci maddesine göre seçmen kütüğü örneklerinin siyasi partilere verilmesine ilişkin usul ve esaslar belirtilmiştir.

Seçmen kütüğü verilebilecek olan siyasi partilerin, seçimlere katılabilme yeterliliğine sahip olmaları gerekir. Yüksek Seçim Kurulunun 14/1/2010 tarihli, 2010/17 sayılı kararı ile, seçime katılabilecek siyasi partiler belirlenmiş ve 298 sayılı Kanunun 47 nci maddesine göre seçmen kütüklerinin verilebileceği siyasi partilerin; Adalet ve Kalkınma Partisi, Bağımsız Türkiye Partisi, Barış ve Demokrasi Partisi, Büyük Birlik Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Demokrat Parti, Demokratik Sol Parti, Emek Partisi, Genç Parti, Hak ve Özgürlükler Partisi, İşçi Partisi, Liberal Demokrat Parti, Millet Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Özgürlük ve Dayanışma Partisi, Saadet Partisi, Sosyaldemokrat Halk Partisi ve Türkiye Komünist Partisi olduğu saptanmıştır.

Yukarıda belirtilen 298 sayılı Kanunun 47 nci maddesinde sözü edilen seçim dönemi kavramından; Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 77 nci maddesi ile 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun konuya ilişkin Değişik 6. maddesinde yer alan dört ve Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 127 nci maddesi ile 2972 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanunun aynı konuya ilişkin 8 inci maddesinde yer alan beş yıllık dönemler olarak anlaşılması gerekmektedir.

Ayrıca, Yüksek Seçim Kurulu ile ilçe seçim kurullarından bir seçim döneminde seçmen kütüğü isteyebilecek siyasi parti temsilcilerinin genel merkez yetkilileri olduğuna, ancak siyasi parti genel merkezlerince yetkilendirilmeleri koşulu ile siyasi parti il başkanları ile ilçe başkanlarının da istemde bulunabilecekleri ve bu istemlerinin ikiden fazla olamayacağı anlaşılmaktadır.

Yasada yer alan diğer bir husus ise, verilecek olan seçmen kütüğü örneğine ilişkin bedelin her seçmen için saptanmasına ve ödeme şekli ile ödeme yerinin belirlenmesine,

Seçmen kütüğü örneklerinin verilebilmesi için ilçe seçim kurulunca hesaplanan bedelin maliye veznesine ödenmesi ve alındı makbuzu aslının ilçe seçim kuruluna ibraz edilmesine,

Karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle;

1- 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun'un değişik 47 nci maddesi ve aynı Kanununun 14 üncü maddesinin 11 inci bendi ile 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 36 ncı maddesine göre, seçmen kütüklerinin verilebileceği siyasi partilerin, Yüksek Seçim Kurulunun 14/1/2010 tarihli, 2010/17 sayılı kararı ile belirlenen; 1- Adalet ve Kalkınma Partisi, 2- Bağımsız Türkiye Partisi, 3- Barış ve Demokrasi Partisi, 4- Büyük Birlik Partisi, 5- Cumhuriyet Halk Partisi, 6- Demokrat Parti, 7- Demokratik Sol Parti, 8- Emek Partisi, 9- Genç Parti, 10- Hak ve Özgürlükler Partisi, 11- İşçi Partisi, 12- Liberal Demokrat Parti, 13- Millet Partisi, 14- Milliyetçi Hareket Partisi, 15- Özgürlük ve Dayanışma Partisi, 16- Saadet Partisi, 17- Sosyaldemokrat Halk Partisi, 18- Türkiye Komünist Partisi olduğuna,

2- Her yıl Ocak ayında siyasi partilerin seçime katılabilme yeterliliklerinin Yüksek Seçim Kurulunca yeniden saptanarak ilanına,

3- Seçim dönemi kavramının, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 77 nci maddesi ile 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun konuya ilişkin 6. maddesinde yer alan dört ve Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 127 nci maddesi ile 2972 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanunun aynı konuya ilişkin 8 inci maddesinde yer alan beş yıllık dönemler olarak anlaşılması gerektiğine,

4- Seçmen kütüğü örneği istemeye siyasi partilerin genel merkezlerinin yetkili olduğuna, ancak yetki verilmesi koşuluyla il ve ilçe başkanlarının da istemde bulunabileceklerine,

5- Seçmen kütüğü örneği istemlerinin bir seçim döneminde ikiden fazla olamayacağına,

6- Seçmen kütüğü örneği verilmesi istemlerinin SEÇSİS kapsamında manyetik ortamda karşılanması gerektiğine,

7- Verilecek seçmen kütüğü örneklerinin gideri karşılığı ödenecek bedelin, 2010 yılı için her seçmen başına (6) Kır olarak tespitine ve bu bedelin maliye veznesine yatırılmasına ve verilecek seçmen kütüğü örneklerinin liste düzeyinde verilmesi durumunda, bunlara ait fotokopi masrafının seçim ödeneğinden karşılanmasına,

8- Seçmen kütüğü örnekleri giderinin ödendiğine ilişkin belge, ilgili kurulca alındıktan sonra, imza karşılığında bu örneklerin siyasi parti yetkililerine verilmesine,

9- Siyasi partilerin seçmen kütüklerine ilişkin istemlerinin karşılandığında gider makbuzu fotokopilerinin de eklenmek suretiyle Kurulumuz Başkanlığına bildirilmesi gerektiğine,

10- Kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasına,

11- Karar örneğinin tüm il ve ilçe seçim kurulu başkanlıkları ile siyasi parti genel başkanlıklarına gönderilmesine,

14/01/2010 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan Muammer AYDIN	Başkanvekili Ahmet BAŞPINAR	Üye Hasan ERBİL	Üye Necati SÖZ
Üye Hüseyin EKEN	Üye Bahadır DOĞUSOY	Üye Mehmet KILIÇ	
Üye Ali EM	Üye Kırdar ÖZSOYLU	Üye M. Zeki ÇELEBİOĞLU	

[R.G. 20 Ocak 2010 – 27468]

 [İçindekilere dön](#)

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No : 22

- K A R A R -

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığının 19/12/2009 tarihli yazısında, aynen; “2008 yılı Ocak ayında kurulan il ve ilçe seçim kurullarının iki yıllık görev süreleri 2010 yılı Ocak ayında dolacağından, 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 15 ve 18 inci maddeleri uyarınca bu kurulların 2010 yılı Ocak ayının son haftası içinde iki yıl süre için yeniden kurulması gerekmektedir.

Bu nedenle, il ve ilçe seçim kurullarının yeniden kurulmaları ve kuruluşlarla ilgili esas ve ilkelerinin saptanmasını takdirlerinize arz ederim.” denilmiş olmakla, konu ile ilgili belgeler ve 19/12/2009 tarihinde oluşturulan Komisyonca hazırlanan 16/01/2010 tarihli Rapor birlikte incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

298 sayılı Kanunun değişik 10. maddesi seçim kurullarının; Yüksek Seçim Kurulu, İl Seçim Kurulu, İlçe Seçim Kurulu ve Yurt Dışı İlçe Seçim Kurulları olduğunu hüküm altına almıştır.

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 15 ve 18 inci maddelerinde, il, ilçe ve Yurt Dışı İlçe Seçim Kurullarının iki yılda bir Ocak ayının son haftasında kurulması öngörülmüştür.

Kanunun bu hükümlerine göre, Kurulumuzun 19/01/2008 gün ve 19 sayılı kararı ile 2008 yılının Ocak ayında kurulmuş tüm il ve ilçe seçim kurullarının görev süreleri 2010 yılı Ocak ayının son haftasında sona ereceğinden, bu kurulların 25 Ocak 2010 gününden itibaren bir hafta içinde ve iki yıllık süre için yeniden kurulmaları gerekmektedir.

İl ve ilçe seçim kurullarının kuruluş biçimleri 298 sayılı Kanunun 15, 18 ve 19 uncu maddelerinde gösterilmiştir. Bu nedenle, seçim kurulları oluşturulurken 298 sayılı Kanunun adı geçen maddelerinin göz önünde bulundurulması gerekmektedir.

I- İl ve İlçe Seçim Kurullarında Görev Alacak Hâkimler:

Büyükşehir statüsüne bağlı il merkezleri ile diğer il merkezlerinde adli teşkilatlanmadaki farklılıklar il ve merkez ilçe seçim kurullarının oluşumunu da etkilediğinden, konunun iki bölümde incelenerek kurulların ona göre belirlenmesi gereklidir.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 250. maddesi uyarınca kurulmuş bulunan özel yetkili ağır ceza mahkemelerinde görev alan hâkimler, aynı maddenin 2. fıkrası uyarınca seçim kurullarında görev alamazlar.

A) Büyükşehir Statüsüne Tabi Olmayan İl Merkezlerinde:

298 sayılı Kanunun 15 inci maddesine göre; il seçim kurulu il merkezinde görev yapan (geçici yetkililer hariç) en kıdemli hâkimin başkanlığında ve merkez ilçe seçim kurulu başkanlarından sonra gelen en kıdemli iki asıl ve iki yedek hâkim üyeden oluşur.

İl Seçim Kurulu başkanı ile asıl ve yedek üyeler belirlenirken; hâkimlerin kıdemlerini düzenleyen 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 15. maddesi göz önünde bulundurulur. Aynı Kurulda eşlerin birlikte yer almamasına özen gösterilmelidir.

298 sayılı Kanunun 18. maddesinin ikinci fıkrasında ise; il merkezlerinde kurulacak merkez ilçe seçim kurullarına, il seçim kurulu başkanı hâkimden sonra gelen en kıdemli hâkimin başkanlık edeceği belirtilmiştir.

Kanunun bu iki hükmü birlikte değerlendirildiğinde, il seçim kurulu başkanından sonra gelen en kıdemli hâkimin merkez ilçe seçim kurulu başkanı olacağı sonucuna varılmaktadır.

İl merkezinde 298 sayılı Kanunun 10. maddesinin ikinci fıkrası gereğince birden fazla merkez ilçe seçim kurulu kurulması durumunda, il seçim kurulu başkanından sonra gelen kıdemli hâkimler kıdem sırasına göre merkez ilçe seçim kurulu başkanlıkları görevini yürütürler.

Örnek; Bir ilde üç merkez ilçe seçim kurulu oluşturulması gerekiyorsa, il seçim kurulu başkanından sonra gelen en kıdemli hâkim birinci merkez ilçe seçim kuruluna, ondan sonra gelen en kıdemli hâkim ikinci merkez ilçe seçim kuruluna, ondan sonra gelen en kıdemli hâkim de üçüncü merkez ilçe seçim kuruluna başkanlık edecektir.

Merkez ilçe seçim kurulları başkanları bu şekilde belirlendikten sonra bu hâkimlerden sonra gelen en kıdemli hâkimlerden, sırasıyla ilk ikisi il seçim kurulu asıl üyeliği, sonra gelen ikisi de il seçim kurulu yedek üyeliği görevini yürütecektir.

B) Büyükşehir Statüsüne Tabi İl Merkezlerinde:

İl seçim kurulu başkanlığı görevini yürütecek hâkim, yukarıda (A) bendindeki esaslara göre belirlenir. Yani İl merkezinde ve o ilin adı ile anılan adli kuruluştaki görevli (geçici yetkililer hariç) hâkimlerden en kıdemli olanı il seçim kurulu başkanlığı görevini yürütür.

a) İl merkezindeki ilçelerin hiç birinde bağımsız, yani o ilçenin adı ile anılan adli kuruluşu yok ise, bu durumda ilçeler alfabetik sıralamaya tabi tutularak alt alta yazılmak suretiyle bir liste düzenlenir. Her ilçenin karşısına o ilçedeki mevcut ilçe seçim kurullarının numarası yazılarak, il merkezinde bulunan merkez ilçe seçim kurullarının sayısı saptanır.

Daha sonra il seçim kurulu başkanı hâkimden sonra gelen o yer hâkimlerinden toplam ilçe seçim kurulu sayısı kadar isimler belirlenir ve kıdemlerine göre sıralanır.

Bu listede yer alan hâkimler, listedeki sıralarına göre alfabetik olarak sıralanmış ilçelerin seçim kurulu başkanlıklarını üstlenirler.

Örnek; Konya İl merkezinde, Karatay İlçesi'nde (1), Meram İlçesi'nde (2) ve Selçuklu İlçesi'nde (2) olmak üzere toplam (5) adet ilçe seçim kurulu bulunmaktadır.

Adıgeçen ilçelerde adli teşkilat bulunmaması nedeniyle Konya merkez adliyesinde görev yapan hâkimlerden, il seçim kurulu başkanı olan hâkimden sonra gelen en kıdemli hâkim Karatay İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı, ondan sonra gelen en kıdemli hâkim Meram Birinci İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı, ondan sonra gelen en kıdemli hâkim Meram İkinci İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı, ondan sonra gelen en kıdemli hâkim Selçuklu Birinci İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı görevini yürütecektir.

b) İl merkezindeki ilçelerin bir ya da bir kaçında bağımsız adli kuruluş bulunduğu takdirde bu ilçelerdeki ilçe seçim kurulu başkanlıkları, o ilçenin hâkimleri arasından, bağımsız adli teşkilatı bulunmayan ilçelerdeki ilçe seçim kurulu başkanları ise yukarıda (a) bendindeki esaslara göre belirlenecektir.

Örnek; Ankara İlinde bağımsız adli teşkilatı bulunan Sincan İlçesi'nde ilçe seçim kurulu başkanları bu ilçede görevli hâkimler,

bağımsız adli teşkilatı bulunmayan Altındağ, Çankaya, Keçiören, Mamak, Pursaklar ve Yenimahalle İlçeleri seçim kurulu başkanları da Ankara Adliyesinde görevli hâkimler,

arasından yukarıdaki usul ve esaslara göre belirlenecektir.

Ancak, bağımsız adli teşkilatı bulunmayan ilçedeki adli işler, bir başka ilçedeki adli teşkilat tarafından yürütülüyor ise, bu ilçedeki seçim işleri adli yönden bağlı buldukları ilçe hâkimleri tarafından yürütülecektir.

Örnek; Adli teşkilatı bulunmayan Etimesgut İlçesi'nde adli işler Sincan İlçesi adli teşkilatı tarafından yürütüldüğünden, Etimesgut İlçesi'ndeki seçim işleri Sincan İlçesinde görevli hâkimler tarafından yerine getirilecektir.

C) Yurt Dışı İlçe Seçim Kurulunun Oluşumu:

298 sayılı Kanununun 5749 sayılı Kanunla değişik 10. maddesi uyarınca; Yurt dışında bulunan vatandaşların oy kullanmalarıyla ilgili seçim işlerini yönetmek üzere Ankara İl Seçim Kuruluna bağlı Yurt Dışı İlçe Seçim Kurulu oluşturulması öngörülmüştür.

Yurt Dışı İlçe Seçim Kurulu I-B.a. maddesinde belirtildiği gibi; Ankara Adli Teşkilatında adli iş ve işlemleri yürütülen ilçeler ilçe seçim kurulu sayıları belirtilerek ve alfabetik sıralamaya tabi tutularak, alt alta yazılmak suretiyle oluşturulan listenin sonuna Yurt Dışı İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı yazılır.

Daha sonra Ankara il seçim kurulu başkanı hâkimden sonra gelen Ankara hâkimlerinden toplam ilçe seçim kurulu sayısı kadar isimler belirlenerek kıdemlerine göre sıralanır ve ilçe seçim kurulu başkanlıkları ile Yurt Dışı İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı görevini yürütecek hâkim belirlenir.

Örnek; Ankara İl merkezinde; Altındağ İlçesinde (2), Çankaya İlçesinde (4), Keçiören İlçesinde (4), Mamak İlçesinde (3), Pursaklar İlçesinde (1), Yenimahalle İlçesinde (3) ve Yurt Dışı İlçe Seçim Kurulu bulunmaktadır.

Adı geçen ilçelerde adli teşkilat bulunmaması nedeniyle, Ankara Adliyesinde görev yapan ve il seçim kurulu başkanı olan hâkimden sonra gelen en kıdemli iki hâkim Altındağ 1. ve 2. nolu, ondan sonra gelen en kıdemli dört hâkim Çankaya 1., 2., 3 ve 4. nolu, ondan sonra gelen en kıdemli dört hâkim Keçiören 1., 2., 3 ve 4. nolu, ondan sonra gelen en kıdemli üç hâkim Mamak 1., 2 ve 3. nolu, ondan sonra gelen en kıdemli bir hâkim Pursaklar, ondan sonra gelen en kıdemli üç hâkim Yenimahalle 1., 2 ve 3. nolu İlçe Seçim Kurulu Başkanlıkları görevlerini kıdem sırasına göre üstlenirler. Yenimahalle 3 nolu İlçe Seçim Kurulu Başkanından sonra gelen en kıdemli hâkim ise Yurt Dışı İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı görevini üstlenir.

II- İl Seçim Kurulu Üyelerinin Belirlenmesi:

İl ve ilçe seçim kurulu başkanlıkları görevini yürütecek hâkimler belirlendikten sonra, o yerde görevli bulunan hâkimler arasından kıdem sırasına göre ilk ikisi il seçim kurulu asıl üyeliği, sonra gelen ikisi de il seçim kurulu yedek üyeliği görevini yürüteceklerdir.

III- İlçe Seçim Kurulu Başkanının Belirlenmesi:

298 sayılı Kanununun 18 inci maddesine göre; ilçedeki en kıdemli hâkim kurulun başkanıdır.

Anılan Kanununun 10. maddesinin üçüncü fıkrası hükmü uyarınca ilçede birden fazla ilçe seçim kurulunun kurulması halinde ise, ilçede görevli hâkimler, birden fazla merkez ilçe seçim kurulu bulunan illerde olduğu gibi kıdem esasına göre ilçe seçim kurulu başkanlıkları görevini yürütürler.

IV- İl ve İlçe Seçim Kurullarında Görev Alacak Hâkimlerin Saptanmasına İlişkin Esaslar:

a) 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanununun 15 ve 18 inci maddelerinde yapılan düzenlemeyle; il ve ilçe seçim kurullarında görev alacak hâkimlerin belirlenmesinde "Kıdem" esası getirilmiştir.

Hâkimler arasındaki kıdem 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 15 inci maddesinde yazılı esaslara göre belirlenir. Ancak bu kıdem belirlenmesinde, kınama veya daha ağır disiplin cezası almış olanlar diğerlerinden kıdemsiz sayılırlar.

b) 298 sayılı Kanununun değişik 15 ve 18. maddelerine göre; il ve ilçe seçim kurullarının sürekliliği ve iki yılda bir yenilenmesi esası getirilmiştir. İl ve İlçe seçim kurullarının yeniden oluşturulmasında, hâkimlerin, 2010 yılı Ocak ayının son haftasındaki kıdem durumları esas alınmak suretiyle oluşturulan il ve ilçe seçim kurulları iki yıl süre ile görev yapacaklardır.

Bu nedenle; il ve ilçe seçim kurulları oluşturulduktan sonra, terfi veya yer değiştirme kararları sonucunda o yer hâkimleri arasında meydana gelebilecek kıdem değişiklikleri, seçim kurullarının yapısında iki yıl süre ile bir değişiklik yapılmasını gerektirmez.

Naklen atama, istifa veya emeklilik gibi nedenlerle il ve ilçe seçim kurullarında meydana gelen boşalmalarda ise, kurullarda görev almamış en kıdemli hâkim il ve ilçe seçim kurullarında boşalan görevi üstlenir.

Bu temel kuralın tek istisnası il seçim kurulu başkanlığıdır. İl seçim kurulu başkanlığının il merkezinde görevli hâkimlerden en kıdemli olan tarafından yürütülmesi hem yasal zorunluluk, hem de hizmetin bir gereğidir. Herhangi bir sebeple il seçim kurulu başkanlığının sürekli olarak boşalması halinde, başka kurullarda görevli olup olmadığına bakılmaksızın il merkezindeki en kıdemli hâkim il seçim kurulu başkanlığı görevini yürütür.

Eğer boşalma nedeniyle il seçim kurulu başkanlığı görevini üstlenen kıdemli hâkim, il veya ilçe seçim kurullarından ayrılarak bu göreve gelmiş ise, onun ayrılmasıyla boşalan göreve yukarıda belirtilen asıl kural uyarınca kurullarda görev almamış hâkimlerden en kıdemlisi getirilir.

Kurullardaki her değişiklik tutanağa bağlanır ve Yüksek Seçim Kurulu'na bildirilir.

Örnek (1)

(A) İl'inde, il seçim kurulu ile il merkezinde mevcut (3) adet merkez ilçe seçim kurulu Ocak/2010 tarihinde oluşturulmuş ve kuruluşları kesinleşmiş olsun. Sonradan çıkan ve bu kurullarda görevli hâkimlerin yer almadığı bir atama kararı ile o il merkezine, kurullarda görevli hâkimlerden daha kıdemli iki hâkimin atanması halinde;

Bu durum, seçim kurullarının bünyesinde herhangi bir değişiklik yapılmasını gerektirmeyecektir.

Örnek (2)

(B) İl'inde, il ve merkez ilçe seçim kurulları kurulduktan bir süre sonra il seçim kurulu başkanının başka bir yere atanması ya da emekli olması durumunda;

İl merkezinde, ondan sonra gelen en kıdemli hâkimin 2 nci merkez ilçe seçim kurulu başkanı olması halinde, il seçim kurulu başkanlığını aynı yer 2 nci merkez ilçe seçim kurulu başkanı üstlenecek, bu suretle boşalan 2 nci merkez ilçe seçim kurulu başkanlığı ise ilde görevli ve kurullarda görev almamış en kıdemli hâkim tarafından yürütülecektir.

Örnek (3)

Birden fazla ilçe seçim kurulu bulunan (A) ilçesinde, 1 inci ilçe seçim kurulu başkanının naklen başka bir yere atanması sonucu bu görevin boşalması durumunda boşalan bu görevi, ilçenin diğer seçim kurullarında görev almamış o yerde görevli en kıdemli hâkim üstlenecektir.

c) Bir hâkimin, o yer hâkimi sıfatını kazanabilmesi için atanması yeterli olmayıp görev yerine gelerek işe başlamış olması gerekmektedir. Bu nedenle, önceden ataması yapıldığı halde çeşitli nedenlerle atandığı il veya ilçedeki görevlerine 2010 yılı Ocak ayı son haftasında başlamamış

hâkimlerin, kurullar oluşturulduktan sonra gelerek görevlerine başlamış olmaları, seçim kurullarında değişiklik yapılmasını gerektirmez.

ç) Seçim kurullarının yeniden oluşumu sırasında izinli, raporlu ya da geçici yetki sonucu başka yerlerde bulunan hâkimlerin görev ve yetkileri devam ettiğinden, o yer hâkimlerinin durumları kurulların yeniden oluşumunda göz önünde bulundurularak seçim kurulu başkanları belirlenecektir.

İzinli, raporlu veya geçici yetki sonucu, görevi başında bulunamayan hâkim;

il seçim kurulu başkanı ise; il seçim kurulu başkanlığı görevini, il seçim kurulunun en kıdemli üyesi,

ilçe seçim kurulu başkanı ise; ilçe seçim kurulu başkanlığı görevini, kurullarda görev almamış hâkimlerin en kıdemlisi,

geçici olarak yürütecektir.

Kurullarda asıl görevli hâkimlerin izin, rapor ya da geçici yetki sürelerinin sona erip görevlerine dönmeleri durumunda, kurullarda geçici olarak görev almış olanlar yerlerini bu hâkimlere bırakırlar.

d) Kurulların oluşumu sırasında o yerde geçici yetkili olarak görevli olan hâkimin il ve ilçe seçim kurullarında görev almaması esastır. Ancak ilçede yetkili hâkimden başka hâkim yoksa yetkili hâkim geçici olarak ilçe seçim kurulu başkanlığını üstlenir. İl seçim kurulu, yetkili hâkim katılmadan oluşmıyorsa yetkili hâkim geçici olarak il seçim kuruluna üye olarak katılır. Bu görevler geçici durum sona erinceye kadar devam eder.

e) İl seçim kurulu başkanlığı, asıl ve yedek üyelikleri ile ilçe seçim kurulu başkanlığı görevini yürütecek olan hâkimlerden biri, herhangi bir sebeple bu görevi yapamaz ve o yerde bu görevi yapabilecek başka bir hâkim de bulunmazsa, o yerin bağlı olduğu ağır ceza mahkemesinin yargı çevresi içerisinde bulunan ve görevinden ayrılmasında sakınca görülmeyen bir hâkime, merciince bu yetki verilir.

Yukarıda belirtilen eksiklerin, ağır ceza mahkemesinin yargı çevresi içerisindeki hâkimlerden tamamlanmasına imkân bulunmayan hâllerde, bu ağır ceza merkezine en yakın ağır ceza mahkemesi yargı çevresi içerisindeki hâkimlerden biri, yukarıdaki usûle göre yetki verilerek görevlendirilir.

f) Seçim işlerinin özellikle seçim dönemlerinde mesai saati gözetilmeksizin ve gerektiğinde yirmi dört saat süre ile yürütülmesi gerektiğinden, seçim iş ve işlemlerinin sağlıklı yürütülebilmesi için seçim kurulları oluşturulmadan önce, sağlık durumu bu görevleri yerine getirmeye uygun olmayan hâkimlerin, sağlık durumlarını belgelendirmeleri halinde seçim kurullarında görev alıp alamayacaklarına Yüksek Seçim Kurulunca karar verilir.

V- Adli Teşkilatı Kapatılan veya İlçe Statüsüne Getirilmiş Oldukları Halde Bugüne Kadar Adli Teşkilatı Hiç Kurulmamış Olan İlçelerde İlçe Seçim Kurulu Başkanının Belirlenmesi:

a) Adli teşkilatı kapatılan ilçelerdeki ilçe seçim kurulu başkanlıklarına; adli yönden bağlanılan ve adli işlemlerin yürütüldüğü ilçedeki o yer seçim kurulu başkanı dışında kalan en kıdemli hâkimin görevlendirilmesi,

b) İlçe statüsüne getirilmiş olduğu halde bugüne kadar adli teşkilatı kurulmamış ilçelerde ise; adli teşkilatı kapatılan ilçelerde uygulanan usul ve esaslara göre, ilçe seçim kurullarının kendi adları ile müstakil olarak oluşturulması ve bu ilçe seçim kurulu başkanlıklarına da; adli yönden bağlı ve adli işlemlerin yürütüldüğü ilçedeki o yer seçim kurulu başkanları dışında kalan en kıdemli hâkim tarafından yürütülmesi,

gerekmektedir.

Ancak, (a) ve (b) fıkraları kapsamında bulunan ilçeler birden fazla olduğu takdirde, bu ilçeler alfabetik olarak sıralamaya tabi tutularak alt alta yazılmak suretiyle bir liste düzenlenir. Her ilçenin karşısına numara yazılarak seçim kurullarının sayısı saptanır. Bununla birlikte mevcut ilçe seçim kurulu başkanından veya il seçim kurulu başkan ve üyeleri ile merkez ilçe seçim kurulu başkanından sonra gelen hâkimlerden, toplam ilçe seçim kurulu sayısı kadar kıdem durumuna göre isimler belirlenir. Bu listede yer alan hâkimler, listedeki sıralarına göre alfabetik olarak sıralanmış ilçelerin seçim kurulu başkanlıklarını üstlenirler.

Örnek (1)

Çankırı İl Seçim Kuruluna, başkan dahil iki (2) asıl ve iki (2) yedek hâkimin, Merkez İlçe Seçim Kuruluna başkanlık etmesi için bir (1) hâkimin ve adli teşkilatı kapanan Eldivan, Kızılırmak ve Yapraklı İlçe Seçim Kurullarına başkanlık etmesi için üç (3) hâkimin görev alması gerekmektedir. Ancak, Çankırı İl merkezinde hâkim sayısının sekiz (8) olması ve kurullarının

tamamının oluşması için dokuz (9) hâkime ihtiyaç duyulması durumunda, Çankırı'da görevli hâkim sayısının ihtiyaca cevap vermeyeceği de açıktır.

Bu nedenle, adli teşkilatı kapatılan Eldivan, Kızılırmak ve Yapraklı İlçe Seçim Kurulu Başkanlıklarından merkez ilçeye en yakın olanının Çankırı merkez ilçe seçim kurulu başkanınca, diğer iki ilçe seçim kurulu başkanlığının ise seçim görevi almamış iki kıdemli hâkim tarafından ayrı ayrı yürütülmesi gerekmektedir.

Örnek (2)

Adli teşkilatları kapatılarak yargı alanı itibariyle başka ilçelere bağlanması sonucu, adli yönden bağlanılan ilçede sadece bir hâkimin bulunduğunu varsayalım. Bu halde, adli teşkilatı kapatılan ve başka ilçeye bağlanılan ilçenin seçim kurulu başkanlığı görevinin de, yine bağlanılan ilçenin ilçe seçim kurulu başkanı tarafından müştereken yürütülmesi gerekir. İlçe statüsüne getirilmiş olduğu halde adli teşkilatı hiç kurulmamış ve bu nedenle de hâkim ataması hiç gerçekleştirilmemiş olan ilçelerde de aynı usul uygulanır.

Örnek (3)

İlçe statüsüne getirilmiş olduğu halde adli teşkilatı hiç kurulmamış ve bu nedenle de hâkim ataması hiç gerçekleştirilmemiş olan Çankırı İl'ine bağlı Korgun İlçesi'ne ait seçim iş ve işlemleri bugüne kadar Korgun İlçesi adına yeni bir ilçe seçim kurulu oluşturulmaksızın Çankırı merkez ilçe seçim kurulu başkanlığınca yerine getirildiğinden, yukarıda V/b. maddede belirtildiği üzere Korgun ilçe seçim kurulunun kendi adı ile oluşturulması ve bu yer ilçe seçim kurulu başkanlığı görevinin ise, adli yönden bağlı olan Çankırı Merkez İlçede mevcut seçim kurulu başkanı dışındaki en kıdemli hâkim tarafından yürütülmesi gerekir.

VI- İlçe Seçim Kurulu Üyelerinin Belirlenmesi:

298 sayılı Kanunun 19. maddesinin birinci fıkrasında; "İlçe seçim kurulunun dört asıl ve dört yedek üyesi siyasi partilerden alınır... İlçe seçim kurulu başkanı bu kurulun yeniden kurulması için 18 inci maddede öngörülen sürenin başında ilçede teşkilatı bulunan ve son milletvekili genel seçiminde o ilçede en çok oy almış olan dört siyasi partiye birer asıl ve birer yedek üye adını iki gün içinde bildirmelerini tebliğ eder" hükmü yer almıştır.

a) 22 Temmuz 2007 tarihinde yapılan son milletvekili genel seçimine katılan siyasi partiler; Adalet ve Kalkınma Partisi, Aydınlik Türkiye Partisi, Bağımsız Türkiye Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Demokrat Parti, Emek Partisi, Genç Parti, Halkın Yükselişi Partisi, İşçi Partisi, Liberal Demokrat Parti, Milliyetçi Hareket Partisi, Özgürlük ve Dayanışma Partisi, Saadet Partisi, Türkiye Komünist Partisi'dir. Şu halde, ilçede teşkilatı bulunması koşulu ile, bu siyasi partilerden o ilçede en çok oyu almış olan dört siyasi partiye, iki gün içinde birer asıl ve birer yedek üye adının bildirilmesi için ilçe seçim kurulu başkanı tarafından tebligat yapılacak ve böylece ilçe seçim kurulunun siyasi partili dört asıl ve dört yedek üyesi belirlenmiş olacaktır.

Süresi içinde ad bildiren siyasi parti sayısı dörtten az olduğu takdirde, eksik kalan üyelikler aynı şartları taşıyan diğer siyasi partilerden ve o ilçede aldıkları oyların büyüklük sırasına göre aynı usulde tamamlanır.

Oylarda eşitlik halinde ad çekilir.

b) Yukarıdaki hükümlerin uygulanmasına rağmen, dört asıl ve dört yedek üyenin tümü belirlenemediği takdirde; 298 sayılı Kanunun 14. maddesinin 4. bendi gereğince Yüksek Seçim Kurulunun 9/1/2010 günlü, 2010/1 sayılı kararı ile belirlenen siyasi partilerden (Adalet ve Kalkınma Partisi, Bağımsız Türkiye Partisi, Barış ve Demokrasi Partisi, Büyük Birlik Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Demokrat Parti, Demokratik Sol Parti, Emek Partisi, Genç Parti, Hak ve Özgürlükler Partisi, İşçi Partisi, Liberal Demokrat Parti, Millet Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Özgürlük ve Dayanışma Partisi, Saadet Partisi, Sosyaldemokrat Halk Partisi, Türkiye Komünist Partisi) o ilçede teşkilatı bulunanlar saptandıktan sonra ilgili partilere ad çekmenin yapılacağı gün ve saat tebliğ edilir ve bunlar arasında ad çekilir.

Ad çekme sonucuna göre adı çıkan siyasi partilerin eksik üyelik sayısı kadar bildireceği kimseler ilçe seçim kurulu üyesi olur. Yukarıda belirtilen yazılı usullerle kendilerinden ad istenmiş ve üye adı bildirmiş olan siyasi partiler bu ad çekmeye dahil edilmeyeceklerdir.

Mahalli İdareler seçimleri olan il genel meclisi üyeliği, belediye başkanlığı ve belediye meclisi üyeliği seçimlerinde alınan oylar ilçe seçim kurulu üyeliklerinin belirlenmesinde göz önüne alınmaz.

Örnek;

Bir ilçede, Yüksek Seçim Kurulunca tespit edilen ve ilçede kuruluşu bulunan A, B, C, D, E adlarında beş siyasi partiden sadece A ve B siyasi partileri 22 Temmuz 2007 günü yapılan son

milletvekili genel seçimine katılmış ve bu iki siyasi parti yapılan tebligat üzerine ilçe seçim kuruluna katılacak birer asıl ve birer yedek üyenin adını bildirmişlerdir.

Bu durumda, öncelikle kurulun eksik kalan diğer iki üyeliğinin hangi siyasi partilere ait olacağını saptanması gerekir. Bunun için de C, D, E adlı siyasi partilere tebligat yapılarak, belirlenen gün ve saatte bu üç siyasi parti arasında ad çekme işlemi yapılır. Ad çekmede C ve E adlı siyasi partilerin adlarının çıktığını varsayalım. Bu durumda, bu iki siyasi partiye tebligat yapıp ilçe seçim kurulu asıl ve yedek üyeliği için birer isim bildirmeleri istenerek kurulun eksik kalan iki üyeliği tamamlanır. Ad çekmede adı çıkmayan (D) adlı siyasi partiden isim istenmesi söz konusu değildir.

Yukarıda belirtilen esas ve usullerin uygulanmasına rağmen ilçe seçim kurulunun siyasi partili üyelerinden eksik kalanlar olursa, bu eksiklik 298 sayılı Kanununun 19. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca tamamlanır.

c) İlçe seçim kurulunun iki asıl ve iki yedek üyesinin ve siyasi partilerden eksik kalan asıl ve yedek üyelerinin, ilçe merkezinde görev yapan ve 298 sayılı Kanununun 19/2. maddesinde nitelikleri yazılı Devlet memurları arasından ve aynı maddede gösterilen usulle saptanması gerekmektedir. Söz konusu maddede öngörülen on yıllık görev süresinin başlangıcı, memuriyete ilk giriş tarihidir. O ilçedeki hizmet süresi sadece ad çekmeye esas olacak listenin düzenlenmesinde dikkate alınır.

ç) Adli teşkilatı kapanan ilçelerin seçim iş ve işlemleri yargı alanı itibariyle bağlandıkları ilçelerde, aynı ad ile faaliyet gösteren ilçe seçmen kütük büroları tarafından yürütüldüğünden, söz konusu ilçeler ile,

ilçe statüsüne getirilmiş olduğu halde bugüne kadar adli teşkilatı hiç kurulmamış olan ve bu nedenle de hâkim ataması hiç gerçekleştirilmemiş bulunan ilçelerde,

ilçe seçim kurullarının kendi adlarıyla oluşturulması ve ilçe seçim kurullarına alınacak siyasi parti üye ve temsilcileri ile memur üyelerinin, kapatılan veya bakmakla görevli olunan ilçeden istenerek yukarıda belirlenen esaslara göre oluşumunun tamamlanması gerekir.

Örnek (1) Denizli İli Serinhisar İlçesinde adli teşkilatının kapatılması nedeniyle Serinhisar İlçesinin adli iş ve işlemlerinin Acıpayam adli teşkilatı tarafından yürütüldüğünden Serinhisar İlçe Seçim Kurulu oluşturulurken Serinhisar İlçe Seçim Kurulu Başkanı, Acıpayam Adliyesinde görev yapan hâkimlerden kıdem sırasına ve Genelgenin V/a maddesinde yazılı esaslara göre, Serinhisar İlçe Seçim Kurulunun siyasi parti üye ve temsilcileri ile memur üyelerinin ise Serinhisar İlçesindeki siyasi partiler ile aynı yerde görev yapan memurlar arasından yukarıda belirtilen esaslara göre belirlenir.

Örnek (2) Adli teşkilatı hiç kurulmamış ve adli iş ve işlemleri Sincan adli teşkilatında görülmekte olan Etimesgut İlçe Seçim Kurulu oluşturulurken Etimesgut İlçe Seçim Kurulu Başkanı Sincan Adliyesinde görev yapan hâkimlerden kıdem sırasına ve Genelgenin I/B-b maddelerinde yazılı esaslara göre, Etimesgut İlçe Seçim Kurulunun siyasi parti üye ve temsilcileri ile memur üyelerinin ise Etimesgut İlçesindeki siyasi partiler ile aynı yerde görev yapan memurlar arasından yukarıda belirtilen esaslara göre belirlenir.

Yurt Dışı İlçe seçim kurulu başkanı 298 sayılı Kanununun 18. maddesinde öngörülen sürenin başında, son Milletvekili Genel Seçiminde Yurt genelinde en çok oy almış olan dört siyasi partiye birer asıl ve birer yedek üye adını iki gün içinde bildirmelerini tebliğ eder.

VII- Yurt Dışı İlçe Seçim Kurulu Üyelerinin Belirlenmesi:

22 Temmuz 2007 tarihinde yapılan son milletvekili genel seçimine katılan siyasi partiler; Adalet ve Kalkınma Partisi, Aydınlık Türkiye Partisi, Bağımsız Türkiye Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Demokrat Parti, Emek Partisi, Genç Parti, Halkın Yükselişi Partisi, İşçi Partisi, Liberal Demokrat Parti, Milliyetçi Hareket Partisi, Özgürlük ve Dayanışma Partisi, Saadet Partisi, Türkiye Komünist Partisi'dir. Bu siyasi partilerden Yurt genelinde en çok oyu almış olan dört siyasi partiye, iki gün içinde birer asıl ve birer yedek üye adının bildirilmesi için yurt dışı ilçe seçim kurulu başkanı tarafından tebligat yapılacak ve böylece yurt dışı ilçe seçim kurulunun siyasi partili dört asıl ve dört yedek üyesi belirlenmiş olacaktır.

Süresi içinde ad bildiren siyasi parti sayısı dörtten az olduğu takdirde, eksik kalan üyelikler aynı şartları taşıyan diğer siyasi partilerin aldıkları oyların büyüklük sırasına göre aynı usulde tamamlanır.

Yukarıdaki hükümlerin uygulanmasına rağmen, dört asıl ve dört yedek üyenin tümü belirlenemediği takdirde; 298 sayılı Kanununun 14. maddesinin 4. bendi gereğince Yüksek Seçim Kurulunun 9/1/2010 günlü, 2010/1 sayılı kararı ile belirlenen siyasi partilerden (Adalet ve

Kalkınma Partisi, Bağımsız Türkiye Partisi, Barış ve Demokrasi Partisi, Büyük Birlik Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Demokrat Parti, Demokratik Sol Parti, Emek Partisi, Genç Parti, Hak ve Özgürlükler Partisi, İşçi Partisi, Liberal Demokrat Parti, Millet Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Özgürlük ve Dayanışma Partisi, Saadet Partisi, Sosyaldemokrat Halk Partisi, Türkiye Komünist Partisi) o ilçede teşkilatı bulunanlar saptandıktan sonra ilgili partilere ad çekmenin yapılacağı gün ve saat tebliğ edilir ve bunlar arasında ad çekilir.

Ad çekme sonucuna göre adı çıkan siyasi partilerin bildireceği eksik üyelik sayısı kadar belirtilen kimseler Yurt Dışı ilçe seçim kurulu üyesi olur. Yukarıda yazılı usullerle kendilerinden ad istenmiş ve üye adı bildirmiş olan siyasi partiler bu ad çekmeye dahil edilmeyeceklerdir.

Mahalli İdareler seçimleri olan il genel meclisi üyeliği, belediye başkanlığı ve belediye meclisi üyeliği seçimlerinde alınan oylar ilçe seçim kurulu üyeliklerinin belirlenmesinde göz önüne alınmaz.

Yurt Dışı ilçe seçim kurulu memur üyeleri, 298 sayılı Kanununun 19. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, Yurt Dışı İlçe Seçim Kurulunun iki asıl ve iki yedek üyesi VI/c maddesindeki esaslara göre belirlenir.

VIII- İki yıl süre ile kurulacak il ve ilçe seçim kurulları, bu süre içinde yapılacak tüm seçimleri, halkoylamasını, seçmen kütüklerinin yazımı, denetlenmesi ve güncelleştirme işlemlerini yönetirler.

Ancak, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu ve ilgili diğer seçim Kanunları gereğince yapılacak önseçimleri yönetecek önseçim ilçe seçim kurulları, bu kararda yer alan ilçe seçim kurulları dışında olup, 2820 sayılı Kanununun 41. maddesi uyarınca gerektiğinde ayrıca kurulacaktır.

Gümrük kapılarında yurtdışında bulunan seçmenler için seçim zamanı kurulan seçim kurulları ile geçici ilçe seçim kurulları bu karar kapsamında değildir.

S O N U Ç:

Açıklanan sebeplerle;

1- İl, ilçe ve Yurt Dışı ilçe seçim kurullarının; 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanununun 15, 18 ve 19 uncu maddelerinde yazılı usullere göre yukarıda açıklanan esaslar da gözetilerek, 25 Ocak 2010 gününden itibaren bir hafta içinde ve iki yıl süre için yeniden kurulmalarına,

2- İl, ilçe ve Yurt Dışı ilçe seçim kurullarının kuruluşlarından itibaren iki yıllık görev süreleri içinde yasalarda belirlenen görevlerle birlikte yapılacak tüm seçimleri, halkoylaması, seçmen kütükleri yazımı, denetimi ve güncelleştirilmesi işlemlerini yöneteceklerine,

3- Kurulların oluşumu ile yapılabilecek her değişikliğin tutanağa bağlanarak yemin tutanağı ile birlikte Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığına gönderilmesine,

4- Kararın bir örneğinin gereği için tüm il, ilçe ve Yurt Dışı ilçe seçim kurulu başkanlıkları ile bilgi için siyasi partiler genel başkanlıklarına gönderilmesine,

5- Karar örneğinin Resmî Gazete’de yayımlanmasına,

16/1/2010 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkanvekili
Ahmet
BAŞPINAR

Üye
Hasan ERBİL

Üye
Necati SÖZ

Üye
Hüseyin
EKEN

Üye
Bahadır DOĞUSOY

Üye
Mehmet KILIÇ

Üye
Ali EM

Üye
Kırdar ÖZSOYLU

Üye
M. Zeki ÇELEBİOĞLU

[R.G. 20 Ocak 2010 – 27468]

ELİF AKIN ve DİĞERLERİ/Türkiye*

Başvuru No. 27747/02

Strazburg

29 Ocak 2008

İKİNCİ DAİRE

KABULEDİLEBİLİRLİĞE İLİŞKİN KARAR

OLAYLAR

Başvuranlar Elif Akın, Özlem Ünal, Yeşim Tayfur, Emel Koşkun, Halime Akın, Mehmet Ünsal Akın, Gönül Akın ve Vural Akın sırasıyla 1973, 1972, 1971, 1949, 1925, 1978, 1946 ve 1951 doğumlu Türk vatandaşlarıdır ve Türkiye’de yaşamaktadır. Tekirdağ Barosu avukatlarından B. Orta tarafından temsil edilmişlerdir.

A. Davanın Koşulları

23 Ağustos 2000’de Karayolları Genel Müdürlüğü, Çorlu’nun Seymen Köyü’nde başvuranlara ait dört arsayı otoyol yapımı için kamulaştırmıştır. Müdürlük, arsaların değerini tayin etmiş ve başvuranlara metre kare başına 5,000,000 Türk Lirası (TRL) ödemiştir.

1 Eylül 2000’de, 30 günlük süre içerisinde, başvuranlar Çorlu Asliye Hukuk Mahkemesi önünde metre kare başına 12,000,000 TRL isteyerek tazminat artırma davası açmıştır.

Mahkeme, bir bilirkişi komitesi oluşturmuş ve komite, 3 Kasım 2000’de mahallinde mülk denetimi yapmıştır. Arsaların ederinden aşağı değerlendirildiğini tespit etmiş ve metre kare başına 34,000,000 TRL değer tayin etmiştir.

Bilirkişi komitesinin ve idarenin değerlendirmesi arasındaki tutarsızlığı göz önüne alan mahkeme, başka bir bilirkişi komitesi oluşturmuştur. Yeni komite, 15 Aralık 2000’de incelemede bulunmuş ve arsaların değerini metre kare başına 22,000,000 TRL olarak tayin etmiştir.

8 Ocak 2001’de başvuranlar, aynı mahkemeye başvurarak taleplerinin “ıslahını” istedikleri bir dilekçe sunmuştur. Mülklerinin, bilirkişi raporunda belirtilen gerçek değerinden haberdar olmadıklarını ileri sürmüşlerdir. Bu gerekçe ile, iki bilirkişi değerlendirmesinden düşük olan ilk taleplerinin, metrekare başına 22,000,000 TRL’ye yükseltilmesini istemişlerdir.

16 Şubat 2001’de mahkeme talebi reddetmiştir. Dilekçenin, kamulaştırmaya ilişkin tazminat davalarında taahhüt edilen 30 günlük süre dışında sunulduğu sonucuna varmıştır.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe’ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Esasa dayanarak değerlendirmede bulunan mahkeme, öncelikle bilirkişi raporlarını incelemiştir. Bu raporların, dava dosyasındaki delillerle ve belediye kayıtları ile tutarlı olduğunu tespit etmiştir. Ayrıca kamulaştırılan mülkün değerini etkileyen unsurları usulünce göz önüne aldıkları sonucuna varmıştır.

Bununla birlikte mahkeme, bilirkişi değerlendirmelerini göz ardı etmiştir. Her iki değerlendirmenin de başvuranın talebini aştığı ve bu nedenle ilk talep edilen tazminat miktarını ödemenin yeterli olduğu kanısına varmıştır. Ayrıca daha önceki iki rapor arasında uyum sağlamak için üçüncü bir bilirkişi değerlendirmesine başvurmanın gerekli olmadığını açıklamıştır.

Başvuranlar itiraz etmiştir. İtirazlarını, 20 Temmuz 1999 tarihli Anayasa Mahkemesi kararına dayandırmışlardır. Karar, Hukuk Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 87. maddesinin son hükmünün Anayasa'ya uygunluğunu gözden geçirmektedir.

Söz konusu hükmün Anayasa'ya uygun olmadığı ve hükümsüz olduğu sonucuna varan Anayasa Mahkemesi aşağıda kaydedilen kaniya varmıştır:

“Mahkeme, itiraz konusu kuralın davacıyı ikinci bir dava açmaya zorlayarak mahkemelerin iş yükünü gereksiz şekilde artırdığını, bu nedenle de Anayasa'nın 141. maddesine aykırı olduğunu ileri sürmüştür.

...

İtiraz konusu kuralla müddeabihin ıslah suretiyle artırılmasına olanak tanınmaması davaların en az giderle ve olabildiğince hızlı biçimde sonuçlandırılmasına engel olacağından, Anayasa'nın 141. maddesine aykırıdır.

...

Dava açıldıktan sonra davacının müddeabihini "ıslah" yoluyla artırmasını önleyen itiraz konusu kural, bir hakkın elde edilmesini zorlaştırdığından, "hukuk devleti" ilkesine aykırıdır.

...

İtiraz konusu kural, davacıyı ikinci kez dava açmaya zorlaması nedeniyle hak arama özgürlüğünü sınırlamaktadır.

...

Buna göre, bir sınırlamanın demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun olduğundan söz edilebilmesi için hakkın özüne dokunmaması, makul ve kabul edilebilir ölçüyü aşmaması gerekir. Başka bir anlatımla, temel hak ve hürriyetler sınırlanırken sınırlama ile öngörülen amaç arasında makul ve adaletli bir denge kurulmalıdır...”

20 Eylül 2001'de Yargıtay, asliye hukuk mahkemesi kararını farklı bir gerekçeyle onaylamıştır.. “İslah” istemiyle sunulan dilekçenin, zamanında sunulup sunulmadığını tartışmak yerine aşağıda kaydedilen karara varmıştır:

“Metre kare başına 12,000,000 TRL talep eden davacılar, kendilerini sınırlamışlardır. Söz konusu meblağı, ıslah yoluyla dahi artırmalarına izin verilmemektedir.

Hukuk Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 87. maddesinin son hükmünün, Anayasa Mahkemesi'nce geçersiz kılınmasının, bu özel çerçevede uygulanabilirliği bulunmamaktadır.”

22 Ekim 2001'de karar, başvuranlara tebliğ edilmiştir.

ŞİKAYETLER

Başvuranlar, yerel mahkemelerin kendilerine kamulaştırılan arsaları için yeterli tazminat ödememesi nedeniyle AİHS'ye ek 1 Nolu Protokol'ün 1. maddesini ihlal edecek şekilde arsalarından mahrum bırakıldıkları hususunda şikayette bulunmuştur. Ayrıca yerel mahkemelerin ulusal hukuku uygularken yaptıkları hatalar nedeniyle tazminat taleplerinin karara bağlanması aşamasında adil şekilde yargılanmadıklarını ileri sürmüşlerdir. Özellikle yerel mahkemelerin, ilk taleplerinin ıslahına ilişkin isteklerini reddetmekle Anayasa Mahkemesi kararını göz ardı ederek karar verdiklerini iddia etmişlerdir.

HUKUK

Başvuranlar, ilk taleplerinin ıslahına ilişkin isteklerini reddeden yerel mahkemelerin kamulaştırılan arsaları için kendilerine yeterli tazminat ödenmesine karar vermedikleri hususunda şikayette bulunmuştur. Şikayetlerini, AİHS'ye ek 1 Nolu Protokol'ün 1. maddesine dayandırmışlardır.

Hükümet öncelikle başvuranların, Yargıtay'dan Hukuk Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 440. maddesi bağlamındaki kararını düzeltmesini istemedikleri için AİHS'nin 35/1. maddesinde öngörüldüğü gibi iç hukuk yollarını tüketmediklerini belirtmiştir.

Ayrıca başvuranların medeni hakları hususunda karara varılırken adil şekilde yargılandıklarını ve yerel mahkeme kararlarında keyfilik ya da kanuna aykırılık bulunmadığını ileri sürmüştür. Başvuranlar, ulusal davalarda bir hakim tarafından temsil edilmelerine rağmen, davalarını açarken diğer haklarını saklı tutmamışlar ve Kamulaştırma Kanunu'nun 14. maddesince (2942 Nolu Kanun) taahhüt edildiği gibi otuz günlük zaman aşımı süresinde kısmi dava açmamışlardır. Bu nedenle kısmi dava açma ve ilk taleplerini değiştirme haklarını kaybetmişlerdir. Yargıtay'ın ıslah kavramına ilişkin yerleşik içtihadı hususunda Hükümet, yerel mahkemelerin ulusal hukuku uygularken hata yapmadıklarını ileri sürmüştür. Son olarak yerel mahkemelerin başvuranların tüm taleplerini karşıladığını ve bu nedenle, 1 Nolu Protokol'ün 1. maddesi bağlamında ödeme yapılmaksızın mülklerinden mahrum bırakılmalarının söz konusu olmadığını ileri sürmüştür.

AİHM Hükümet'in, iç hukuk yollarının tüketilmemesine ilişkin itirazını önceki davalarda incelemiş ve reddetmiş olduğunu yinelemektedir. Mevcut başvuruda varmış olduğu sonuçtan farklı bir sonuca ulaşmasını gerektirecek özel bir koşul görmemektedir. Sonuç olarak Hükümet'in itirazını reddetmektedir.

Başvuranların taleplerinin esası hususunda AİHM, başvuranların şikayetlerinin özellikle AİHS'nin 6. maddesi bağlamındaki yargılamanın adilliğine ilişkin olduğunu gözlemlemektedir. AİHM bu bağlamda, yerleşik içtihadına göre, AİHS tarafından koruma altına alınan ihlal edilmiş hakları ve özgürlükleri içermediği takdirde ve içerdiği sürece yerel bir mahkemenin olaylara veya hukuka ilişkin yaptığı iddia edilen hatalara bakmanın kendi görevi olmadığını yinelemektedir. Ayrıca, olayların tespiti ve delillerin değerlendirilmesi yerel mahkemelerin öncelikli görevidir ve AİHM'nin denetleme görevi, başvuranların AİHS tarafından koruma altına alınan haklarının ihlal edilmediğini taahhüt etmektir.

Mevcut davada başvuranlar, yerel mahkemelerin ıslah taleplerini reddederken Anayasa Mahkemesi kararını göz ardı ettiği ve kendilerine ilk taleplerini artırma olanağı vermediği hususunda şikayette bulunmuştur. Hükümet, bu iddiayı reddetmiş ve yerel mahkemelerin ulusal hukuku uygulama şekillerinin doğru olduğunu ileri sürmüştür.

AİHM, Türk hukuku uyarınca "ıslah" kavramının, davacıların ilk taleplerini değiştirmelerine ve artırmalarına izin veren usule ilişkin bir talep olduğunu belirtmektedir. Bu hak, Anayasa Mahkemesi'nin Hukuk Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun bu tür bir olasılığı daha önceleri yasaklayan 87. maddesini geçersiz kılma kararını müteakiben ortaya çıkmıştır. Ancak, Yargıtay'ın yerleşik içtihadından anlaşıldığı gibi usule ilişkin bu talep, iki koşula tabidir. İlki, dava açarken davalının, olası diğer hakları (taleplerini değiştirme hakkı gibi) hak ettiğini belirtmesi gerektirir. İkincisi ise davacının, bu talebi yasal zaman sınırı içerisinde sunması gerektirir.

AİHM yerel mahkemelerin başvuranların talebini reddetme nedeninin, başvuranların bu iki koşuldaki herhangi birine uymamaları olduğunu gözlemlemektedir. Diğer bir deyişle, başvuranlar diğer haklarını saklı tutarak "kısmi dava" açmamışlar ve taleplerini otuz günlük zaman sınırı içerisinde sunmamışlardır. Bu koşullar altında yerel mahkemelerin ulusal hukuku uygulamada hatalı olduğu söylenemez. Ayrıca, başvuranlar dava işlemleri süresince durumlarını tam olarak belirtebilmiştir. Dava dosyasında delillerin toplanmasının ve değerlendirilmesinin keyfi olduğuna ya da dava işlemlerinin 6. madde bağlamında bir soruna neden olacak şekilde hakkaniyetsiz olduğuna ilişkin bir gösterge bulunmamaktadır. Sonuç olarak bu şikayet, AİHS'nin 35/3. maddesi bağlamında dayanaktan yoksundur ve 35/4. madde uyarınca reddedilmelidir.

Başvuranların, mülklerinin yeterli tazminat ödenmeksizin ellerinden alınmasına ilişkin şikayetleri hususunda AİHM, yerel mahkemelerin başvuranların tazminatın artırılması taleplerini

tam olarak karşıladığını kaydetmektedir. Başvuranların düzeltme taleplerinin usule ilişkin gerekçelerle gerçekleştirilmediği göz önüne alındığında mahkemeler, başvuruların ilk talepleriyle yükümlüdür ve daha yüksek bir tazminat ödenmesine karar verememektedir. Dolayısıyla, dava işlemlerinin hakkaniyete uygunluğu hususunda vardığı sonuca ilişkin AİHM, başvuruların 1 Nolu Protokol'ün 1. maddesini ihlal edecek şekilde mülklerinden mahrum bırakılmadıkları kanısındadır. Bu nedenle şikayet AİHS'nin 35/3. maddesi bağlamında dayanaktan yoksundur ve 35/4. madde uyarınca reddedilmelidir.

Yukarıda kaydedilenler ışığında AİHS'nin 29/3. maddesine dayanılarak yapılan başvurunun devam etmemesi ve reddedilmesi uygun görülmüştür.

Bu gerekçelere dayanarak, AİHM oybirliğiyle,

Başvurunun kabuledilemez olduğuna *karar vermiştir*.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

ERİŞ/Türkiye*

Başvuru No. 28268/02
Strazburg
8 Ocak 2008

İKİNCİ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılan 28268/02 no'lu davanın nedeni T.C. vatandaşı Ali Eriş'in ("başvuran"), Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne 15 Mayıs 2002 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin ("AİHS") Temel İnsan Haklarını güvence altına alan 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurdur.

Başvuran, İstanbul Barosu avukatlarından G. Tuncer tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran, 1932 doğumludur ve İstanbul'da yaşamaktadır.

A. Başvuranın yakalanması ve kötü muamele iddiası

30 Eylül 1999'da, öğlen 12.15'te başvuran, Ankara'daki Ulucanlar Cezaevi'nde güvenlik güçlerince düzenlenen bir operasyonda öldürüldüğü iddia edilen bir mahkumun ceza törenine katılmıştır.

30 Eylül 1999 tarihli olay raporuna göre, polis gruba uyarıda bulunmuş ve dağılmalarını istemiştir. Ancak, göstericiler uyarılara uymayarak sloganlar atmaya devam etmiş ve Karacaahmet

Mezarlığı'na yürümüştür. Polis, müdahale etmek durumunda kalmış ve aralarında başvuranın da bulunduğu otuz dokuz kişiyi yakalamıştır.

Aynı gün, 1.30'da başvuran, Haydarpaşa Numune Hastanesi doktorunca muayene edilmiştir.

Aynı gün 19.30'da hastanede iki polis memuru tarafından başvuranın ifadesi alınmıştır. Bu ifadede başvuran, emekli olduğunu belirtmiştir. Bir kahvehanede oturduğu sırada bir cenaze olduğunu duyduğunu ve katılmaya karar verdiğini; bu nedenle gruba katıldığını ileri sürmüştür. Ancak, göstericilerle polis arasında kalmış ve yere düşmüştür. Gösteriye dahil olduğunu reddetmiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

30 Mart 2000'de başvuranın avukatları, yakalama eylemi sırasında başvurana kötü muamelede buldukları iddia edilen polis memurları aleyhinde Üsküdar Cumhuriyet Savcılığı'na şikayette bulunmuştur.

27 Nisan 2001'de Üsküdar Cumhuriyet Savcısı, takipsizlik kararı vermiştir. Kararında, başvuranın polisin müdahalesi sırasında yere düşmesi nedeniyle yaralandığını iddia ettiği ifadesine değinmiştir. Cumhuriyet Savcısı ayrıca, polis müdahalesinin ve müdahale sırasında kullanılan gücün, dava koşullarında kanuna uygun ve ölçülü olduğunu belirtmiştir.

4 Aralık 2001'de başvuranın avukatlarından biri, Cumhuriyet Savcısı'nın kararına itiraz etmiştir. İtiraz dilekçesinde, başvuranın muayene edilmesini öngörmediği ve başvurana ya da diğer gördü tanıklarını dinlemediği için Cumhuriyet Savcısı'nın yeterli bir soruşturma yürütmediğini iddia etmiştir.

8 Ocak 2002'de Kadıköy Ağır Ceza Mahkemesi, başvuranın itirazını reddetmiştir.

B. Başvuran aleyhindeki cezai takibat

1 Ekim 1999'da Üsküdar Cumhuriyet Savcısı, başvuranın da dahil olduğu otuz dokuz kişi aleyhinde bir iddianame sunmuştur. Cumhuriyet Savcısı, başvurana ve diğer sanıkları 2911 Nolu Kanun'un 32. maddesi uyarınca yasadışı bir gösteride yer almakla suçlamıştır.

20 Aralık 1999'da gerçekleştirilen duruşmada başvuran, Üsküdar Asliye Ceza Mahkemesi önünde, Ankara'da öldürülen bir mahkumla ilgili olarak Cemevi dışında bir basın açıklaması yapılacağını duyduğunu belirtmiştir. Bu nedenle Üsküdar Cemevi'ne giden bir otobüse binmiş ve otobüsten inerken polis tarafından yakalanmıştır. Başvuran ayrıca yakalanması sırasında dövüldüğünü belirtmiş ve polise vermiş olduğu ifadeyi reddetmiştir.

16 Nisan 2001'de Üsküdar Asliye Ceza Mahkemesi, başvurana suçlu bularak bir yıl altı ay hapis ve para cezasına mahkum etmiştir.

27 Mart 2006'da Yargıtay, Yeni Ceza Kanunu'nun 1 Haziran 2005'te kabulünü müteakiben Üsküdar Asliye Ceza Mahkemesi'nin kararını iptal etmiştir.

25 Mayıs 2006'da Üsküdar Asliye Ceza Mahkemesi, Ceza Kanunu'nun 102. maddesi bağlamındaki beş yıllık zaman limitinin dolmuş olduğu gerekçesiyle başvuran aleyhinde açılan cezai takibati sona erdirmeye karar vermiştir.

HUKUK

I. AİHS'İNİN 3. VE 13. MADDELERİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, AİHS'nin 3. ve 13. maddeleri uyarınca yakalanması sırasında kötü muameleye maruz kaldığı ve yetkili makamların, kötü muamele iddialarına ilişkin etkin bir soruşturma yürütmediği hususunda şikayette bulunmuştur.

Hükümet iddiaları reddetmiştir. Ayrıca AİHM'den AİHS'nin 35/1. maddesi bağlamındaki iç hukuk yollarının tüketilmesi gereğine uyulmaması nedeniyle şikayeti reddetmesini istemiştir. Başvuranın, idare mahkemelerinde dava açarak uğradığını iddia ettiği zararın tazminini arayabileceğini ileri sürmüştür.

Başvuran, Hükümet'in iddialarına itiraz etmiştir.

AİHM, Hükümet'in iç hukuk yollarının tüketilmemiş olmasına ilişkin daha önce de benzer davalarda Hükümet'in ön itirazlarını incelemiş ve reddetmiş olduğunu yinelemektedir (özellikle *Karayiğit/Türkiye*, no. 63181/00, 5 Ekim 2004). AİHM, bu davada, yukarıda anılan davalarda verdiği hükümlerden farklı bir hüküm vermesini gerektirecek özel bir durum görmemektedir. Sonuç olarak, Hükümet'in ön itirazını reddetmektedir.

AİHM, başvuranın 3. madde bağlamındaki şikayetine ilişkin kötü muamele iddialarının uygun delillerle desteklenmesi gerektiğini belirtmektedir. Delilleri değerlendirmek maksadıyla 'her türlü makul şüpheden uzak' delil ölçütüne başvurmuştur. Böyle bir delil, yeterli derecede kuvvetli, belirli ve tutarlı bir göstergeler demetinden yahut çürütülemeyen karineler demetinden de doğabilmektedir.

Mevcut davada başvuran, yakalanması sırasında başına, göğsüne, kollarına ve bacaklarına sertçe vurulduğunu ileri sürmüştür. İddialarını desteklemek için sol lomber bölgesinde ve sol hemitoraksın alt kısmında hassasiyet tespit edildiği belirtilen 30 Eylül 1999 tarihli bir sağlık raporu sunmuştur. Ancak bu tür göstergeler başvuranın tanımladığı sert vuruşları kanıtlamak için yeterli değildir. AİHM, kötü muamelenin, başvuran tarafından tanımlandığı şekliyle, vücudunda doktorun gözlemleyebileceği izler bırakacağı kanısındadır. Ayrıca AİHM, başvuranın yakalanmasından bir gün sonra 1 Ekim 1999'da serbest bırakıldığını belirtmektedir. Bu nedenle, iddialarını destekleyecek ek sağlık raporları alabilirdi. Ancak almamıştır. 30 Eylül 1999'da polise verdiği ifadede göstericiler ve polis arasında kaldığını ve yere düştüğünü belirtmiş olsa da olaydan altı ay sonra Cumhuriyet Savcısı'na sunduğu dilekçesinde, yakalanması sırasında polis tarafından dövüldüğünü belirtmiştir.

Yukarıda kaydedilenleri göz önüne alan AİHM, dava dosyasındaki delillerin, yakalanması sırasında başvurana makul şüphenin ötesinde, aşırı şekilde bir güç uygulandığını göstermediği kanısındadır. Bu nedenle başvurunun bu kısmı açıkça dayanaktan yoksundur ve AİHS'nin 35. maddesinin 3. ve 4. paragrafları uyarınca reddedilmelidir.

Başvuranın AİHS'nin 13. maddesine dayanarak yaptığı şikayete ilişkin olarak, AİHM 13. maddenin, kişinin şikayetin haklı olup olmamasından bağımsız olarak, bireyin AİHS kapsamında olduğu iddia edilen her türlü mağduriyetine ilişkin iç hukuk yolunun olması gerektiği şeklinde yorumlanamayacağını yinelemektedir. Mağduriyet, AİHS bağlamında savunulabilir olmalıdır. AİHM, yukarıdaki değerlendirmesi ışığında, başvuranın 3. madde bağlamındaki haklarının ihlal edildiği hususunda, 13. madde çerçevesinde telafi gerektiren, savunulabilir bir iddiaya sahip olmadığı sonucuna varmaktadır.

Sonuç olarak başvurunun bu kısmı da AİHS'nin 35. maddesinin 3. ve 4. paragrafları uyarınca açıkça dayanaktan yoksun olduğu için reddedilmelidir.

II. AİHS'NİN 6/1. MADDESİ'NİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuranlar hukuki yargılama süresinin, AİHS'nin 6/1. maddesinin "makul süre" zorunluluğunu aşmasından şikâyetçi olmuşlardır.

Hükümet, bu iddiaya itiraz etmiştir.

Göz önüne alınması gereken süre, başvuranın yakalandığı 30 Eylül 1999'da başlamış ve Üsküdar Asliye Ceza Mahkemesi'nin 25 Mayıs 2006 tarihli kararı ile sona ermiştir. Bu nedenle, üç aşamalı bir yargı için altı yıl yedi aydan fazla sürmüştür.

A. Kabul edilebilirlik

AIHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AIHM ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabul edilemezlik unsuru taşımadığını tespit etmektedir. Bu nedenle başvuru, kabul edilebilir niteliktedir.

B. Esas

AIHM yargılama süresinin uygunluğunun, davanın şartları ışığında, AIHM içtihadında yer alan ölçütlerin ve özellikle de davanın karmaşıklığı, başvuran ve ilgili mercilerin tutumunun dikkate alınarak değerlendirilmesi gerektiğini yineler.

AIHM, bu davadakine benzer unsurlar ortaya koyan davalarda sıklıkla AIHS'nin 6/1. maddesinin ihlal edildiğini tespit etmiştir.

Mevcut davada yerel mahkemeler, altı yıl yedi aylık zaman içerisinde üç karara varmıştır. Ancak AIHM, Üsküdar Asliye Ceza Mahkemesi'nin 16 Nisan 2001 tarihli kararı ile Yargıtay'ın 25 Mayıs 2006 tarihli kararı arasında beş yıl gibi uzun bir süre geçtiği gerçeğini göz ardı edemez. Hükümet, bu duruma bir açıklama getirmemiştir. Hükümet'in açıklama getirmemesi ve başvuranın suçlu olduğuna dair bir gösterge bulunmaması nedeniyle söz konusu gecikmenin, yerel mahkemelerin temyiz işlemlerini ele alışlarına atfedilebileceği kabul edilmelidir.

AIHM, konuya ilişkin içtihadını dikkate alarak, bu davada, yargılamanın haddinden fazla sürdüğü ve "makul süre" şartını karşılamadığı kanaatine varmıştır.

Dolayısıyla, 6/1. madde ihlal edilmiştir.

IV. AIHS'NİN 41. MADDESİ'NİN UYGULANMASI

AIHS'nin 41. maddesine göre "Mahkeme işbu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmecî Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edilebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun surette, zarar gören tarafın adil tazminine hükmeder".

A. Tazminat

Başvuran, hem maddi hem manevi tazminat istemiş ve miktarın değerlendirmesini AIHM'nin takdirine bırakmıştır.

Hükümet, AIHM'den hiçbir zararı tazmin etmemesini istemiştir.

AIHM, tespit edilen ihlal ve talep edilen maddi tazminat arasında illiyet bağı bulunmadığını kaydetmektedir. Bu nedenle talebi reddetmektedir.

Ancak, manevi tazminata ilişkin hakkaniyete uygun temellere dayanarak değerlendirmede bulunan AIHM, başvurana 900 Euro (EUR) tazminat ödenmesine karar vermiştir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran, yargılama masraf ve giderleri için belirli bir miktar talep etmeyerek değerlendirmeyi AIHM'nin takdirine bırakmıştır.

AIHM, başvurana yasal yardım verildiğini belirtmektedir. Ayrıca AIHM içtihadına göre, başvuranın gerçekten gerekli olduğunu ve meblağın makul olduğunu göstermek suretiyle yargılama masraf ve giderlerinin tazminine hak kazanacağını hatırlatmaktadır. Mevcut davada AIHM, başvuranın destekleyici bir belge sunmadığını belirtmektedir. Bu nedenle, bu başlık altında herhangi bir tazminat ödenmesine karar vermemektedir.

C. Gecikme Faizi

AIHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK AIHM,

1. Oybirliğiyle yargılamanın gereğinden uzun sürmesine ilişkin şikayetin kabuledilebilir olduğuna;
2. Oy çoğunluğuyla başvurunun kalan kısmının kabuledilemez olduğuna;
3. Oybirliğiyle AIHS'nin 6/1. maddesinin ihlal edildiğine;
4. Oybirliğiyle,
 - (a) AIHS'nin 44. maddesinin 2. paragrafı gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevrilmek üzere ve uygulanabilecek her tür vergiden muaf olarak Savunmacı Hükümet tarafından başvurana manevi tazminat olarak 900 Euro (dokuz yüz Euro) ödenmesine;
 - (b) Yukarıda belirtilen üç aylık sürenin sona erdiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan marjinal kredi kolaylığı oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına;
5. Oybirliğiyle adil tatmine ilişkin diğer taleplerin *reddedilmesine karar vermiştir*.

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AIHM İçtüzüğü'nün 77/2. ve 3. maddeleri gereğince 8 Ocak 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğler

Maliye Bakanlığından:

MİLLÎ EMLAK GENEL TEBLİĞİ (SIRA NO: 326)

19/6/2007 tarihli ve 26557 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Hazine Taşınmazlarının İdaresi Hakkında Yönetmeliğin "Ecrimisilin tespit ve takdir edilmesi" başlıklı 85 inci maddesinin beşinci fıkrasında yer alan; "Bakanlık, uygulamada birliği sağlamak amacıyla, ecrimisilin tespit ve takdirine ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir." hükmü gereğince, 27/7/2007 tarihli ve 26595 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 312 Sıra Sayılı Millî Emlak Genel Tebliğine, bu Tebliğin 12 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

Kıyı Kanunu kapsamında kalan yerlerde ecrimisil işlemleri

EK MADDE 1 – (1) 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu ile 3/8/1990 tarihli ve 20594 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Kıyı Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmelik hükümleri kapsamında ve kıyı kenar çizgisi içerisinde (kıyıda) kalan taşınmazların üzerine deniz, güneş ve kumsaldan yararlanılması amacıyla şezlong, gölgelik, soyunma kabini ve duş konulması, yeşil alan düzenlemesi yapılması, sportif ve eğlence aktivitelerinin yapılabileceği

alanlar oluşturulması, yiyecek ve içecek servisi yapılması amacıyla takılabilir, sökülebilir ve taşınabilir elemanlarla basit nitelikte yapı (lokanta, çay bahçesi, kafeterya vb. tesisler hariç) yapılması gibi izinsiz kullanımların tespit edilmesi halinde, bu taşınmazları izinsiz kullananlar arasında herhangi bir ayırım yapılmaksızın ecrimisil bedeli; yılı içerisinde T.C. Kalkınma Bankası A.Ş. tarafından belirlenen ve Kültür ve Turizm Bakanlığınca yayımlanan Birim Maliyetler Listesi'nin "Günübirlik Tesisi Açık Alan Düzenlemesi" için öngörülen metre kare birim bedelinin kullanıma konu olan taşınmazın yüzölçümü ile çarpılması suretiyle bulunacak rakamın yüzde yirmibeşi ile varsa bu taşınmazların, yoksa en yakın emsal taşınmazın emlak vergisine esas asgari metrekare birim değerinin yüzde birinin toplamından aşağı olmamak üzere, Kanununun 9 uncu maddesinde belirtilen yerlerden sorulmak suretiyle Yönetmeliğin 17 nci maddesinde belirtilen komisyon tarafından tespit ve takdir edilir.

(2) Kıyı ve sahil şeritleri ile dolgu alanlarında yukarıdaki belirtilen kullanımlar dışında izinsiz kullanımın tespiti halinde; varsa bu taşınmazların, yoksa en yakın emsal taşınmazın emlak vergisine esas asgari metrekare birim değerinin yüzde beşinden az olmamak kaydıyla ecrimisil tespit, takdir ve tahsilatı yapılır.

Ecrimisil tespit, takdir ve tahsilinde özellik arzeden işlemler

EK MADDE 2 – (1) 22/5/2007 tarihli ve 5663 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanununun 2 nci maddesiyle 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununa eklenen geçici 7 nci madde hükmü gereğince, ilgililerince adlarına tescili talebinde bulunulan taşınmazlar tapuda ilgilileri adına devredileceği tarihe kadar Hazineye ait olduğundan; bu taşınmazların tapuda ilgilileri adına ferağlarının verildiği tarihe kadar geçen süre için ecrimisil tespit, takdir ve tahsilatı yapılır.

(2) 24/7/2008 tarihli ve 5793 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun geçici 29 uncu maddesiyle 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna eklenen geçici 9 uncu madde gereğince Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü adına tapuya tescil veya bu Genel Müdürlüğe tahsis edilecek taşınmazlar hakkında, bu maddenin yürürlüğe girdiği 6/8/2008 tarihi itibarıyla bu Genel Müdürlük adına tahakkuk ettirilen ecrimisil bedellerinden henüz tahsil edilmemiş olanlar hangi aşamada olursa olsun terkin edilir ve tahsil edilmiş ecrimisil bedelleri iade edilmez, bu taşınmazlardan adı geçen Genel Müdürlük tarafından üçüncü kişilere kiraya verilenler hakkında, bu maddenin yürürlüğe girdiği 6/8/2008 tarihine kadar bunların kullanımları nedeniyle kiracılar adına tahakkuk ettirilmiş ecrimisil bedellerinden henüz tahsil edilmemiş olanlar ise, kira bedellerinin bu Genel Müdürlük tarafından tahsil edilmiş olması kaydıyla, hangi safhada olursa olsun terkin edilir ve tahsil edilmiş ecrimisil bedelleri iade edilmez.

(3) 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 20/6/1973 tarihli ve 1744 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesi ile 23/9/1983 tarihli ve 2896 sayılı, 5/6/1986 tarihli ve 3302 sayılı Kanunlarla değişik 2 nci maddesinin (B) bendine göre orman kadastr komisyonlarınca Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerler hakkındaki ecrimisil işlemleri aşağıdaki şekilde yapılır:

a) Orman kadastr komisyonlarınca Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerler hakkındaki çıkarma işleminin kesinleştiği tarih esas alınarak ecrimisil tespit, takdir ve tahsilatı yapılır. Ancak, bu yerlerden evveliyatı itibarıyla tapuda kişiler adına kayıtlı olan taşınmazlar hakkında, bu yerlerin tapularının iptali ile Hazine adına tesciline ilişkin mahkeme kararlarının kesinleştiği tarihten itibaren (bu kararların tapuda infaz edilerek bu taşınmazların tapuda Hazine adına tescil edilip edilmediğine bakılmaksızın) ecrimisil tespit, takdir ve tahsilatı yapılır.

b) 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci maddesinin son fıkrası gereğince ve bu fıkrada belirtilen süre için, 17/10/1983 tarihli ve 2924 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi Hakkında Kanun hükümleri gereğince hak sahipliği tespiti yapılan yerleri kullananlardan ecrimisil alınmaz.

(4) 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanununun 19 uncu maddesinin (B) bendi gereğince; Anayasanın 43, 168 ve 169 uncu maddeleri hükümleri saklı kalmak kaydıyla, özelleştirme programına alınan ve yüzde elliden fazla kamu payı bulunan kuruluşlar tarafından kullanılan Hazinesinin özel mülkiyetindeki taşınmazlar ile özel mevzuatı gereğince tescili mümkün olmayanlar hariç Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazların bu kuruluşlara devredildiği ve/veya bu kuruluşlar lehine sınırlı aynı hak tesis edildiği ya da bu kuruluşlara kullanma

izni verildiği tarihe kadar hükmen kesinleşenler hariç, tahakkuk eden ecrimisil bedelleri talep edilmez ve tahsil edilenler iade edilmez.

Tebliğ olunur.

[R.G. 13 Ocak 2010 – 27461]

 [İçindekilere dön](#)

Sanayi ve Ticaret Bakanlığında:

**3628 SAYILI MAL BİLDİRİMİNDE BULUNULMASI, RÜŞVET VE
YOLSUZLUKLARLA MÜCADELE KANUNUNUN
KOOPERATİFLERDE UYGULANMASINA
DAİR TEBLİĞ
(TEBLİĞ NO: 2010/1)**

4/5/1990 günlü 20508 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 19/4/1990 günlü 3628 sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu'nun 2 nci maddesinin (f) bendinde gösterilen kooperatifler ve üst kuruluşlarının başkanları, yönetim kurulu üyeleri ve genel müdürlerinin bu Kanun hükümlerine göre Bakanlığımıza verecekleri "Mal Bildirimleri" konusundaki esaslar, 26/5/1990 günlü 20529 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 1990/53-54 sayılı Bakanlığımız Tebliğinde yer almış; 15/1/2005 günlü 25701 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2005/1 sayılı Bakanlığımız Tebliği ile 26/12/2007 günlü 26738 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2007/1 sayılı Bakanlığımız Tebliğinde de bu konuda açıklamalarda bulunulmuştur.

19/4/1990 günlü ve 3628 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde, bu Kanun kapsamındaki görevlere devam edenlerin, sonu (0) ve (5) ile biten yılların en geç Şubat ayı sonuna kadar bildirimlerini yenilemeleri gerektiği belirtildiğinden, aşağıdaki hususların açıklanmasında yarar görülmektedir.

a) Bakanlığımız gözetim ve denetimi altındaki 1163 sayılı Kooperatifler Kanununa tabi kooperatifler ve üst kuruluşlarının yönetim kurulu başkan ve üyeleri ile genel müdürleri ve 4572 sayılı Kooperatif ve Birlikleri Hakkında Kanun hükümlerine göre faaliyet gösteren tarım satış kooperatiflerinin yönetim kurulu başkan ve üyeleri ile genel müdürleri mal bildirimini beyanlarını, mensubu oldukları kooperatif veya üst kuruluşun merkezinin bulunduğu ilin Sanayi ve Ticaret İl Müdürlüklerine kapalı bir zarf içinde ve bir yazı ekinde vereceklerdir.

b) Bakanlığımızın 1990/53-54 ve 2005/1 sayılı Tebliğlerinde, 4572 sayılı Kanun hükümlerine tabi tarım satış kooperatifleri birliklerinin yönetim kurulu başkanı ve üyeleri ile genel müdürlerinin mal bildirimini beyanlarının Bakanlığımıza (Teşkilatlandırma Genel Müdürlüğü'ne) gönderileceği bildirilmişti. Ancak, bu Tebliğimizin yayımı tarihinden itibaren tarım satış kooperatifleri ve birliklerinin yönetim kurulu başkan ve üyeleri ile genel müdürleri mal bildirimini beyanlarını, birlik merkezinin bulunduğu ilin Sanayi ve Ticaret İl Müdürlüklerine kapalı bir zarf içinde ve bir yazı ekinde vereceklerdir.

c) Kooperatif ve üst kuruluşlarının denetçileri, Kanun kapsamına alınmadığından mal bildiriminde bulunmayacaklardır.

d) Anılan Kanunun 8/2 nci maddesine göre, görevleri nedeniyle birden fazla kuruluşa mal bildiriminde bulunacak kişiler, sadece asli kurumuna mal bildirimini verecek, ancak bu durumu bir yazıyla ilgili Sanayi ve Ticaret İl Müdürlüklerine bildireceklerdir.

e) Yeni göreve başlayanlar, göreve başladıkları ve görevlerinin sona erdiği tarihi izleyen bir ay içinde, görevli buldukları süre içinde ise sonu (0) ve (5) ile biten yılların en geç Şubat ayı sonuna kadar, mal bildirimini beyanlarını kapalı bir zarf içinde ve bir yazı ekinde mensubu oldukları kooperatif veya üst kuruluşun merkezinin bulunduğu ilin Sanayi ve Ticaret İl Müdürlüklerine vereceklerdir.

Tebliğ olunur.

[R.G. 14 Ocak 2010 – 27462]

 [İçindekilere dön](#)

Sanayi ve Ticaret Bakanlığından:

**1163 SAYILI KOOPERATİFLER KANUNUNA TABİ KOOPERATİFLERDE
BİR ORTAKLIK PAYININ DEĞERİNİN 100 (YÜZ) TÜRK LİRASINA
YÜKSELTİLMESİ VE YENİ PAY DEĞERİNE GÖRE
KOOPERATİFLERCE YAPILMASI GEREKLİ
OLAN İŞLEMLERE İLİŞKİN TEBLİĞ
(TEBLİĞ NO: 2010/2)**

23/7/2009 tarih, 27297 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14/7/2009 tarih, 2009/15233 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca; 1163 sayılı Kooperatifler Kanununa bağlı kooperatiflerde, bir ortaklık payının değerı 100 (Yüz) Türk Lirasına yükseltilmiştir.

Yeni pay değerine göre kooperatiflerce yapılması gerekli olan işlemlere ilişkin olarak aşığıdaki açıklamaların yapılması uygun görülmüştür.

Bir ortaklık payının değerinin 100 (Yüz) Türk Lirasına yükseltilmesine yönelik söz konusu Bakanlar Kurulu Kararı ve dayanağını oluşturan 1163 sayılı Kooperatifler Kanununun 19 uncu maddesi hükmü çerçevesinde;

1- Halen faaliyetlerini sürdüren kooperatifler ve üst kuruluşlarının sermayelerinin anasözleşme değişikliğine ve genel kurul kararına gerek kalmadan bir ortaklık payının değerı 100 (Yüz) Türk Lirası olacak şekilde tamamlanması,

2- Anasözleşmesinde bir ortağın birden fazla ortaklık payı taahhüt ve tediye etmesi öngörölmüş olan kooperatiflerde, bir payın yeni değerine (100.-TL) göre taahhüt ve tediye edilecek toplam sermaye tutarının fazla bulunması halinde, anasözleşme değişikliği yapılarak asgari ortaklık payı sayısının azaltılması,

3- Yeni kurulacak kooperatiflerde bir ortaklık payının değerinin 100 (Yüz) Türk Lirası olarak dikkate alınması, kooperatif sermayesinin de en az 7 kurucu ortak sayısı gözetilerek 700 (Yediyüz) Türk Lirası olması, anasözleşmelerin sermaye ve paylarla ilgili maddelerinde ve ayrıca anasözleşmenin sonundaki kuruculara ait beyan maddesinde buna göre düzenleme yapılması, Bakanlığımızca bastırılmış örnek anasözleşmelerdeki 1.-TL biçiminde yazılı olan bir ortaklık payının değerinin de 100 (Yüz) Türk Lirası olarak düzeltilmesi,

4- Yeni pay değerine göre taahhüt edilen pay tutarlarının ortaklarca ödenmesinde anasözleşmenin sermayenin ödenmesine ilişkin hükümlerine uyulması, zorunlu hallerde bu sürelerin uzatılmasına ilişkin anasözleşme değişikliğine gidilmesi,
gerekmektedir.

Tebliğ olunur.

[R.G. 14 Ocak 2010 – 27462]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından:

**ÇEK DEFTERLERİNİN BASKI ŞEKLİNE, BANKALARIN HAMİLE
ÖDEMEKLE YÜKÜMLÜ OLDUĞU MİKTAR İLE
ÇEK DÜZENLEME VE ÇEK HESABI AÇMA YASAĞI
KARARLARININ BİLDİRİLMESİNE VE
DUYURULMASINA İLİŞKİN TEBLİĞ
(SAYI: 2010/2)**

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Tebliğin amacı;

- Çek defterlerinin baskı şekline ilişkin esasları,
- Çekin karşılığının tamamen veya kısmen bulunmaması halinde muhatap bankanın hamile ödemekle yükümlü olduğu miktarı,
- Çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı kararları ile bu kararların ortadan kaldırılmasına dair kararlara ilişkin bilgilerin Adalet Bakanlığınca Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasına bildirilmesine ve Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasınca bankalara duyurulmasına ilişkin esas ve usulleri,
düzenlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğ, 14/12/2009 tarihli ve 5941 sayılı Çek Kanununun 2, 3, 5, 6 ve geçici 1 inci maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Çek defterlerinin baskı şekli

MADDE 3 – (1) Çek defterleri bankalarca tacir olan ve tacir olmayan kişilere verilecek çekler ile hamiline düzenlenecek çekler açıkça ayırt edilebilecek şekilde aşağıda belirtilen esaslara göre bastırılır.

a) Çek defterleri, yapraklarının boyutları koçan hariç eni 76 mm., boyu 166 mm. olmak üzere ve çek tutar alanı sağ üst köşeye gelecek şekilde bastırılır.

b) Çek yapraklarının basımında CBS-1 standardında manyetik kodlamaya imkan veren kağıtlar kullanılmalı ve kullanılacak kağıtlar organik asitler, anorganik asitler, alkaliler, klor bileşikleri ve organik çözücüler ile tahrifata karşı duyarlı olmalıdır.

c) Çek defterlerinin her yaprağına, çek numarası, çek hesap numarası, çek hesabının bulunduğu banka şubesinin adı, çek hesabı sahibi gerçek kişinin adı ve soyadı, çek hesabı sahibi tüzel kişinin adı, çek hesabı sahibi gerçek veya tüzel kişinin Vergi Kimlik Numarası ile tüzel kişi adına çek düzenleyen kişinin adı ve soyadının yazılmasına ve imzaya imkan verecek ibareler konulur.

d) Tacir olan ve tacir olmayan kişilere verilecek çekler ile hamiline düzenlenecek çekleri açıkça ayırt edebilmek amacıyla aşağıda yer alan esaslar uygulanır.

1) Tacir çeklerinde zemini lacivert (renk kodu: PANTONE 314 U) olan çerçeve içerisinde beyaz renkte (negatif görüntü) ve büyük harflerle “TACİR” ibaresi yer alır.

2) Hamiline düzenlenen tacir çeklerinde zemini kırmızı (renk kodu: PANTONE Warm Red U) olan çerçeve içerisinde beyaz renkte (negatif görüntü) ve büyük harflerle, Hamiline ifadesi ikinci satırda olmak üzere, “TACİR HAMİLİNE” ibaresi yer alır. Ayrıca bu tür çekler, lehtar ismi için ayrılan kısımda “HAMİLİNE” ibaresi yer alacak şekilde bastırılır.

3) Tacir olmayan kişi çeklerinde zemini yeşil (renk kodu: PANTONE 384 U) olan çerçeve içerisinde beyaz renkte (negatif görüntü) ve büyük harflerle “TACİR OLMAYAN” ibaresi yer alır.

4) Hamiline düzenlenen tacir olmayan kişi çeklerinde zemini kahverengi (renk kodu: PANTONE 168 U) olan çerçeve içerisinde beyaz renkte (negatif görüntü) ve büyük harflerle, Hamiline ifadesi ikinci satırda olmak üzere, “TACİR OLMAYAN HAMİLİNE” ibaresi yer alır. Ayrıca bu tür çekler, lehtar ismi için ayrılan kısımda “HAMİLİNE” ibaresi yer alacak şekilde bastırılır.

Bu bentte belirtilen çerçeve, çek yaprağının üst kısmında yer alır. Eni 6 mm., boyu 22 mm. olması gereken çerçevenin içerisinde yer alan ibarelerin yazı karakteri Helvetica Bold, ölçüsü 7 punto olacak şekilde bastırılır.

e) Çek yaprakları MICR-Manyetik Mürekkepli Karakter Okuma (Magnetic Ink Character Recognition) yöntemi ile ve E-13B kodlama standardı kullanılarak manyetik mürekkep ile kodlanır. Çek yapraklarının alt kısmında kodlama alanı için 16 mm.’lik boşluk bırakılır. Kodlama alanının sağ ve sol köşelerinden yatay olarak 7,937 mm., alt ve üst kısmından da dikey olarak 6,35 mm.’lik boşluklar bırakılmak suretiyle bulunan kodlama satırı üzerine soldan itibaren çek numarası, banka ve şube isimlerini tanımlayan banka ve şube kodu, hesap numarası ve çek tutarına ilişkin bilgiler aşağıda gösterilen karakter ve sembol sayıları dikkate alınarak kodlanır.

<u>Kodlanacak Bilgi</u>	<u>Karakter Sayısı</u>	<u>Sembol Sayısı</u>
Çek numarası	7	2
Banka kodu	3	1
Şube Kodu	4	1
Hesap Numarası	16	1
Tutar	11	1

Semboller, çekin sağ kenarından başlayarak tutar, hesap numarası, şube ve banka kodunun başlangıcında, çek numarası kodunun başlangıç ve bitiminde kullanılır. Kodlama alanındaki her karakterin uzunluğu 3,175 mm.dir.

Bankalar bu Tebliğ esaslarına ve kodlamayı gösteren Ek-1’de yer alan örneğe göre bastırdıkları çek defterlerini, tutar kodu dışındaki kodlarını tamamladıktan sonra hesap sahiplerine verirler.

f) (d) bendi hükümleri saklı kalmak kaydıyla bankalarca çek yaprakları istenilen renk ve desende bastırılabilir. Üzerine amblem, resim konulabilir.

g) Çek yaprakları üzerine lehtar imzasının alınmasına imkan verecek şekilde bir ibare konulabileceği gibi, “yukarıda imzası bulunan” ibaresi de eklenebilir.

h) Çek defterlerinin ihtiva edeceği çek yapraklarının adedi, Kanunun 2 nci maddesi çerçevesinde yapacakları değerlendirme sonucu üstlenecekleri riskler de dikkate alınarak bankalarca tespit edilir.

i) Çeklerin basımında, Çek Kanunu ile bu Tebliğde belirtilen hususlarla birlikte, çekin keşide yeri ve keşide tarihi dahil, Türk Ticaret Kanununda yer alan çekin şekline ilişkin diğer unsurlar da göz önünde bulundurulur.

Bankanın sorumlu olduğu miktar

MADDE 4 – (1) Muhatap banka, ibraz eden düzenleyici dışındaki hamile, süresinde ibraz edilen her çek yaprağı için;

a) Karşılığının hiç bulunmaması halinde,

1) Çek bedeli altıyüz Türk Lirası veya üzerinde ise altıyüz Türk Lirası,

2) Çek bedeli altıyüz Türk Lirasının altında ise çek bedelini,

b) Karşılığının kısmen bulunması halinde,

1) Çek bedeli altıyüz Türk Lirası veya altında ise çek bedelini aşmamak koşuluyla, kısmi karşılığı altıyüz Türk Lirasına tamamlayacak bir miktarı,

2) Çek bedeli altıyüz Türk Lirasının üzerinde ise çek bedelini aşmamak koşuluyla, kısmi karşılığa ilave olarak altıyüz Türk Lirasını

ödemekle yükümlüdür.

Çek düzenleme ve çek hesabı açmaya ilişkin yasaklama ve ortadan kaldırma kararlarının bildirim

MADDE 5 – (1) Çek Kanununun 5 ve 6 ncı maddeleri kapsamında verilen çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı ile bu yasağın kaldırılmasına ilişkin kararlara ait bilgiler, güvenli elektronik imza ile imzalandıktan sonra Adalet Bakanlığı Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi (UYAP) aracılığıyla Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası İdare Merkezine elektronik ortamda haftalık olarak bildirilir.

(2) Birinci fıkrada yer alan mahkeme kararlarına ilişkin bildirimlerde;

a) Kararın türü (çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağı kararı/çek düzenleme ve çek hesabı açma yasağının kaldırılması kararı),

b) Mahkeme adı,

c) Karar tarihi,

d) Karar numarası,

e) Kararın kesinleşme tarihi,

f) Dosya numarası,

g) Yasaklılık süresi,

h) Çek yasaklısı;

- gerçek kişi ise Türkiye Cumhuriyeti Kimlik Numarası, adı ve soyadı, baba adı, anne adı, doğum yeri, doğum tarihi, nüfusa kayıtlı olduğu il/ilçe/mah./köy bilgileri,

- tüzel kişi ise Vergi Kimlik Numarası ve unvanı

yer alır.

(3) Birinci ve ikinci fıkraya göre yapılacak bildirimlere ilişkin esas ve usuller Adalet Bakanlığı ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası arasında yapılacak protokolle belirlenir.

(4) Birinci ve ikinci fıkraya göre yapılacak bildirimlerde yer alan bilgiler, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasınca bir hafta içinde ilgili bankaların genel müdürlüklerine elektronik ortamda duyurulur.

Döviz çekleri

MADDE 6 – (1) Bu Tebliğ hükümleri döviz çekleri için de uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Mahkemelerce verilmiş çek düzenleme ve çek hesabı açmaya ilişkin yasaklama ve ortadan kaldırma kararlarından kesinleşme tarihi 31/05/2010 tarihine kadar olanlara ilişkin bilgiler mülga 3167 sayılı Kanun uyarınca çıkarılan 2003/1 sayılı Tebliğ esasları çerçevesinde Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasına bildirilmeye devam olunur.

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Bu Tebliğden önce yayımlanan Tebliğlere göre bastırılan çeklerden ötürü muhatap banka, süresinde ibraz edilen çekin karşılığının bulunmaması halinde her çek yaprağı

için beşyüz Türk Lirasına kadar ve kısmen karşılığının bulunması halinde ise bu miktarı her çek yaprağı için beşyüz Türk Lirasına tamamlayacak biçimde ödeme yapmakla yükümlüdür.

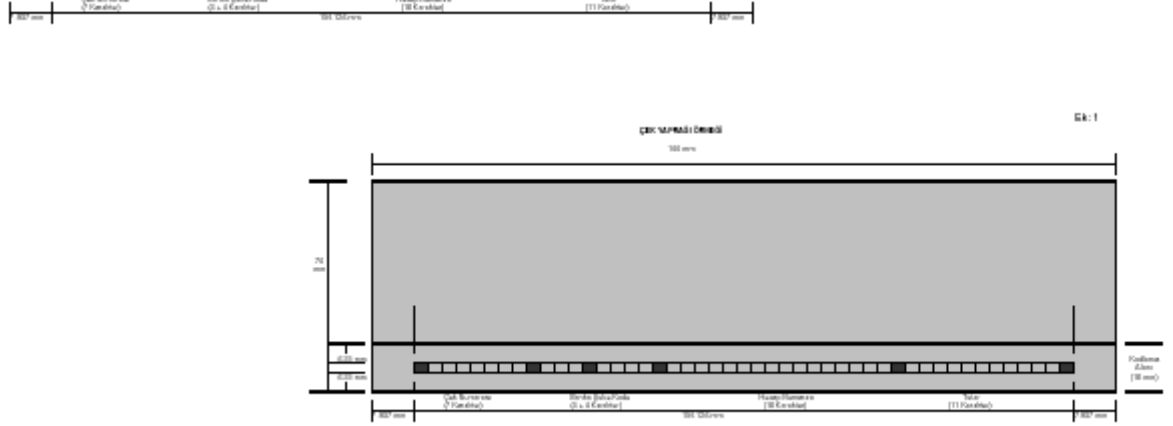
Yürürlük

MADDE 7 – (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 8 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Başkanı yürütür.

Ek: 1

[R.G. 20 Ocak 2010 – 27468]

[İçindekilere dön](#)

Kamu İhale Kurumundan:

KAMU İHALE TEBLİĞİ (TEBLİĞ NO: 2010/1)

MADDE 1 – 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun “Eşik Değerler ve Parasal Limitlerin Güncellenmesi” başlıklı 67 nci maddesine göre, 1 Şubat 2010 tarihinden geçerli olmak üzere uygulanacak eşik değerler ve parasal limitler anılan Kanunun ilgili maddeleri bazında aşağıda belirtilmiştir:

Buna göre;

1- “İstisnalar” başlıklı 3 üncü maddenin;

(g) bendinde belirtilen 5.072.080,- TL (Beşmilyon yetmişikibin seksen Türk Lirası), 5.372.854,- TL (Beşmilyon üçyüzyetmişikibin sekizyüzdokuz Türk Lirası),

2- “Eşik Değerler” başlıklı 8. maddenin;

(a) bendinde belirtilen 606.343,- TL (Altyüzaltıbin üçyüzkırkçüç Türk Lirası), 642.299,- TL (Altyüzdokuzbin ikiyüzdoksansekiz Türk Lirası),

(b) bendinde belirtilen 1.010.572,- TL (Birmilyon onbin beşyüzyetmişiki Türk Lirası), 1.070.498,- TL (Birmilyon yetmişbin dördyüzdoksansekiz Türk Lirası),

(c) bendinde belirtilen 22.232.648,- TL (Yirmiikimilyon ikiyüzotuzikibin altıyüzkırkseki Türk Lirası), 23.551.044,- TL (Yirmiüçmilyon beşyüzellibirbin kırkdört Türk Lirası),

3- “İhale İlan Süreleri ve Kuralları” başlıklı 13 üncü maddenin (b) bendinin;

(1) nolu alt bendinde belirtilen 66.154,- TL (Altmışaltıbin yüzellidört Türk Lirası), 70.076,- TL (yetmişbin yetmişaltı Türk Lirası), 132.311,- TL (Yüzotuzikibin üçyüzonbir Türk Lirası), 140.157,- TL (Yüzdokuzbin yüzelliyedi Türk Lirası),

(2) ve (3) nolu alt bentlerinde belirtilen 1.102.622,- TL (Birmilyon yüzikibin altıyüzyirmiiki Türk Lirası), 1.168.007,- TL (Birmilyon yüzaltmışsekizbin yedi Türk Lirası),

4- “Pazarlık Usulü” başlıklı 21 inci maddenin;

(f) bendinde belirtilen 110.257,- TL (Yüzonbin ikiyüzelliyedi Türk Lirası), 116.795,- TL (Yüzonaltıbin yediyüzdoksanbeş Türk Lirası)

5- “Doğrudan Temin” başlıklı 22 nci maddenin;

(d) bendinde belirtilen 33.076,- TL (Otuzüçbin yetmişaltı Türk Lirası), 35.037,- TL (Otuzbeşbin otuzyedı Türk Lirası), 11.021,- TL (Onbirbin yirmibir Türk Lirası), 11.674,- TL (Onbirbin altıyüzyetmişdört Türk Lirası)

6- “Kamu İhale Kurumu” başlıklı 53 üncü maddenin (j) fıkrasının;

(1) nolu bendinde belirtilen 220.520,- TL (İkiyüzyirmibin beşyüzyirmi Türk Lirası), 233.596,- TL (İkiyüzotuzüçbin beşyüzdoksanaltı Türk Lirası),

(2) nolu bendinde belirtilen 1.000,- TL (Bin Türk Lirası), 1.059,- TL (Binellidokuz Türk Lirası), 2.000,- TL (İkibin Türk Lirası), 2.118,- TL (İkibinyüzonsekiz Türk Lirası), 3.000,- TL (Üçbin Türk Lirası), 3.177,- TL (Üçbinyüzyetmişyedı Türk Lirası), 4.000,- TL (Dörtbin Türk Lirası), 4.237,- TL (Dörtbinikiyüzotuzyedı Türk Lirası), 500.000,- TL (Beşyüzbin Türk Lirası), 529.650,- TL (Beşyüzyirmidokuzbin altıyüzelli Türk Lirası), 1.000.000,- TL (Birmilyon Türk Lirası), 1.059.300,- TL (Birmilyon ellidokuzbin üçyüz Türk Lirası), 10.000.000,- TL (Onmilyon Türk Lirası), 10.593.000,- TL (Onmilyon beşyüzdoksanüçbin Türk Lirası), 20.000.000,- TL (Yirmimilyon Türk Lirası), 21.186.000,- TL (Yirmibirmilyon yüzseksenaltıbin Türk Lirası),

7- “İdarelerce uyulması gereken diğerkurallar” başlıklı 62 nci maddenin;

(h) bendinde belirtilen 122.387,- TL (Yüzyirmiikibin üçyüzseksenyedı Türk Lirası), 129.644,- TL (Yüzyirmidokuzbin altıyüzkırkdört Türk Lirası),

olarak güncellenmiştir.

1 Şubat 2010 tarihinden itibaren geçerli olacak yukarıda belirtilen Eşik Değerler ve Parasal Limitlere ilişkin, bir önceki dönem ile karşılaştırmalı değerler, ayrıca tablo halinde ekte yer almaktadır.

MADDE 2 – İdarelerin tabi oldukları eşik değer ve parasal limitlerin belirlenmesinde; 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun yürürlüğe girmesinden önceki bütçe statülerinin göz önünde bulundurulması gerekmektedir.

MADDE 3 – Bu Tebliğ 1/2/2010 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Tebliğ hükümlerini Kamu İhale Kurumu Başkanı yürütür.

4734 SAYILI KANUNDA YER ALAN EŞİK DEĞERLER İLE PARASAL LİMİTLERİN BİR ÖNCEKİ DÖNEM İLE KARŞILAŞTIRMALI DEĞERLERİNE İLİŞKİN TABLO

31.01.2010 TARİHİNE KADAR UYGULANAN EŞİK DEĞERLER İLE PARASAL LİMİTLER	01.02.2010 – 31.01.2011 DÖNEMİ EŞİK DEĞERLER İLE PARASAL LİMİTLER
EŞİK DEĞERLER	EŞİK DEĞERLER
MADDE 8	
TL	TL
606.343	642.299
1.010.572	1.070.498
22.232.648	23.551.044
PARASAL LİMİTLER VE TUTARLAR	
MADDE 3 (g)	
TL	TL
5.072.080	5.372.854
MADDE 13 (b)	
66.154	70.076
132.311	140.157
1.102.622	1.168.007
MADDE 21 (f)	
110.257	116.795
MADDE 22 (d)	
33.076	35.037
11.021	11.674

MADDE 53 (j)/1		
	220.520	233.596
MADDE 53 (j)/2		
	1.000	1.059
	2.000	2.118
	3.000	3.177
	4.000	4.237
	500.000	529.650
	1.000.000	1.059.300
	10.000.000	10.593.000
	20.000.000	21.186.000
MADDE 62 (h)		
	122.387	129.644

[R.G. 21 Ocak 2010 – 27469]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığında:

**2010 YILI MERKEZİ YÖNETİM BÜTÇE UYGULAMA TEBLİĞİ
(SIRA NO: 5)**

Bilindiği üzere, 30/4/1992 tarihli ve 3797 sayılı Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun ek 3 üncü maddesinde;

"Özürlü sağlık kurulu raporu düzenlemeye yetkili sağlık kurum veya kuruluşlarınca verilen sağlık kurulu raporuyla asgari % 20 özürlü olduğu tespit edilen ve özel eğitim değerlendirme kurulları tarafından da eğitsel değerlendirme ve tanılamaları yapılarak 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanunu kapsamında açılan özel eğitim okulları ile özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde verilen destek eğitimini almaları uygun görülen; görme, işitme, dil-konuşma, spastik, zihinsel, ortopedik veya ruhsal özürlü bireylerin; eğitim giderlerinin her yıl Maliye Bakanlığınca belirlenen tutarı, Millî Eğitim Bakanlığı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten karşılanır. Bu özürlü bireylerin, özür grupları ve dereceleri ile özür niteliğine göre eğitim programlarının kapsamı ve eğitim süreleri, Özürlüler İdaresi Başkanlığının görüşü alınmak suretiyle Bakanlıkça hazırlanacak ve bu Kanunun yayımını izleyen 6 ay içinde yürürlüğe konulacak yönetmelikle belirlenir.

Söz konusu eğitim hizmetini sunan veya yararlananların, gerçek dışı beyanda bulunmak suretiyle fazladan ödemeye sebebiyet vermeleri durumunda bu tutarlar, iki katı ve kanuni faiziyle birlikte ilgililerden müteselsilen geri tahsil edilir. Bu fiillerin özel eğitim okulları ile özel eğitim ve rehabilitasyon merkezleri tarafından tekrarı hâlinde, ayrıca kurum açma izinleri iptal edilir."

hükmü yer almaktadır.

Bu kapsamda, özürlü bireylerin destek eğitim giderlerinin bütçeden karşılanacak kısmına ilişkin olarak aşağıdaki hususlara uyulacaktır.

1 - 5580 sayılı Kanun kapsamında açılan özel eğitim okulları ile özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde özürlü bireylere verilen destek eğitiminin bütçeden karşılanacak kısmı; katma değer vergisi hariç olmak üzere bireysel eğitim için aylık 311 TL., grup eğitimi için 89 TL. olarak belirlenmiştir.

2 - Belirlenen tutarlar, Millî Eğitim Bakanlığı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten, bu tutarları aşan kısmı ise ilgililer tarafından karşılanır.

3 - Bu Tebliğde yer almayan hususlarda Millî Eğitim Bakanlığınca yapılacak düzenlemeler esas alınır.

4 - Bu Tebliğ, 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Tebliğ olunur.

[R.G. 26 Ocak 2010 – 27474]

— • —

Maliye Bakanlığında:

**KAMU SOSYAL TESİSLERİNE İLİŞKİN TEBLİĞ
(SAYI: 2010 - 4)**

Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesi ve 2010 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun “Kamu idarelerince işletilen sosyal tesisler” başlığı altındaki 26 ncı maddesine göre, merkezi yönetim kapsamındaki kamu idareleri, döner sermayeli kuruluşlar, kamu iktisadi teşebbüsleri, kamu bankaları ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarının tasarrufunda bulunan eğitim ve dinlenme tesisi, misafirhane, kreş, çocuk bakımevi, spor tesisi ve benzeri sosyal ve destek amaçlı tesislerden dinlenme amacıyla veya diğer amaçlarla yararlanacaklardan alınacak yemek, konaklama ve diğer hizmet bedellerinin tespitinde ve elde edilen gelirlerin kullanımında aşağıdaki esas ve usullere uyulması gerekli görülmüştür.

I - EĞİTİM VE DİNLENME TESİSLERİ

Kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen eğitim ve dinlenme tesislerinden yararlanacak kurum personelinden 2010 yılında alınacak en az bedeller, tesislerin bu Tebliğ ekinde (Ek-1) belirtilen özellikleri göz önünde bulundurularak, aşağıdaki şekilde tespit edilmiştir:

1 - Ek-1’de sayılan özelliklerden onbeş ve daha fazlasını taşıyan tesislerde kişi başına günlük 10,75 TL yemek ve 4,15 TL (1 Temmuz - 15 Ağustos döneminde 5,50 TL) konaklama bedeli,

2 - Ek-1’de sayılan özelliklerden asgari oniki ve en fazla ondört tanesini taşıyan tesislerde kişi başına günlük 9,10 TL yemek ve 3,60 TL (1 Temmuz - 15 Ağustos döneminde 4,70 TL) konaklama bedeli,

3 - Ek-1’de sayılan özelliklerin oniki tanesinden daha azı bulunan tesislerde kişi başına günlük 7,15 TL yemek ve 3,00 TL (1 Temmuz - 15 Ağustos döneminde 4,40 TL) konaklama bedeli, alınır.

4 - Ayrıca, konut veya bağımsız bölümde; buzdolabı bulunanlarda günlük en az 1,40 TL, televizyon bulunanlarda günlük en az 1,65 TL ve klima bulunanlarda günlük en az 2,20 TL, konut başına ilave bedel alınır.

II - MİSAFİRHANELER

1 - Misafirhanelerden yararlanan kurum personelinden kişi başına her gece için en az 5,50 TL alınır. İdarelerce, verilen hizmetin özelliği, maliyeti ve standardın üzerinde olması, odadaki yatak sayısı gibi hususlar dikkate alınarak daha yüksek konaklama bedeli tespit edilebilir.

2 - Misafirhanelerden yararlanacak geçici görevli kamu personelinden alınacak konaklama bedeli, geçici görevlendirmenin ilk 10 günü için gündeliklerinin 2010 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa ekli (H) cetvelinin dipnotunda yer alan hükme göre %50 artırımlı miktarının tamamını, daha sonraki günler için ise artırımsız gündeliklerinin 1/2’sini, geçici görevli denetim elemanlarından alınacak konaklama bedeli ise yurtiçi gündeliklerinin %50 artırımlı miktarının tamamını geçemez.

Misafirhanelerden yararlanan geçici görevli personel hangi kamu kurumunda çalışırsa çalışsın hepsine aynı tarife uygulanacaktır.

Diğer sosyal tesislerden yararlandırılan geçici görevli kamu personeli ile geçici görevli denetim elemanlarından alınacak konaklama bedeli hakkında da yukarıdaki hükümler uygulanır.

3 - Her ne ad altında ve sürede olursa olsun (kiralınmış olan yerler dahil) kurumun tasarrufunda olan yerlerde personelin konaklaması halinde (lojman olarak tahsis edilenler hariç), bu yerler de “Misafirhane” kapsamında değerlendirilecektir.

III - KREŞ VE ÇOCUK BAKİMEVLERİ ÜCRETLERİ

Kamu kurum ve kuruluşlarına ait kreş ve çocuk bakımevlerine kabul edilecek Devlet memurları ile diğer kamu personelinin her çocuğu için aylık bakım ücreti asgari 94,50 TL olarak tespit edilmiştir.

Ancak belirlenen asgari aylık ücretlerin kreş ve çocuk bakımevi hizmetlerinin karşılanmasında yeterli olmadığı durumlarda, kurum ve kuruluşlar belirlenen ücretin üzerinde bedel tespit etmeye yetkilidir.

IV - SPOR TESİSLERİ

1 - Kurum personeli de dahil olmak üzere, her türlü futbol, basketbol, voleybol salon ve sahalarından, tenis kortlarından, yüzme havuzlarından, su ve kış sporlarının yapıldığı yerlerden veya diğer spor tesislerinden yararlananlardan, bir saatlik yararlanma karşılığı,

- Spor alet ve malzemelerinin yararlananlar tarafından temin edilmesi halinde kişi başına en az 3,60 TL,

- Spor alet ve malzemelerinin tesisten temin edilmesi halinde kişi başına en az 5,50 TL, bedel alınır.

Amatör spor müsabakaları sırasında lisanslı sporcuların antrenman amacıyla veya öğrencilerin ders programı çerçevesinde belirtilen tesislerden yararlanmaları halinde, ilgili idarelerce gerekli görüldüğü takdirde bedel alınmayabilir veya daha az bir bedel alınabilir.

2 - Hamam, sauna ve kaplıcalardan bir saatlik yararlanma karşılığı kişi başına en az 6,60 TL bedel alınır.

3 - Spor tesisleri ile hamam, sauna ve kaplıcaların eğitim ve dinlenme tesisleri içinde yer alması durumunda, belirli devreler itibarıyla dinlenme amacıyla kalanların bu tesislerden yararlanmaları halinde 1 inci ve 2 nci maddede belirtilen bedellerin 1/4'ü alınır.

4 - Spor tesisleri ile hamam, sauna ve kaplıcalara abone olan kamu personelinden alınacak 1 aylık abone bedeli, yukarıda belirtilen miktarların 15 katından az olmamak kaydıyla, kurumlarca belirlenebilir.

V - ORTAK HUSUSLAR

1 - Kamu kurum ve kuruluşlarının tasarrufunda bulunan eğitim ve dinlenme tesisi, misafirhane, kreş, çocuk bakımevi, spor tesisi ve benzeri sosyal tesislerin işletme giderleri için ilgili kurum ve kuruluşların bütçelerinden herhangi bir katkıda bulunulmaması esastır.

Söz konusu tesislerin bakım ve onarımlarının yaptırılabilmesini sağlamak amacıyla, bu tesislerden yıl içinde elde edilen gelirlerin brüt tutarının % 5'inden az olmamak üzere ayrılacak tutarlar ayrı bir hesapta tutularak söz konusu ihtiyaçlar için harcanacaktır. Bu hesaptan yapılacak harcamalarda, hizmetin sunumu açısından ihtiyaç duyulan döşeme ve demirbaş alımlarında Başbakanlık ve/veya Bakanlığımızca çıkarılmış veya çıkarılacak olan tasarruf genelgesi, talimatı ve tebliğlerine uyulacaktır.

2 - Bu tesislerde merkezden geçici görevle gönderilecek personel sayısı asgari seviyede tutulacak ve 2009 yılında görevlendirilen personel sayısı hiç bir şekilde aşılmayacaktır.

Bu tür yerlerde, 2010 yılında, merkezi yönetim bütçesi ile döner sermaye ve fonlardan ücret ödenmek üzere ilk defa personel istihdam edilmeyecek, ancak ücreti sosyal tesis işletme gelirlerinden karşılanmak üzere ilk defa personel istihdamı yapılabilecektir.

3 - Kuruma ve/veya mensuplarına yardım ve hizmet amacıyla kurulmuş olan fon, vakıf, dernek ve benzeri kuruluşlar eliyle işletilen tesislere kurum bütçesinden doğrudan veya dolaylı olarak katkıda bulunulmayacaktır.

4 - Tesislerin bir önceki yıl doluluk oranları ile bu yıl yapılacak olan müracaat sayıları da dikkate alınarak doluluk oranı % 50'nin altına düşen tesisler hizmete açılmayacak, yeterli sayıda müracaat olmaması halinde dönemler itibarıyla yapılan müracaatlar birleştirilerek dönem sayılarının azaltılması yoluna gidilecektir.

5 - Kamp dönemleri için tespit edilen tarifinin % 20'si müracaat sırasında avans olarak alınacaktır. Kamp tahsis edilemeyenler ile kamp döneminin başlamasından bir hafta öncesine kadar vazgeçenlere avansları aynen iade edilecektir. Geçerli bir mazereti olmaksızın bu süreden sonra vazgeçtiklerini bildirenlere her gün için avansın % 5'i oranında kesinti yapılmak suretiyle avansları iade edilecek, kamp döneminin başlamasına kadar vazgeçtiklerini bildirmeyenlerin ise avansları iade edilmeyerek gelir kaydedilecektir.

6 - Tesislerin lokanta (alakart usulüyle yemek çıkarılması halinde alakart yemek bedelleri dahil), pastane, kafeterya, büfe, disko ve diğer hizmet verilen yerlerinde yemek, kahvaltı, içki, meşrubat, çay, kahve ve benzeri hizmet bedelleri hiç bir şekilde maliyetinin altında olmayacaktır.

7 - Yukarıda yazılı yemek, konaklama ve diğer hizmetlerin bedelleri (geçici görevli kamu personelinden misafirhanelerde alınacak konaklama bedeli hariç), yararlananlardan alınması gereken en az miktarlar olup, kurum ve kuruluşlar yemeğin maliyeti, hizmetin daha farklı şekillerde sunulması ve tesisin bulunduğu mahallin özelliği gibi hususlar ile talebin yoğun olduğu Temmuz-Ağustos, yılbaşı, bayram ve yarıyıl tatili gibi dönemleri de dikkate alarak bu bedellerin üzerinde bedel tespit edilebileceklerdir.

8 - a) Bir kurum veya kuruluşun eğitim ve dinlenme tesisleri, misafirhane, kreş ve çocuk bakımevlerinden yararlandırılan o kurum ve kuruluşun emeklisi ile o kurum ve kuruluşun personelinin veya emeklisinin eşleri, üstsoy ve altsoylarına, kurum personeli için belirlenen tarife uygulanır.

b) Bir kurum veya kuruluşun eğitim ve dinlenme tesisleri, misafirhane, kreş ve çocuk bakımevlerinden yararlanan diğer kurum ve kuruluşların personeli ve emeklileri ile bunların eşleri, üstsoy ve altsoylarına, kurum personeli için belirlenen tarifenin % 25 fazlası uygulanır.

c) Eğitim ve dinlenme tesisleri ile misafirhanelerden (a) ve (b) fıkrasında yer alanların dışında yararlandırılanlara kurum personeli için belirlenen tarifenin % 50 fazlası uygulanır. Ancak, tesislerden yararlanmada öncelik; o kurum personeli ve emeklisi ile bunların eşleri, üstsoy ve altsoylarına verilir.

ç) Sözkonusu tesislerde, 1 Şubat 2007 tarihinden sonra doğan çocuklar için konaklama bedeli alınmaz. Bunlar için yemek istenilmesi halinde yemek bedelinin yarısı alınır. 1 Şubat 2004 ile 1 Şubat 2007 tarihleri arasında (bu tarihler dahil) doğan çocuklar için ise (eğitim ve dinlenme tesislerinde yemek istenilip istenilmediğine bakılmaksızın) konaklama ve yemek bedelinin yarısı alınır.

d) Bir kurum veya kuruluşun bağlı ve ilgili kuruluşlarına ait eğitim ve dinlenme tesisleri ile misafirhanelerinden yararlandırılan o kurum ve kuruluşun personeli ve emeklisi ile bunların eşleri, üstsoy ve altsoylarına, bağlı ve ilgili kuruluş personeli için belirlenen tarife uygulanabilir.

e) Kamu sosyal tesislerinden yararlandırılmayla ilgili olarak yayımlanan Başbakanlık Genelgeleri hükümleri saklıdır.

9 - Bu Tebliğde belirlenmiş olan bedellere, katma değer vergisi dahil değildir.

Bu Tebliğin II/2 nci maddesindeki sınırlamalar, konaklama bedelinin katma değer vergisi dahil olarak belirlenmesi halinde dahi aşılamaz.

10 - a) Görevi ve unvanı ne olursa olsun hiç bir kişi ve personel, tesislerden ve yukarıda belirtilen hizmetlerden bedelini ödemediği takdirde yararlandırılmaz.

b) Tesisler için tespit edilen ücretler, tahsisin yapıldığı tarihte ilgililerden peşin olarak tahsil edilir.

c) Kamp ve tesislerden, tahsis belgesinde ismi yazılı olanların yerine başkaları faydalandırılmaz.

ç) Tesisler devamlılık arz edecek şekilde yurt, pansiyon veya bekâr lojmanı olarak kullanılamaz.

11 - Kamu görevlileri sendika ve konfederasyonlarınca düzenlenecek eğitim çalışmalarında, kamu kurum ve kuruluşlarının eğitim tesislerinden kamu kurumları için öngörülen tarife karşılığı ve tesisin uygun olması halinde ilgili sendika ve konfederasyonlar yararlandırılabilir.

12 - Tesislerin tamamen veya kısmen kiraya verilmesi imkanları araştırılarak uygulamaya bu yönde ağırlık verilecektir. İhtiyaç duyulması halinde yemek, çay ve sair hizmetler, hizmet alımı suretiyle temin edilebilecektir.

13 - Tesislerde, tesisin bağlı olduğu kurumun merkeziyle veya tedarik gibi tesisin işletilmesiyle doğrudan ilişkili olarak yapılan resmi görüşmeler ve haberleşmeler dışında, tesislerde kalanların yararlandıkları telefon, faks ve internet gibi hizmetlerin ücretleri yararlananlar tarafından tesisten ayrılmadan önce ödenecektir. İdareler bu konuda gerekli önlemleri alacaklardır.

14 - Kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen kreş ve çocuk bakımevi gibi tesislerin sosyal tesis kapsamında olması nedeniyle, bu tesislerin giderlerine de bütçeden katkıda bulunulmayacak, dolayısıyla bunların her türlü giderleri (temizlik hizmeti alımı dahil) kreş ve çocuk bakımevlerinin kendi gelirlerinden karşılanacaktır.

15 - Kurum ve kuruluşların bu Tebliğ kapsamındaki tesislere ilişkin olarak 2010 yılında uygulayacakları tarife ve yararlanma bedelleri, kendi internet sitelerinde yer alacak ve daima güncel tutulacaktır.

16 - Sosyal tesislerle ilgili olarak yapılacak ödeme ve tahsilatlarda aşağıdaki hususlara uyulacaktır:

a) Görevliler nezdinde kurum amirleri tarafından belirlenen miktarın üzerinde nakit bulundurulmayacaktır.

b) Avans olarak verilen tutarların en geç 30 gün içinde mahsubu veya iadesi sağlanacaktır.

c) Sosyal tesis paraları milli bankalarda muhafaza edilecektir.

ç) Ödeme ve tahsilatın banka vasıtasıyla yapılması esas olacaktır.

17- Kurum amirleri bizzat ya da denetim elemanları marifetiyle sosyal tesislerin işlemlerini, defter ve belgelerini zaman zaman ve her halükarda yılsonlarında denetleyeceklerdir. Düzenlenecek denetim raporları kurumlarda muhafaza edilecektir.

18 - Bu Tebliğde belirtilmeyen hususlar hizmetin gereğine göre ilgili mevzuata aykırı olmamak üzere kurumlar tarafından belirlenir.

19 - Bu Tebliğ hükümleri 1/2/2010 tarihinden geçerli olmak üzere uygulanır. Tebliğ olunur.

Ek – 1

EĞİTİM VE DİNLENME TESİSLERİNİN ÖZELLİKLERİ

Kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen eğitim ve dinlenme tesislerinde bulunabilecek özellikler aşağıda belirtilmiştir.

1 - Tesisin deniz, göl, akarsu kenarında veya kış sporlarına elverişli yerler ile termal alanlarda olması

2 - Konut veya bağımsız bölümünde tuvalet ve banyo

3 - Sıcak su

4 - Havalandırma tesisatı

5 - Konut veya bağımsız bölümünde telefon

6 - Salonlarda ve konut veya bağımsız bölümlerde müzik yayını

7 - Mutfak ve lokanta

8 - Konut veya bağımsız bölümün içinde mutfak mekanı

9 - Dinlenme ve oyun salonu

10 - Çay bahçesi

11 - Asansör

12 - Diskotek

13 - Çocuk bahçesi

14 - Spor alanları

15 - Revir

16 - Plaj

17 - Güneşlenme yerleri ve teçhizatı

18 - Otopark (en az 20 araçlık)

19 - Yüzme havuzu

20 - Hamam

21 - Sauna

[R.G. 17 Ocak 2010 – 27465]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü 2010 Yılı Eğitim Planı

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Ceza ve Tevkifevleri Genel
Müdürlüğü

Sayı

:B.03.0,CTE-.0.00.03/73

Konu: 2010 Yılı Eğitim Planı

14/01/2010

BAKANLIK MAKAMINA

29/7/2002 tarihli ve 4769 sayılı Ceza infaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kanunu'nun 8'inci maddesi uyarınca hazırlanan "Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü Personelinin 2010 Yılı Eğitim Programı" ile "Eğitim Merkezleri 2010 Yılı Eğitim Plânı " 18/12/2009 tarihli Eğitim Kurulu toplantısında kabul edilmiştir.

"Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü Personeli 2010 Yılı Eğitim Programı" ile "Eğitim Merkezleri 2010 Yılı Eğitim Plânı"nı,
Yüksek tasviplerinize arz ederim.

Nizamettin
KALAMAN

Hâkim

Genel Müdür

Uygun Görüşle Arz Ederim.

20/01/2010

Ahmet KAHRAMAN
Hâkim
Müsteşar

O L U R

25/01/2010

Sadullah ERGİN
B A K A N

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü

CEZA VE TEVKİFEVLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ PERSONELİNİN
2010 YILI EĞİTİM PROGRAMI

I. AMAÇ VE KAPSAM

2010 yılı eğitim plânı ile Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü personelinin, başta ceza infaz mevzuatımız olmak üzere Avrupa cezaevi kuralları ile diğer uluslararası kurallara ve standartlara uygun, çağdaş ceza infaz uygulamaları çerçevesinde eğitilmesi, bu ceza infaz anlayışının uygulamaya geçirilmesi hedeflenmiştir.

Plânda, 1 Temmuz 2006 tarih ve 26215 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Dokuzuncu Kalkınma Plânının Ekonomik ve Sosyal Gelişme Eksenleri kapsamında, kamu hizmetlerinde kalite ve etkinliğinin artırılması, adalet hizmetlerinin iyileştirilmesi, hukukun üstünlüğü ve hukuk devleti gerekleri çerçevesinde ceza infaz sistemi ve kurumlarının uluslararası standartlara kavuşturulması amaçlanmaktadır.

Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü personeline ilişkin eğitim faaliyetleri kapsamında, 2992 sayılı Adalet Bakanlığı Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanunun 11’inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi ile 4769 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kanunu hükümleri gereğince ve 26 Kasım 2008 tarih ve 27066 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Kamu Personeli Uygulama Genelgesinde belirtilen, hizmetlerin verimlilik, etkinlik ve tutumluluk ilkelerine göre yürütülebilmesi, bilgi ve teknolojideki değişim ve gelişime paralel değişen ve gelişen ihtiyaçların karşılanabilmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Aday Memurları Yetiştirme Yönetmeliği, Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Hizmet İçi Eğitim Yönetmeliği, Ceza İnfaz Kurumları Personeli Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliği, Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Hizmet Öncesi Eğitim Yönetmeliği ile Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kuruluş, Görev ve Çalışma Yönetmelikleri doğrultusunda personelin bilgi, beceri ve davranış yönünden yetiştirilmelerini sağlamak, verimliliklerini artırmak ve daha ileri görevlere hazırlamak amacıyla Eğitim Merkezleri ile yerinde yapılacak olan eğitimlerin esas ve usullerini belirleyerek, uygulamada birliği

sağlamak, yüksek eğitim standardını oluşturmak ve 5402 sayılı Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezleri ile Koruma Kurulları Kanununun 24'üncü maddesine göre şube müdürlüklerinde görevli personele, Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezlerinde hizmet öncesi, aday memurluk, hizmet içi ve görevde yükselme eğitiminin yanı sıra görevleri ile ilgili eğitimlerin uygulanması diğer amaçlarımız arasında yer almaktadır.

II. HEDEF

Eğitimler ile personelin;

a) Genel Müdürlüğümüzün misyon, vizyon, stratejik amaç ve hedefler çerçevesinde, uhdelerinde bulunan görevlerin, verimlilik, etkinlik ve tutumluluk ilkelerine göre yürütülebilmesi, bilgi ve teknolojideki değişim ve gelişime paralel değişen ve gelişen ihtiyaçların karşılanabilmesi için niteliklerinin artırılmasına;

b) Atatürk ilkelerine bağlı, demokratik, lâik, sosyal hukuk devletini benimseyen, psikolojik ve moral düzeyi yüksek, çağdaş, insan hak ve özgürlüklerine saygılı, görevin gerektirdiği bilgileri kazanmış kişiler olmalarına;

c) Görevlerinin yürütülmesinde adalet, dürüstlük, saydamlık, tarafsızlık ve güvenilirlik ilkelerine uyumlarının sağlanmasına ve niteliklerinin yükseltilmesine çalışılacaktır.

III. GERÇEKLEŞTİRİLECEK EĞİTİM PROGRAMLARI

Gerçekleştirilecek eğitim programlarında eğitim merkezlerinin derslik kapasiteleri nazara alınmış, bu kapsamda;

180 kişi kapasiteli Ankara Eğitim Merkezinde 123 eğitim programında 4183, 130 kişi kapasiteli Ord. Prof. Dr. Sulhi Dönmezer İstanbul Eğitim Merkezinde 42 eğitim programında 2841, 220 kişi kapasiteli Hüseyin Turgut Erzurum Eğitim Merkezinde 45 eğitim programında 3360, 252 kişi kapasiteli Kahramanmaraş Eğitim Merkezinde 38 eğitim programında 3357 olmak üzere toplam 13741 değişik unvandaki personele eğitim verilmesi hedeflenmiştir.

İhtiyaç duyulması halinde, Genel Müdürlüğümüzün belirleyeceği zamanlarda ceza infaz kurumları ile denetimli serbestlik ve yardım merkezlerinde görevli personelin bilgi, beceri ve motivasyonunu artırmak amacıyla “Yerinde Eğitim Programı” yapılacaktır.

IV. ULUSLARARASI EĞİTİMLER

Ülkemizin uluslararası etkinliğini artırmak, dost ve akraba ülkelerle işbirliğini geliştirmek için talepte bulunan ülkelerin cezaevlerinde görev yapan personele eğitim verilmesi hedeflenmektedir.

Bu kapsamda Suriye Cezaevlerinde görev yapan değişik unvanlardaki 10 infaz personeline “Eğitici Eğitimi” verilecektir.

V. DİĞER EĞİTİM ETKİNLİKLERİ

Milli Savunma Bakanlığı ile yapılan protokol çerçevesinde askeri cezaevi personeline ihtiyaçları doğrultusunda eğitim verilecektir.

Talepte bulunulması halinde Diyanet İşleri Başkanlığı kadrosunda yer almakla birlikte ceza infaz kurumlarında görev yapan cezaevi vaizlerine hükümlü ve tutuklularla çalışma yolları hakkında eğitim verilecektir.

VI. EĞİTİM ŞEKİLLERİ

Plân kapsamında;

- a) Hizmet içi eğitim kursu,
 - b) Hizmet içi eğitim semineri,
 - c) Konferans,
 - d) Toplantı,
 - e) Aday memurluk,
 - f) Görevde yükselme,
 - g) Hizmet öncesi,
- Eğitimleri yapılacaktır.

VII. EĞİTİMİN İÇERİĞİ

a) Hizmet içi eğitim kursu, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü personelinin günün koşullarına uygun olarak yetişmeleri, görevlerinin gerektirdiği bilgi, beceri, tutum ve davranışları kazanmaları ve üst göreve hazırlanmaları için gerekli teorik ve uygulamalı bilgileri içermektedir.

b) Hizmet içi eğitim semineri, konferans ve toplantı, personelin mesleğinin gerektirdiği temel bilgi ve becerileri kazanmalarının yanı sıra çeşitli konularda bilgilendirilmeleri (mesleki müdahale teknik ve taktikleri, uyuşturucu ve yasak maddelerin tanıtımı gibi), özel eğitim programları, kriz durumlarında nasıl davranacakları ile ilgili (öfke kontrolü ve stresle başa çıkma gibi) bilgi ve becerileri de içermektedir.

c) Görevde yükselme eğitimleri, liyakat ve kariyer ilkeleri çerçevesinde hizmetin gerekleri ve personel plânlaması esas alınarak, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü personelinin bir üst göreve hazırlayıcı bilgileri içermektedir.

d) Aday memurluk eğitimi, ceza infaz kurumları ve tutukevleri ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüklerine ait kadrolara aday olarak atanan memurların görevleri ile ilgili bilgileri kapsamaktadır.

e) Hizmet öncesi eğitim, Kurumun personel ihtiyacını karşılamak üzere eğitim merkezlerinde öğrenim gören öğrencilerin atanacakları göreve ilişkin mesleki bilgi ve becerileri içermektedir.

VIII. EĞİTİMİN YAPILACAĞI YERLER VE EĞİTİME ALINACAKLAR

a) Her unvandaki Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü personelinin hizmet içi eğitim kurs ve seminerleri ile görevde yükselme, aday memurluk eğitimleri ile hizmet öncesi eğitimlerinin Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezlerinde gerçekleştirilmesi esastır. Ancak ihtiyaç duyulması halinde Eğitim Merkezleri dışında oluşturulacak eğitim ortamlarında da söz konusu eğitimler gerçekleştirilebilecektir. Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü Yönetme Kurulunun 11/05/2007 tarihli ve 2007/1 sayılı kararı gereğince adli yargı ilk derece mahkemesi adalet komisyonlarınca yapılmakta olan ceza infaz kurumları ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüklerinde görevli merkez atamalı personelin aday memur eğitimlerinin adli yargı ilk derece mahkemesi adalet komisyonlarınca yapılmayarak Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezlerinde gerçekleştirilecektir.

b) Ataması adli yargı ilk derece mahkemesi adalet komisyonlarınca yapılan personele yönelik düzenlenecek eğitimler için Örnek-1 ve Örnek-2'deki formlar doldurularak alınacak komisyon Kararından sonra Genel Müdürlükten izin alınacaktır.

c) Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü merkez teşkilatında görev yapan personele ihtiyaçları doğrultusunda Genel Müdürlüğün uygun bulunduğu tarih ve yerlerde hizmet içi eğitim kursu düzenlenebilecektir.

d) Personel Genel Müdürlüğünün Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezlerinde adli personelin eğitime yönelik talepleri de plânlamada ele alınmıştır.

IX. EĞİTİMİN SÜRESİ, ZAMANI VE EĞİTİME KATILACAKLARIN SEÇİMİ

a) Hizmet içi eğitim kursları, 04/05/2004 tarihli ve 25452 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Hizmet İçi Eğitim Yönetmeliği'nin 15'inci maddesi gereğince, sınavlar hariç, altmış saatten az olmamak kaydıyla, altı aydan uzun süreli düzenlenemeyecektir. Ayrıca bu sürelerin belirlenmesinde programın yeri, eğitim görevlileri, eğitime katılanlar, tahsisi olunacak ödenek ve diğer

programlarla ilişkisi gibi unsurların her biri dikkate alınarak tespit edileceği belirtilmiştir. Diğer eğitimlerin süreleri ise (seminer, konferans, toplantı vs.) ise eğitimin içeriğine göre belirlenecektir.

b) Hizmet Öncesi Eğitim, 29.07.2002 tarih ve 4769 Sayılı Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kanunu ile Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kuruluş, Görev ve Çalışma ile Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Hizmet Öncesi Eğitim Yönetmeliklerinde belirtilen esaslara göre gerçekleştirilecektir.

c) Aday memurluk eğitimleri, atanan personelin göreve başlamasından sonra en kısa süre içinde gerçekleştirilecektir.

d) Görevde yükselme eğitimleri ise, 28/10/2005 tarihli ve 25980 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kurumları Personeli Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliğinin 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13 ve 14’üncü maddeleri gereğince, 65 adet ikinci müdür ve 100 adet infaz ve koruma başmemuru ile ihtiyaç duyulan diğer kadrolar için Genel Müdürlüğün belirleyeceği yer ve zamanda yapılacaktır.

X. UNVAN DEĞİŞİKLİĞİ SINAVLARI

28/10/2005 tarihli ve 25980 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kurumları Personeli Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliği’nin 8, 9 ve 14’üncü maddeleri gereğince, 10 adet mühendis ile ceza infaz kurumlarında münhâl bulunan diğer kadrolara yönelik olarak ihtiyaç duyulması halinde Genel Müdürlüğün belirleyeceği yer ve zamanda unvan değişikliği sınavları gerçekleştirilecektir.

XI. ADAY MEMURLUK, HİZMET ÖNCESİ, HİZMET İÇİ VE GÖREVDE YÜKSELME EĞİTİMLERİNDE OKUTULACAK DERSLER

A. Aday Memurlar İçin;

a) Temel eğitim konuları

1) Atatürk ilkeleri.

2) T.C. Anayasası.

a) Genel Esaslar,

b) Temel Hak ve Ödevler,

c) Cumhuriyetin Temel Organları,

d) Yürütme.

3) Genel olarak Devlet teşkilâtı.

4) 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu.

- a) Ödev ve Sorumluluklar,
- b) Genel Haklar,
- c) Yasaklar,
- d) Sicil ve disiplin işleri,
- e) Sosyal ve malî haklar,
- f) Amir - memur ilişkileri,
- g) Müracaat ve şikâyetler,
- h) Kılık kıyafet,
- ı) Yer değiştirme,
- i) Beşeri ilişkiler.
- 5) Yazışma - dosyalama usulleri.
- 6) Devlet malını koruma ve tasarruf tedbirleri.
- 7) Halkla ilişkiler.
- 8) Gizlilik ve gizliliğin önemi.
- 9) İnkılâp tarihi.
- 10) Millî güvenlik bilgileri.
- 11) Haberleşme.
- 12) Türkçe dil bilgisi kuralları.
- 13) İnsan hakları.

b) Hazırlayıcı Eğitim Konuları

Aday memurların kadro ve görevleri göz önünde tutularak aşağıdaki konularda eğitim yapılır:

- a) Yargı teşkilâtının tanıtılması,
- b) Ceza infaz kurumları ve tutukevlerinin teşkilât ve görevleri ile ilgili mevzuatı,
- c) Bakanlık merkez teşkilâtı, görevleri, ilgili mevzuat, meslek etiği,
- d) Aday memurun görevi ile ilgili diğer hususlar,
- e) Merkezî Eğitim Yönetme Kurulunun uygun göreceği ilgili diğer konular.
- c) Staj dönemi konuları

Yukarıda belirtilen meslek derslerinin yanı sıra kişisel gelişim eğitimine ilişkin konulara da müfredatta yer verilebilecektir.

B. Hizmet Öncesi Eğitim İçin;

- a) Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi,
- b) Türkçe ve dil bilgisi

- c) Genel hukuk bilgisi,
- d) İnsan hakları,
- e) Adalet teşkilâtı
- f) Yönetim hukuku,
- g) Ceza, ceza usul ve infaz hukuku,
- h) Kriminoloji,
- ı) Toplumsal ilişkiler,
- i) Sosyal hizmetler,
- j) Meslek etiği,
- k) Bedensel ve toplu savunma sporları

dersleri ile yapılacak ihtiyaç analizleri sonucunda belirlenen dersler okutulacaktır.

C. Hizmet İçi Eğitim İçin;

- a) Türkçe dil bilgisi ve kompozisyon,
- b) Genel hukuk bilgisi (Anayasa hukuku, idare hukuku, medenî hukuk, medenî usul hukuku, icra ve iflâs hukuku, tebligat hukuku hakkında genel bilgiler),
- c) Cezaevi idaresi,
- d) Cezaevi güvenliği,
- e) Bakanlık ve Genel Müdürlük teşkilâtı ve Devlet Memurları Kanunu,
- f) Ceza ve ceza usul hukuku,
- g) İnfaz hukuku,
- h) Kriminoloji,
- ı) Psikoloji,
- i) İşletmecilik,
- j) Bedensel ve toplu savunma sporları,
- k) İnsan hakları,
- l) Meslek etiği.

Kurs programlarına, kursların süresi, niteliği ve yapıldığı yer dikkate alınmak suretiyle yukarıda gösterilen derslerden uygun görülenler alınabileceği gibi bu maddelerde gösterilenler dışındaki dersler de, kursa tâbi personelin görev özelliğine göre programa dâhil edilebilecektir.

D. Görevde Yükselme Eğitimi İçin;

- a) T.C. Anayasası;
 - 1) Genel esaslar,
 - 2) Temel hak ve ödevler,
 - 3) Devletin temel organları.
- b) Atatürk ilkeleri ve inkılap tarihi, ulusal güvenlik,
- c) Devlet teşkilatı ile ilgili mevzuatı,
- d) 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve ilgili mevzuat,
- e) Türkçe dilbilgisi ve yazışmayla ilgili kurallar,
- f) Halkla ilişkiler ve davranış kuralları,
- g) Atanacakları görevlerde ihtiyaç duyacakları bilgi ve becerilere ilişkin dersler, Programa dâhil edilebilecektir.

XII. ADALET PERSONELİNE YÖNELİK OLARAK DÜZENLENECEK EĞİTİM FAALİYETLERİ

Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü koordinatörlüğünde Personel Genel Müdürlüğü ve Eğitim Dairesi Başkanlığının görüşleri alınarak hazırlanan eğitim programı ile yazı işleri müdürleri ve zabıt kâtiplerine meslekî gelişimlerine yönelik dersler ile birlikte kişisel gelişim konularında eğitim verilecektir.

Yıllık eğitim plânında belirtilen eğitim faaliyetleri, ilgili birimler ile müştereken gerçekleştirilecektir. Bu kapsamda;

1) Strateji Geliştirme Başkanlığı ile koordineli olarak;

Eğitim programları için ihtiyaç duyulan eğitici eğitimlerinde destek alınacaktır.

2) Personel Genel Müdürlüğü ve Eğitim Dairesi Başkanlığı ile koordineli olarak;

Hizmet içi eğitim, seminer, konferans yollarıyla eğitim verilecektir.

3) Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı ile koordineli olarak;

UYAP eğitimleri için ihtiyaç duyulan eğitici ve materyaller ile ilgili destek alınacaktır.

XIII. ÖĞRETİM GÖREVLİLERİ

Derslerin verilmesinde, Bakanlık yetkilileri, Teftiş Kurulu Başkanlığında görevli başmüfettiş ve müfettişler, İç Denetim Birimi Başkanlığında görevli iç denetçiler, hâkim ve cumhuriyet savcıları, eğitim merkezlerinde görevli öğretim görevlileri ile ihtiyaç duyulan alanlarda diğer kurum ve kuruluşlarda görevli uzmanlardan faydalanılacaktır.

XIV. DEĞERLENDİRME

Eğitim Merkezlerinde gerçekleştirilen hizmet öncesi ve hizmet içi eğitimlerin (kurslar ve aday memurluk eğitimleri) sonunda kursiyerlerin bilgi ve beceri düzeyini belirlemek için sınav yapılacaktır.

Hizmet içi eğitim seminerleri, toplantı ve konferansların değerlendirilmesinde, kursiyerlerin hazır bulunuşluk düzeylerini ölçecek ön test, son test ve anketler geliştirilecek, diğer veri toplama araçlarından faydalanılabilecektir. Başarının değerlendirilebilmesi için testler, tamamlama tipi sorularla hazırlanan testler, doğru-yanlış sorularla yapılan testler, doğru yanlış sorular, mülakat, iş performans testleri ve gözlemlere yer verilebilecektir.

XV. EĞİTİMLERDE SINAV YAPILMASI VE BELGE VERİLMESİ

II- Hizmet Hizmet İçi Eğitimlerde;

04/05/2004 tarihli ve 25452 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Hizmet İçi Eğitim Yönetmeliği’nin 26’ncı maddesine göre, eğitim çalışmaları sonunda, eğitime katılan personele;

- a) Eğitim sonunda sınav yapılmışsa, sınavda başarılı olunması hâlinde “Başarı Belgesi”,
- b) Eğitim sonunda sınav yapılmamışsa “Katılım Belgesi”, verilecektir. Belgeler Genel

Müdürlükçe düzenlenecektir.

II- Hizmet Öncesi Eğitimlerde;

04/05/2004 tarihli ve 25452 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Hizmet Öncesi Eğitim Yönetmeliği’nin 33’üncü maddesine göre, hizmet öncesi eğitim sonunda başarılı olan öğrencilere “mezuniyet belgesi” verilecektir. Belgeler Genel Müdürlükçe düzenlenecektir.

XVI. EĞİTİM GİDERLERİ

Eğitim programlarında görevlendirilecek Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü personelinin gidiş-dönüş yol ücretleri ile günlük geçici görev yollukları bağlı buldukları Kurum Bütçesinden, iaşeleri, diğer cari giderleri ve öğretim görevlilerinin ders ücretleri, ilgili ceza infaz kurumları ve eğitim merkezleri Bütçesinden, bilgi, beceri ve görgülerini artırmak amacıyla yapılacak hizmet alımları ile temsil ve ağırlama giderleri Bütçe Kanunu’nda belirtilen esaslara göre ödenecektir.

Ancak, eğitim programlarının uygulanmasında Başbakanlığın hâlen yürürlükte bulunan veya yıl içinde çıkarılacak olan tasarruf genelgesi ile getirilebilecek olan sınırlandırmalar saklıdır.

EK:

1- 2010 Yılı Eğitim Plânı

CEZA İNFAZ KURUMLARI VE TUTUKEVLERİ PERSONELİ ANKARA EĞİTİM M						
SIRA	TALEP EDEN BİRİM	TARİHLERİ ARASINDA		EĞİTİMİN ADI	TÜRÜ	HEDE
1	Çocuk Göz.Eğt.Şb.	3.Ocak.2010	15.Ocak.2010	0-19 Yaş Ulusal Aile Eğitimi	Eğitici Eğitimi	MEB,
2	Ankara Eğitim Merkezi	4.Ocak.2010	7.Ocak.2010	Emanet Para Memurları	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ
3	Denetimli Serbestlik	4.Ocak.2010	8.Ocak.2010	Çocuk Müdahale Programı 3 için Eğitim Materyalinin Geliştirilmesi	El kitabı hazırlama çalışması	Psikol Öğret
4	Denetimli Serbestlik	4.Ocak.2010	8.Ocak.2010	Mağdur Müdahale Programı 2	Materyal Hazırlama	Denet
5	Ankara Eğitim Merkezi	11.Ocak.2010	12.Ocak.2010	Ceza İnfaz Kurumlarında Temel Sağlık Hizmetleri ve İlk Yardım Eğitimi Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sağlık infaz k
6	Ankara Eğitim Merkezi	11.Ocak.2010	14.Ocak.2010	Emanet Para Memurları	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ
7	Denetimli Serbestlik	11.Ocak.2010	15.Ocak.2010	Çocuk Müdahale Programı 3 Eğitimi	Eğitici Eğitimi	Psikol Öğret
8	Denetimli Serbestlik	11.Ocak.2010	15.Ocak.2010	Mağdur Müdahale Programı 2	Eğitici Eğitimi	Denet
9	Denetimli Serbestlik	11.Ocak.2010	15.Ocak.2010	Çocuk Müdahale 3 Eğitimi	Eğitici Eğitimi	Psikol
10	Çocuk Göz.Eğt.Şb.	11.Ocak.2010	20.Ocak.2010	Ardıç Personel Eğitim Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Müdü Sosya Dokto Başme Memu
11	Ankara Eğitim Merkezi	14.Ocak.2010	15.Ocak.2010	Ceza İnfaz Kurumlarında Temel sağlık Hizmetleri ve İlk Yardım Eğitimi Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sağlık infaz k
12	Ankara Eğitim Merkezi	18.Ocak.2010	22.Ocak.2010	Kontrolörler Kurulu Değerlendirme Toplantısı	Değerlendirme Toplantısı	Kontrol
13	Denetimli Serbestlik	18.Ocak.2010	22.Ocak.2010	Çocuk Müdahale 4 Eğitimi	Materyal Geliştirme	Psikol
14	Denetimli Serbestlik	18.Ocak.2010	22.Ocak.2010	Mağdur Müdahale 2	Eğitici Eğitimi	Ds Şu
15	Ankara Eğitim Merkezi	18.Ocak.2010	5.Şubat.2010	İdare Memurları Hizmet İçi Eğitim Kursu	Hizmet İçi Eğitim Kursu	İdare
16	Denetimli Serbestlik	25.Ocak.2010	29.Ocak.2010	Çocuk Müdahale Programları 2,3 ve 4 Konularında Şube Müdürleri Eğitimi için Materyal Hazırlanması	El kitabı hazırlama çalışması	Şube
17	Denetimli Serbestlik	25.Ocak.2010	29.Ocak.2010	Çocuk Müdahale Programı 4 Eğitimi	Eğitici Eğitimi	Psikol Öğret

18	Ankara Eğitim Merkezi	25.Ocak.2010	29.Ocak.2010	Kişisel Gelişim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sorum
19	Ankara Eğitim Merkezi	25.Ocak.2010	5.Şubat.2010	Mesleki Müdahale Teknik ve Taktikleri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İdare Başkanlığı Memuru
20	Denetimli Serbestlik	1.Şubat.2010	5.Şubat.2010	Çocuk Müdahale Programları 2,3 ve 4 Konularında Şube Müdürleri Eğitimi	Eğitici Eğitimi	Şube Müdürü
21	Denetimli Serbestlik	1.Şubat.2010	5.Şubat.2010	Mağdur Müdahale Programı 3 Eğitim Materyalinin Geliştirilmesi	El kitabı hazırlama çalışması	Psikolojik Öğretmen
22	Ankara Eğitim Merkezi	1.Şubat.2010	5.Şubat.2010	İş Güvenliği Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Atölye
23	Denetimli Serbestlik	08 Şubat 2010	12 Şubat 2010	Çocuklar için Kurumlararası Çalışma Strajileri	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube Müdürü Çalışma
24	Denetimli Serbestlik	08 Şubat 2010	12 Şubat 2010	Grupla Çalışma Metodları Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Psikolojik Öğretmen
25	Denetimli Serbestlik	08 Şubat 2010	12 Şubat 2010	Mağdur Müdahale Programı 3 Eğitimi	Eğitici Eğitimi	Psikolojik Öğretmen
26	Denetimli Serbestlik	8.Şubat.2010	12.Şubat.2010	Çocuk Müdahale 3 Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Psikolojik Öğretmen
27	Ankara Eğitim Merkezi	8.Şubat.2010	12.Şubat.2010	Adliye Uzmanları ve Şube Müdürleri Eğitimi	Eğitici Eğitimi	Adliye Çalışma Yazı İşleri
28	Yetişkin İyileştirme	8.Şubat.2010	12.Şubat.2010	Alkol ve Madde Bağımlılığı Programı Uygulayıcı Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Psikolojik
29	Ankara Eğitim Merkezi	8.Şubat.2010	26.Şubat.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Kursu	Sözleşmeli
30	Ankara Eğitim Merkezi	15.Şubat.2010	16.Şubat.2010	Ceza İnfaz Kurumlarında Temel sağlık Hizmetleri ve İlk Yardım Eğitimi Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sağlık infaz k
31	Kontrolörler Kurulu	15.Şubat.2010	18.Şubat.2010	Emanet Para Memurları	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İlgili
32	Denetimli Serbestlik	15.Şubat.2010	19.Şubat.2010	Çocuk Ulusal Standartlarının Gözden Geçirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube Müdürü Çalışma ve Ko
33	Denetimli Serbestlik	15.Şubat.2010	19.Şubat.2010	Çocuk Müdahale Programı 1'in Gözden Geçirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube Müdürü Çalışma ve Ko
34	Ankara Eğitim Merkezi	18.Şubat.2010	19.Şubat.2010	Ceza İnfaz Kurumlarında Temel sağlık Hizmetleri ve İlk Yardım Eğitimi Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sağlık infaz k
35	Ankara Eğitim Merkezi	22.Şubat.2010	5.Mart.2010	Psiko-Sosyal Yardım Servisi Çalışmaları ile İlgili Materyal Hazırlama Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Psikolojik
36	Ankara Eğitim Merkezi	22.Şubat.2010	5.Mart.2010	Mesleki Müdahale Teknik ve Taktikleri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İdare Başkanlığı Memuru
37	Denetimli Serbestlik	22.Şubat.2010	5.Mart.2010	Mağdur Müdahale Programı 4 ün Geliştirilmesi	Program Geliştirme	Psikolojik Öğretmen
38	Yetişkin İyileştirme	1.Mart.2010	5.Mart.2010	Kütüphanecilik	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Kütüphane
39	Denetimli Serbestlik	1.Mart.2010	5.Mart.2010	Mağdur Müdahale Programı 1 in Gözden Geçirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikolojik Öğretmen

40	Ankara Eğitim Merkezi	1.Mart.2010	19.Mart.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Kursu	Sözleş
41	Ankara Eğitim Merkezi	1.Mart.2010	26.Kasım.2010	İdare Memurları Hizmet Öncesi Eğitim Programı	Hizmet Öncesi Eğitim	Öğren
42	Denetimli Serbestlik	8.Mart.2010	12.Mart.2010	Mağdur Müdahale Programı 1 in Eğitiminin Gözden Geçirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikol Öğret
43	Çocuk Göz.Eğt.Şb.	08 Mart 2010	17 Mart 2010	Ardıç Personel Eğitim Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Müdü Sosyal Dokto Başm
44	Denetimli Serbestlik	15.Mart.2010	19.Mart.2010	Çocuk Müdahale Programı 1 in Eğitiminin Gözden Geçirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikol Öğret
45	Denetimli Serbestlik	22.Mart.2010	26.Mart.2010	Mağdur Müdahale Programı 3 Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikol Öğret
46	Ankara Eğitim Merkezi	22.Mart.2010	9.Nisan.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Kursu	Sözleş
47	Ankara Eğitim Merkezi	29.Mart.2010	30.Mart.2010	Ceza İnfaz Kurumlarında Temel sağlık Hizmetleri ve İlk Yardım Eğitimi Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sağlık infaz k
48	Denetimli Serbestlik	29.Mart.2010	2.Nisan.2010	Mağdur Müdahale Programı 4 için Eğitim Materyali Geliştirilmesi	El kitabı hazırlama çalışması	Psikol Öğret
49	Ankara Eğitim Merkezi	29.Mart.2010	9.Nisan.2010	Mesleki Müdahale Teknik ve Taktikleri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İdare l Başm Memu
50	Ankara Eğitim Merkezi	1.Nisan.2010	2.Nisan.2010	Ceza İnfaz Kurumlarında Temel sağlık Hizmetleri ve İlk Yardım Eğitimi Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sağlık infaz k
51	Yetişkin İyileştirme	5.Nisan.2010	9.Nisan.2010	Öfke Kontrol Programı Uygulayıcı Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Psikol
52	Denetimli Serbestlik	5.Nisan.2009	9.Nisan.2009	Mağdur Müdahale Programı 4 Eğitimi	Eğitici Eğitimi	Psikol Öğret
53	Denetimli Serbestlik	12.Nisan.2010	16.Nisan.2010	Çocuk Müdahale Programı 2 nin Gözden Geçirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikol Öğret
54	Denetimli Serbestlik	12.Nisan.2010	16.Nisan.2010	Şube Müdürlerine Yönelik Mağdur Müdahale Programları 2 ve 3 Eğitimi için Materyal Hazırlama	El kitabı hazırlama çalışması	Şube M
55	Ankara Eğitim Merkezi	12.Nisan.2010	16.Nisan.2010	Öğretmenler Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Öğret
56	Çocuk Göz.Eğt.Şb.	12.Nisan.2010	21.Nisan.2010	Ardıç Yönetici Eğitim Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	I. ve D ceza in Müdü
57	Ankara Eğitim Merkezi	19.Nisan.2010	20.Nisan.2010	Elektronik Bilgi ve Doküman Yönetimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İlgili E
58	Denetimli Serbestlik	19.Nisan.2010	22.Nisan.2010	Şube Müdürlerine Yönelik Mağdur Müdahale Programları 2 ve 3 Eğitimi	Eğitici Eğitimi	Şube M
59	Denetimli Serbestlik	26.Nisan.2010	30.Nisan.2010	Mağdur Müdahale Programı 2 Eğitiminin Gözden Geçirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikol Öğret
60	Ankara Eğitim Merkezi	26.Nisan.2010	30.Nisan.2010	İnsan Hakları Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz v
61	Ankara Eğitim Merkezi	26.Nisan.2010	30.Nisan.2010	Öğretmenler Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Öğret
62	Ankara Eğitim Merkezi	26.Nisan.2010	7.Mayıs.2010	Mesleki Müdahale Teknik ve Taktikleri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İdare l Başm

						Memu
63	Denetimli Serbestlik	3.Mayıs.2010	7.Mayıs.2010	Şube Müdürlerine Çocuk Müdahale Müdahale Programı 1 ve Ulusal Standartlar Eğitimi Göz. Geç.	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M
64	Denetimli Serbestlik	3.Mayıs.2010	7.Mayıs.2010	Mağdur Müdahale Programı 4 Eğitimi (Eğitime KDU da gelecek)	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikol Öğret
65	Ankara Eğitim Merkezi	3.Mayıs.2010	7.Mayıs.2010	Öğretmenler Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Öğret
66	Ankara Eğitim Merkezi	3.Mayıs.2010	7.Mayıs.2010	İnsan Hakları Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz
67	Ankara Eğitim Merkezi	3.Mayıs.2010	21.Mayıs.2010	Suriye Cezaevi Eğitimi	Uluslar arası Eğitim	
68	Denetimli Serbestlik	10.Mayıs.2010	14.Mayıs.2010	Şube Müdürlerine Yönelik Mağdur Müdahale Programları 2 ve 3 Eğitimi (Eğitime KDU da gelecek)	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M
69	Denetimli Serbestlik	10.Mayıs.2010	14.Mayıs.2010	İletişim Stratejileri	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M Çalışm ve Ko
70	Ankara Eğitim Merkezi	10.Mayıs.2010	14.Mayıs.2010	Kişisel Gelişim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sorum
71	Çocuk Göz.Eğt.Şb.	10.Mayıs.2010	18.Mayıs.2010	Ardıç Personel Eğitim Programı	Hizmet içi Eğitim Semineri	Müdü Sosya Dokto Başm Memu
72	Ankara Eğitim Merkezi	17.Mayıs.2010	21.Mayıs.2010	Aşçılar Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ
73	Denetimli Serbestlik	24.Mayıs.2010	28.Mayıs.2010	Çocuk Müdahale Programı 2 Eğitiminin Gözden Geçirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikol Öğret
74	Denetimli Serbestlik	24.Mayıs.2010	4.Haziran.2010	Mağdurlar için politika Geliştirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M Çalışm ve Ko
75	Denetimli Serbestlik	24.Mayıs.2010	4.Haziran.2010	Mağdurlar için Kurumlar Arası Çalışma Stratejileri	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M Çalışm ve Ko
76	Gen. Müd. Per.Eğt.	24.Mayıs.2010	11.Haziran.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Kursu	Sözleş
77	Denetimli Serbestlik	7.Haziran.2010	11.Haziran.2010	Mağdur Ulusal Standartları	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M Çalışm ve Ko
78	Yetişkin İyileştirme	7.Haziran.2010	11.Haziran.2010	Salıverilme Öncesi Mahkum Gelişimi Programı Uygulayıcı Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sosya
79	Denetimli Serbestlik	7.Haziran.2010	11.Haziran.2010	Mağdur Müdahale Programı 2 nin Gözden Geçirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikol Öğret
80	Ankara Eğitim Merkezi	14.Haziran.2010	15.Haziran.2010	Ceza İnfaz Kurumlarında Temel sağlık Hizmetleri ve İlk Yardım Eğitimi Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sağlık infaz
81	Ankara Eğitim Merkezi	14.Haziran.2010	18.Haziran.2010	İnsan Hakları Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz
82	Ankara Eğitim Merkezi	14.Haziran.2010	18.Haziran.2010	Kişisel Gelişim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sorum

83	Denetimli Serbestlik	14.Haziran.2010	25.Haziran.2010	Çocuklar için Politika Geliştirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M Çalışm ve Ko
84	Denetimli Serbestlik	14.Haziran.2010	25.Haziran.2010	Çocuklar için Kurumlar Arası Çalışma Stratejilerinin Geliştirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M Çalışm ve Ko
85	Ankara Eğitim Merkezi	14.Haziran.2010	25.Haziran.2010	Mesleki Müdahale Teknik ve Taktikleri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İdare M Başm Memu
86	Ankara Eğitim Merkezi	17.Haziran.2010	18.Haziran.2010	Ceza İnfaz Kurumlarında Temel sağlık Hizmetleri ve İlk Yardım Eğitimi Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sağlık infaz k
87	Ankara Eğitim Merkezi	21.Haziran.2010	25.Haziran.2010	Pratik Eğitim Yöneticiliği ve Gözetmenliği	Hizmet İçi Eğitim Semineri	II.Md.
88	Ankara Eğitim Merkezi	21.Haziran.2010	25.Haziran.2010	Halkla İlişkiler ve İletişim	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ Sorun
89	Çocuk Göz.Eğt.Şb.	21.Haziran.2010	30.Haziran.2010	Ardıç Personel Eğitim Programı	Hizmet içi Eğitim Semineri	Müdü Sosya Doktor Başm Memu
90	Denetimli Serbestlik	28.Haziran.2010	2.Temmuz.2010	Çocuk Müdahale Programı 3 ün Gözden Geçirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikolo Öğret
91	Ankara Eğitim Merkezi	28.Haziran.2010	16.Temmuz.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Kursu	Sözleş
92	Denetimli Serbestlik	5.Temmuz.2010	9.Temmuz.2010	Mağdur Müdahale Programlarının Değerlendirilmesi ve İzlenmesi için Program ve Veri Tabanları Oluşturulması	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M Çalışm ve Ko
93	Ankara Eğitim Merkezi	5.Temmuz.2010	9.Temmuz.2010	İnsan Hakları Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz
94	Denetimli Serbestlik	12.Temmuz.2010	16.Temmuz.2010	Çocuk Müdahale Programlarının Değerlendirilmesi ve İzlenmesi için Program ve Veri Tabanları Oluşturulması	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M Çalışm ve Ko
95	Denetimli Serbestlik	12.Temmuz.2010	16.Temmuz.2010	Şube Müdürlerine Mağdur Müdahale Programı 4 Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M
96	Denetimli Serbestlik	19.Temmuz.2010	23.Temmuz.2010	TDSH için Program Geliştirme Biriminin Kurulması amacıyla İnceleme ve Hazırlık Çalışması	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M Çalışm ve Ko
97	Ankara Eğitim Merkezi	19.Temmuz.2010	23.Temmuz.2010	Kişisel Gelişim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sorum
98	Ankara Eğitim Merkezi	19.Temmuz.2010	30.Temmuz.2010	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye
99	Ankara Eğitim Merkezi	26.Temmuz.2010	30.Temmuz.2010	Halkla İlişkiler ve İletişim	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ Sorun
100	Denetimli Serbestlik	13.Eylül.2010	17.Eylül.2010	Çocuk Müdahale Programı 4 ün Gözden Geçirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikolo Öğret
101	Ankara Eğitim Merkezi	13.Eylül.2010	24.Eylül.2010	Mesleki Müdahale Teknik ve Taktikleri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İdare M Başm Memu
102	Ankara Eğitim Merkezi	13.Eylül.2010	24.Eylül.2010	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye
103	Denetimli Serbestlik	20.Eylül.2010	24.Eylül.2010	Mağdur Müdahale Programı 3 ün Gözden Geçirilmesi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikolo Öğret

104	İş Yurtları	27.Eylül.2010	1.Ekim.2010	İş Güvenliği Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Atölye
105	Ankara Eğitim Merkezi	27.Eylül.2010	5.Kasım.2010	Aday Memur Yetiştirme Eğitimi	Aday Memur Eğitimi	Görev Sosya
106	Ankara Eğitim Merkezi	27.Eylül.2010	15.Ekim.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Kursu	Sözleş
107	İş Yurtları	4.Ekim.2010	8.Ekim.2010	İş Güvenliği Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Atölye
108	Denetimli Serbestlik	4.Ekim.2010	8.Ekim.2010	Mağdur Müdahale Programı 3 Eğitiminin Gözden Geçirilmesi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Psikol Öğretr
109	Ankara Eğitim Merkezi	11.Ekim.2010	15.Ekim.2010	Aşçılar Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ
110	Ankara Eğitim Merkezi	18.Ekim.2010	22.Ekim.2010	Aşçılar Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ
111	Ankara Eğitim Merkezi	18.Ekim.2010	22.Ekim.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	II. Mü
112	Yetişkin İyileştirme	18.Ekim.2010	22.Ekim.2010	İntihar ve Kendine Zarar Verme Konusunda Personelde Farkındalık Yaratma Programı Uygulayıcı Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sosya
113	Ankara Eğitim Merkezi	18.Ekim.2010	28.Ekim.2010	Mesleki Müdahale Teknik ve Taktikleri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İdare l Başm Memu
114	Ankara Eğitim Merkezi	18.Ekim.2009	28.Ekim.2010	Askeri Cezaevi Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Cezaev
115	Sağlık Hiz. Bürosu	25.Ekim.2010	26.Ekim.2010	Ceza İnfaz Kurumlarında Temel sağlık Hizmetleri ve İlk Yardım Eğitimi Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sağlık infaz k
116	Gen. Müd. Per.Eğt.	25.Ekim.2010	29.Ekim.2010	Aşçılar Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ
117	Sağlık Hiz. Bürosu	27.Ekim.2010	28.Ekim.2010	Ceza İnfaz Kurumlarında Temel sağlık Hizmetleri ve İlk Yardım Eğitimi Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sağlık infaz k
118	Ankara Eğitim Merkezi	1.Kasım.2010	5.Kasım.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz v Korun
119	Ankara Eğitim Merkezi	1.Kasım.2010	12.Kasım.2010	Askeri Cezaevi Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Cezaev
120	Ankara Eğitim Merkezi	22.Kasım.2010	31.Aralık.2010	Aday Memur Yetiştirme Eğitimi	Aday Memur Eğitimi	Görev Kurum
121	Ankara Eğitim Merkezi	22.Kasım.2010	31.Aralık.2010	Aday Memur Yetiştirme Eğitimi	Aday Memur Eğitimi	Görev Sosya
122	Ankara Eğitim Merkezi	29.Kasım.2010	3.Aralık.2010	Temel Eğitimci Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Eğitim Görev
123	Ankara Eğitim Merkezi	6.Aralık.2010	17.Aralık.2010	Mesleki Müdahale Teknik ve Taktikleri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İdare l Başm Memu
						TOPL

CEZA İNFAZ KURUMLARI VE TUTUKEVLERİ PERSONELİ İSTANBUL ORD.PROF.DR SULHİ DÖ

SIRA	TALEP EDEN BİRİM	TARİHLERİ ARASINDA		EĞİTİMİN ADI	TÜRÜ	HEDF
1	İstanbul Eğitim Merkezi	28.Aralık.2009	15.Ocak.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz
2	İstanbul Eğitim Merkezi	18.Ocak.2010	5.Şubat.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz

3	Çocuk Eği.Göz.	18.Ocak.2010	27.Ocak.2010	Ardıç Personel Eğitim Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ
4	İstanbul Eğitim Merkezi	8.Şubat.2010	26.Şubat.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz
5	Yetişkin Denetimli Serbestlik	8.Şubat.2010	12.Şubat.2010	Çocuk Müdahale Programı 3 Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Psikol Öğret
6	İstanbul Eğitim Merkezi	8.Şubat.2010	19.Şubat.2010	İdare Memurları Eğitimi Materyal Hazırlama Çalışması	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Eğitim
7	Yetişkin Denetimli Serbestlik	22.Şubat.2010	26.Şubat.2010	Çocuk Müdahale Programı 4 Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Psikol
8	İstanbul Eğitim Merkezi	1.Mart.2010	19.Mart.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz
9	Çocuk Eği.Göz.	15.Mart.2010	24.Mart.2010	Ardıç Personel Eğitim Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ
10	İstanbul Eğitim Merkezi	22.Mart.2010	9.Nisan.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz
11	Yetişkin Denetimli Serbestlik	29.Mart.2010	2.Nisan.2010	Mağdur Müdahale Programı 1 Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz
12	Yetişkin Denetimli Serbestlik	5.Nisan.2010	9.Nisan.2010	Mağdur Müdahale Programı 1 Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz
13	İstanbul Eğitim Merkezi	12.Nisan.2010	16.Nisan.2010	Öğretmenler Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Öğret
14	İstanbul Eğitim Merkezi	12.Nisan.2010	23.Nisan.2010	Zor Kullanma - Mesleki Müdahale	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz Korun
15	Çocuk Eği.Göz.	12.Nisan.2010	21.Nisan.2010	Ardıç Personel Eğitim Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ
16	İstanbul Eğitim Merkezi	19.Nisan.2010	23.Nisan.2010	Öğretmenler Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Öğret
17	Yetişkin Denetimli Serbestlik	26.Nisan.2010	30.Nisan.2010	Şube Müdürlerine Yönelik Mağdur Müdahale Programı 1 Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Şube M
18	İstanbul Eğitim Merkezi	26.Nisan.2010	14.Mayıs.2010	2. Müdürlüğe Görevde Yükselme Eğitimi	Görevde Yükselme Eğitimi	İdare
19	İstanbul Eğitim Merkezi	3.Mayıs.2010	7.Mayıs.2010	Öğretmenler Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Öğret
20	İstanbul Eğitim Merkezi	10.Mayıs.2010	15.Mayıs.2010	UYAP Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ
21	İstanbul Eğitim Merkezi	17.Mayıs.2010	4.Haziran.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz
22	İstanbul Eğitim Merkezi	17.Mayıs.2010	4.Haziran.2010	İdare Memurları Hizmet İçi Eğitim Kursu	Hizmet İçi Eğitim Kursu	İdare
23	İstanbul Eğitim Merkezi	18.Mayıs.2010	22.Mayıs.2010	UYAP Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ
24	İstanbul Eğitim Merkezi	24.Mayıs.2010	4.Haziran.2010	Zor Kullanma - Mesleki Müdahale	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz Korun
25	Çocuk Eği.Göz.	24.Mayıs.2010	2.Haziran.2010	Ardıç Personel Eğitim Programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İ
26	Personel Genel Müdürlüğü	7.Haziran.2010	18.Haziran.2010	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye
27	İstanbul Eğitim Merkezi	14.Haziran.2010	18.Haziran.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz Korun
28	Personel Genel Müdürlüğü	21.Haziran.2010	2.Temmuz.2010	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye
29	İstanbul Eğitim Merkezi	28.Haziran.2010	2.Temmuz.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İnfaz Korun
30	İstanbul Eğitim Merkezi	5.Temmuz.2010	23.Temmuz.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sözleş

31	Yetişkin Denetimli Serbestlik	26.Temmuz.2010	30.Temmuz.2001	Şube Müdürlerine Yönelik Çocuk Müdahale Programı 1 Eğitimi ve Ulusal Standartlar	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M
32	İstanbul Eğitim Merkezi	26.Temmuz.2010	30.Temmuz.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz v Korum
33	İstanbul Eğitim Merkezi	30.Ağustos.2010	17.Eylül.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sözleş
34	İstanbul Eğitim Merkezi	20.Eylül.2010	8.Ekim.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sözleş
35	İstanbul Eğitim Merkezi	20.Eylül.2010	24.Eylül.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	2. Mü
36	İstanbul Eğitim Merkezi	20.Eylül.2010	1.Ekim.2010	Uzman Personel Aday Memurluk Eğitimi Materyal Hazırlama	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Eğitim
37	İstanbul Eğitim Merkezi	11.Ekim.2010	15.Ekim.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz v Korum
38	Yetişkin Denetimli Serbestlik	18.Ekim.2010	22.Ekim.2010	Çocuk Müdahale Programı 1 Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikol
39	İstanbul Eğitim Merkezi	18.Ekim.2010	22.Ekim.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	2. Mü
40	İstanbul Eğitim Merkezi	25.Ekim.2010	12.Kasım.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sözleş
41	İstanbul Eğitim Merkezi	22.Kasım.2010	10.Aralık.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sözleş
42	İstanbul Eğitim Merkezi	13.Aralık.2010	31.Aralık.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Sözleş
						TOPL

CEZA İNFAZ KURUMLARI VE TUTUKEVLERİ PERSONELİ ERZURUM HÜSEYİN TURGU

SIRA	TALEP EDEN BİRİM	TARİHLERİ ARASINDA		EĞİTİMİN ADI	TÜRÜ	HEDE
1	Erzurum Eğitim Merkezi	28.Aralık.2009	15.Ocak.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş
2	Erzurum Eğitim Merkezi	18.Ocak.2010	26.Şubat.2010	Aday Memur Yetiştirme Eğitimi	Aday Memur Eğitimi	Ceza İ
3	Erzurum Eğitim Merkezi	18.Ocak.2010	5.Şubat.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş
4	Erzurum Eğitim Merkezi	8.Şubat.2010	26.Şubat.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş
5	Yetişkin İyileştirme	22.Şubat.2010	26.Şubat.2010	Alkol ve Madde Bağımlılığı Programı Uygulayıcı Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sosya
6	Erzurum Eğitim Merkezi	1.Mart.2010	5.Mart.2010	Eğitici Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Öğreti
7	Erzurum Eğitim Merkezi	1.Mart.2010	5.Mart.2010	Süpervizyon Eğitimi	Çalışma Ziyareti	Öğreti
8	Erzurum Eğitim Merkezi	8.Mart.2010	26.Mart.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş
9	Erzurum Eğitim Merkezi	29.Mart.2010	16.Nisan.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş
10	Erzurum Eğitim Merkezi	8.Mart.2010	12.Mart.2010	Kişisel Gelişim Semineri (Gücünü Farket)	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz
11	Erzurum Eğitim Merkezi	12.Nisan.2010	16.Nisan.2010	Kişisel Gelişim Semineri (Gücünü Farket)	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz
12	Erzurum Eğitim Merkezi	19.Nisan.2010	7.Mayıs.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş

13	Çocuk Göz.Eğt.Şb.	3.Mayıs.2010	7.Mayıs.2010	Ardıç Psiko-Sosyal Destek ve Müdahale Eğitim Programı	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sosya
14	Çocuk Göz.Eğt.Şb.	3.Mayıs.2010	12.Mayıs.2010	Ardıç Personel Eğitim Programı	Hizmet içi Eğitim Semineri	Ceza İ
15	Erzurum Eğitim Merkezi	10.Mayıs.2010	28.Mayıs.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş
16	Erzurum Eğitim Merkezi	10.Mayıs.2010	14.Mayıs.2010	UYAP Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Ceza İ
17	Erzurum Eğitim Merkezi	24.Mayıs.2010	28.Mayıs.2010	Kişisel Gelişim Semineri (Gücünü Farket)	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz
18	Erzurum Eğitim Merkezi	31.Mayıs.2010	4.Haziran.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	2.Müc
19	Erzurum Eğitim Merkezi	31.Mayıs.2010	4.Haziran.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz v Korum
20	Erzurum Eğitim Merkezi	7.Haziran.2010	11.Haziran.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz v Korum
21	Erzurum Eğitim Merkezi	7.Haziran.2010	11.Haziran.2010	UYAP Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Ceza İ
22	Denetimli Serbestlik	7.Haziran.2010	11.Haziran.2010	Şube Müdürlerine Mağdur Müdahale Programı	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M
23	Erzurum Eğitim Merkezi	14.Haziran.2010	18.Haziran.2010	Kişisel Gelişim Semineri (Gücünü Farket)	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz
24	Erzurum Eğitim Merkezi	14.Haziran.2010	18.Haziran.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz v Korum
25	Erzurum Eğitim Merkezi	14.Haziran.2010	18.Haziran.2010	UYAP Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Ceza İ
26	Çocuk Göz.Eğt.Şb.	14.Haziran.2010	18.Haziran.2010	Ardıç Psiko-Sosyal Destek ve Müdahale Eğitim Programı	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sosya
27	Erzurum Eğitim Merkezi	21.Haziran.2010	25.Haziran.2010	UYAP Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Ceza İ
28	Erzurum Eğitim Merkezi	21.Haziran.2010	25.Haziran.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz v Korum
29	Erzurum Eğitim Merkezi	28.Haziran.2010	2.Temmuz.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz v Korum
30	Erzurum Eğitim Merkezi	5.Temmuz.2010	9.Temmuz.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz v Korum
31	Denetimli Serbestlik	21.Haziran.2010	25.Haziran.2010	İnfaz ve Koruma Memuru lere yönelik Mağdur Müdahale Programı	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M
32	Erzurum Eğitim Merkezi	28.Haziran.2010	9.Temmuz.2010	Ani Müdahale Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz
33	Erzurum Eğitim Merkezi	12.Temmuz.2010	30.Temmuz.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş
34	Erzurum Eğitim Merkezi	19.Temmuz.2010	30.Temmuz.2010	Ani Müdahale Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz
35	Personel Genel Müdürlüğü	13.Eylül.2010	24.Eylül.2010	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Adliye
36	Denetimli Serbestlik	27.Eylül.2010	1.Ekim.2010	Şube Müdürlerine Çocuk Müdahale Programı Ulusal Standartlar Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M
37	Yetişkin İyileştirme	27.Eylül.2010	1.Ekim.2010	Salıverilme Öncesi Mahkum Gelişimi Programı Uygulayıcı Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sosya
38	Erzurum Eğitim Merkezi	27.Eylül.2010	1.Ekim.2010	Etkin Yönetim Becerileri	Hizmet içi Eğitim Semineri	İdare l atanan
39	Erzurum Eğitim Merkezi	27.Eylül.2010	1.Ekim.2010	Uygulamalı İnsan Hakları Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz

40	Erzurum Eğitim Merkezi	4.Ekim.2010	12.Kasım.2010	Aday Memur Yetiştirme Eğitimi	Aday Memur Eğitimi	Ceza İ
41	Erzurum Eğitim Merkezi	4.Ekim.2010	8.Ekim.2010	UYAP Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Ceza İ
42	Erzurum Eğitim Merkezi	11.Ekim.2010	15.Ekim.2010	UYAP Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Ceza İ
43	Erzurum Eğitim Merkezi	22.Kasım.2010	31.Aralık.2010	Aday Memur Yetiştirme Eğitimi	Aday Memur Eğitimi	Ceza İ
44	Erzurum Eğitim Merkezi	29.Kasım.2010	3.Aralık.2010	UYAP Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Ceza İ
45	Erzurum Eğitim Merkezi	20.Aralık.2010	24.Aralık.2010	UYAP Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Ceza İ
						TOPL

CEZA İNFAZ KURUMLARI VE TUTUKEVLERİ PERSONELİ KAHRAMANMARAŞ EĞİTİM MERKEZLERİNDE YAPILAN EĞİTİM AKTİVİTELERİ

SIRA	TALEP EDEN BİRİM	TARİHLERİ ARASINDA		EĞİTİMİN ADI	TÜRÜ	HEDEF
1	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	11.Ocak.2010	29.Ocak.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş
2	Yetişkin Eğitim	18.Ocak.2010	29.Ocak.2010	Materyal Geliştirme	Atölye Çalışması	Öğret
3	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	25.Ocak.2010	29.Ocak.2010	Ardıç Psiko- Sosyal Destek ve Müdahale Eğitim Programı	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sosya
4	Çocuk Göz.Eğt.Şb.	25.Ocak.2010	3.Şubat.2010	Ardıç Personel Eğitim Programı	Hizmet içi Eğitim Semineri	Müdü Sosyal Dokto Memu
5	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	1.Şubat.2010	19.Şubat.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş
6	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	8.Şubat.2010	19.Şubat.2010	Mesleki Müdahale Teknik ve Taktikleri	Hizmet içi Eğitim Semineri	İdare Başkan
7	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	22.Şubat.2010	12.Mart.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş
8	Yetişkin Denetimli Serbestlik	1.Mart.2010	5.Mart.2010	Çocuk Müdahale Programları 2,3 ve 4 Konularında Şube Müdürleri Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube M
9	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	8.Şubat.2010	19.Şubat.2010	Mesleki Müdahale Teknik ve Taktikleri	Hizmet içi Eğitim Semineri	İdare Başkan
10	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	15.Mart.2010	19.Mart.2010	Kişisel Gelişim Semineri	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfa Korun
11	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	22.Mart.2010	9.Nisan.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş
12	Çocuk Göz.Eğt.Şb.	15.Mart.2010	19.Mart.2010	Ardıç Psiko- Sosyal Destek ve Müdahale Eğitim Programı	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sosya
13	Çocuk Göz.Eğt.Şb.	15.Mart.2010	24.Mart.2010	Ardıç Personel Eğitim Programı	Hizmet içi Eğitim Semineri	Müdü Sosyal Dokto Memu
14	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	5.Nisan.2010	9.Nisan.2010	UYAP Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Ceza İ
15	K.Maraş Eğitim Merkezi	12.Nisan.2010	16.Nisan.2010	UYAP Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Ceza İ
16	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	12.Nisan.2010	30.Nisan.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş

17	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	3.Mayıs.2010	21.Mayıs.2010	İnfaz ve Koruma Başmemuru na Görevde Yükselme	Görevde Yükselme Eğitimi	İnfaz
18	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	24.Mayıs.2010	28.Mayıs.2010	Eğitici Eğitimi	Temel Eğitici Eğitimi	Öğret
19	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	24.Mayıs.2010	28.Mayıs.2010	Süpervizyon Eğitimi	Yerinde Eğitim	Öğret
20	Yetişkin Denetimli Serbestlik	24.Mayıs.2010	28.Mayıs.2010	Mağdur Müdahale Programı 1 Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz
21	Yetişkin Denetimli Serbestlik	31.Mayıs.2010	4.Haziran.2010	Mağdur Müdahale Programı 1 Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz
22	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	31.Mayıs.2010	5.Haziran.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz ve Ko
23	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	7.Haziran.2010	11.Haziran.2010	Sertifika Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz ve Ko
24	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	7.Temmuz.2010	11.Temmuz.2010	Süpervizyon Eğitimi	Yerinde Eğitim	Öğret
25	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	14.Haziran.2010	2.Temmuz.2010	İnfaz ve Koruma Başmemuru na Görevde Yükselme	Görevde Yükselme Eğitimi	İnfaz
26	Yetişkin Denetimli Serbestlik	28.Haziran.2010	2.Temmuz.2010	Şube Müdürlerine Mağdur Müdahale Programı 1 Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube
27	Personel Genel Müdürlüğü	5.Temmuz.2010	16.Temmuz.2010	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Adliye
28	Personel Genel Müdürlüğü	19.Temmuz.2010	30.Temmuz.2010	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Adliye
29	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	13.Eylül.2010	5.Kasım.2010	Aday Memur Yetiştirme Eğitimi	Aday Memur Eğitimi	Ceza
30	Yetişkin Denetimli Serbestlik	11.Ekim.2010	15.Ekim.2010	Çocuk Müdahale Programı 1 Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikol Öğret
31	Yetişkin İyileştirme	8.Kasım.2010	12.Kasım.2010	Öfke Kontrol Programı Uygulayıcı Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sosya
32	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	8.Kasım.2010	12.Kasım.2010	Kişisel Gelişim Semineri	Hizmet içi Eğitim Semineri	İnfaz Korum
33	Yetişkin Denetimli Serbestlik	8.Kasım.2010	12.Kasım.2010	Şube Müdürlerine Çocuk Müdahale Müdahale Programı 1 ve Ulusal Standartlar Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Şube
34	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	22.Kasım.2010	10.Aralık.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş
35	Yetişkin Denetimli Serbestlik	22.Kasım.2010	10.Aralık.2010	Uzmanlara yönelik Temel Eğitim	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikol Öğret
36	Yetişkin Denetimli Serbestlik	13.Aralık.2010	17.Aralık.2010	Çocuk Müdahale Programı 1 Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Psikol Öğret
37	Kahramanmaraş Eğitim Merkezi	13.Aralık.2010	31.Aralık.2010	Sözleşmeli Personel Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sözleş
38	Yetişkin İyileştirme	20.Aralık.2010	24.Aralık.2010	İntihar ve Kendine Zarar Verme Konusunda Personelde Farkındalık Yaratma Programı Uygulayıcı Eğitimi	Hizmet içi Eğitim Semineri	Sosya
						TOPL
						EĞİT

Adliye
CTE

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü
2009 Yılı Hizmet İçi Eğitim Programı

ÖRNEK - 1

	Günlük	Cezaevi Güvenliği	Meslek Etiği	Psikoloji	Genel Hukuk Bilgisi	Bedensel ve Toplu Savunma Sporları	İşlemcilik	İnsan Hakları	Bakanlık ve Genel Müdürlük Teşkilatı ve	Kriminoloji	İnfaz Hukuku	Cezaevi İdaresi	Ceza ve Ceza Usul Hukuku	Türkçe Dil Bilgisi Kompozisyon	Eğitim Görevlileri	Ders Günleri	
1	6																
2	6																
3	6																
4	6																
5	6																
Okutulacak Haftalık Ders Sayısı		4	2	2	2	2	2	2	1	1	4	4	2	2			30
Tarafımızdan düzenlenmiştir																	
Adalet Komisyonu Başkanı					Cumhuriyet Başsavcısı					Adalet Komisyonu Üyesi							
.....											
									/...../2009							

- Ders günleri bölümüne : Ders günleri,
- Eğitim görevlileri bölümüne : Dersi verecek eğitim görevlisi,
- Diğer sütunlara : Derslerin verileceği saatler yazılacaktır.

Haftalık ders programı; kursların, seminerlerin ve uygulamalı eğitimin devam edeceği hafta veya haftalar için düzenlenecektir.

Konferans ve toplantılar için; eğitim plânıyla (Örnek - 2) yetinilecektir.

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü
2009 Yılı Hizmet İçi Eğitim Programı

EĞİTİM PLÂNI

ÖRNEK – 2

Sıra No	EĞİTİM FAALİYETİNİN ADI	KATILACAK OLANLARIN İSİMLERİ	YERİ	TARİHİ	SÜRESİ (GÜN - SAAT)	KATILANIN SAYISI	AÇIKLAMALAR

Tarafımızdan düzenlenmiştir.

Adalet Komisyonu Başkanı

Cumhuriyet Başsavcısı

Adalet Komisyonu Üyesi

.....

.....

.....

.../.../2009

- Eğitim faaliyetinin adı bölümüne : Eğitimin kurs, seminer, konferans ve uygulamalı eğitimden hangisinin yapıldığı,
- Katılacak olanlar bölümüne : Eğitime hangi cezaevi personelinin katılacağı,

- Yeri bölümüne : Eğitimin uygulanacağı yer ve salon,
- Tarihi bölümüne : Eğitimin yapılacağı tarih,
- Süresi bölümüne : Eğitimin süreceği gün veya saat,
- Katılanlar sayısı bölümüne : Eğitime alınan cezaevi personel sayısı,
- Açıklamalar bölümüne : Eğitimle ilgili açıklamayı gerektiren hususlar yazılacaktır.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İlânlar

Adalet Bakanlığından:

Diyarbakır 3. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2004/1140 esas sayılı dosyasının zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 15 Ocak 2010 – 27463]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

İHALELERE KATILMAKTAN YASAKLAMA KARARI

1. İhale Kayıt Numarası (İKN)	2009/153879		
2. Yasaklama Kararı Veren Bakanlık/Kurum	Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü		
3. İhaleyi Yapan İdarenin			
Adı	Yozgat E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu	İl/İlçe	Yozgat/Merkez
Adresi	Kırıklı mevkii-Yozgat	Tel-Faks	
Posta Kodu		E-Mail	
4. İhalelere Katılmaktan Yasaklanan Gerçek veya Tüzel Kişi	5. Ortak ve/veya Ortaklıkların		
Adı/Unvanı	Yıldız Et Şarküteri Mustafa Ergin		
Adresi	Belediye Sebze Hali Hal Girişi No: 21 Yozgat		
T.C. Kimlik No.	52339700908		

Vergi Kimlik/ Mükellefiyet No.	3550221783								
Kayıtlı Olduğu Ticaret/Esnaf Odası	Yozgat								
Ticaret/Esnaf Sicil No.	3416								
6. Yasaklam a Süresi	A y	(6)	Yı l	()	7. Yasaklamanın Dayanağı ve Kapsamı	a- 4734 KİK	(X)	b-4735 KİSK	()
					c-2886 DİK	()	d-Diğer Mevzuat	()	
					Tüm İhalelerden	()	Tüm İhalelerden	()	
					Bakanlık İhalelerinden	()	Bakanlık İhalelerinden	()	
					Kurum İhalelerinden	()	Kurum İhalelerinden	()	

Yasaklama Kararı Aşağıdaki Açıklamalar Dikkate Alınarak Doldurulacaktır.

1 - İKN : İstisna kapsamındakiler dahil 4734 ve 4735 sayılı Kanunlara göre yapılan yasaklamalarda doldurulacaktır.

2 - T.C. Kimlik No : Yasaklananın gerçek kişi olması durumunda doldurulacaktır.

3 - Kayıtlı Olduğu Ticaret/Esnaf Odası ve Ticaret Esnaf Sicil No : Herhangi bir Ticaret veya Esnaf Odasına kayıtlı olmaması halinde kayıtlı olmadığı belirtilecektir.

4 - Diğer Mevzuat : İstisna kapsamındakiler dahil 4734, 4735 ve 2886 sayılı Kanunların dışındaki mevzuata göre verilen yasaklamalarda doldurulacaktır.

5 - Ortak ve/veya Ortaklıkların : 4734 sayılı Kanunun 58/2 nci maddesi ile 4735 sayılı Kanunun 26/2 nci maddesinde sayılan ortak ve/veya ortakların bulunması halinde bu bölüm doldurulacaktır. Bu bölümde yer alan kişinin birden fazla olması durumunda ek yapılabilir.

[R.G. 17 Ocak 2010 – 27465]

_____ • _____

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

Ankara 2. İcra Müdürlüğünün 2008/9942 sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

_____ • _____

İstanbul (4) Nolu Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesinin 2006/353 Esas sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziya Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun Hükümlerinin Söz Konusu için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 21 Ocak 2010 – 27469]

Adalet Bakanlığından:

MÜNHAL NOTERLİKLER

2009 yılı gayrisafı geliri 371.744,93,-TL. olan ikinci sınıf Bafra İkinci Noterliği 10 Mart 2010 tarihinde yaş tahdidi nedeniyle boşalacaktır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF VE İKİNCİ SINIF NOTERLERDEN bu noterliğe atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

Keyfiyet Noterlik Kanununun 22 nci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

MÜNHAL NOTERLİKLER

2009 yılı gayrisafı gelirleri ve isimleri yazılı olan birinci sınıf Kocaeli Dördüncü Noterliği 1 Mart 2010, Beyoğlu Beşinci Noterliği 2 Mart 2010, Beyoğlu Otuzbirinci Noterliği 3 Mart 2010, Antalya Yedinci Noterliği 11 Mart 2010, Kadıköy İkinci Noterliği 15 Mart 2010 ve Adana Yedinci Noterliği 21 Mart 2010 tarihlerinde yaş tahdidi nedeniyle boşalacaktır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF NOTERLERDEN bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

Keyfiyet Noterlik Kanununun 22 nci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

<u>SIRA NO</u>	<u>NOTERLİĞİN ADI 2009</u>	<u>YILI</u>
<u>GAYRİSAFİ GELİRLERİ</u>		
1 -	ADANA YEDİNCİ NOTERLİĞİ	868.948,74,-TL.
2 -	ANTALYA YEDİNCİ NOTERLİĞİ	1.068.174,76,-TL.
3 -	BEYOĞLU BEŞİNCİ NOTERLİĞİ	1.632.585,34,-TL.
4 -	BEYOĞLU OTUZBİRİNCİ NOTERLİĞİ	2.536.051,29,-TL.
5 -	KADIKÖY İKİNCİ NOTERLİĞİ	778.162,84,-TL.
6 -	KOCAELİ DÖRDÜNCÜ NOTERLİĞİ	1.383.256,59,-TL.

[R.G. 23 Ocak 2010 – 27471]

Türkiye Adalet Akademisi Başkanlığından:

TÜRKİYE ADALET AKADEMİSİ YÖNETİM KURULU ÜYE SEÇİMİNE İLİŞKİN İLAN

Türkiye Adalet Akademisi Yönetim Kurulunun süresi sona eren iki asıl ve bir yedek üyesi için 26 Şubat 2010 Cuma günü saat:14.00'te seçim yapılacaktır.

Çoğunluk sağlanmadığı takdirde ikinci toplantı katılanlarla 01 Mart 2010 Pazartesi günü saat 14.00'te yapılacaktır.

Aranan nitelikler:

Genel Kurul üyesi,
Yargıtay üyesi,
Danıştay üyesi,
Birinci sınıf adli yargı hâkim ve Cumhuriyet savcısı veya bu sınıftan sayılanlar
Birinci sınıf idari yargı hâkimi veya bu sınıftan sayılanlar
Hukuk profesörü
En az yirmi yıl fiilen avukatlık yapmış olanlar
En az yirmi yıl fiilen noterlik yapmış birinci sınıf noterler
Yönetim Kurulu üyeliğine aday olabilirler.

Başvuru usulü:

1 - Yukarıdaki niteliklere sahip kimseler doğrudan başvurabilirler veya Genel Kurul üyelerinin her biri tarafından yukarıdaki niteliklere sahip kimseler arasından aday gösterilebilirler.

2 - Başvuru ve aday gösterme Akademi Başkanlığına verilecek dilekçe ile yapılır.

3 - Adaylar aranan nitelikleri taşıdıklarına ilişkin belgeyi ibraz ederler.

4 - Başvuran veya aday gösterilen kişiye bu dilekçenin alındığını gösteren bir yazı verilir.

5 - Başvuru ile aday gösterme süresi Resmî Gazetede yapılan ilân tarihinden itibaren onbeş gündür.

Başvuru adresi:

Türkiye Adalet Akademisi Başkanlığı İncek Bulvarı Ahlatlıbel Çankaya-ANKARA
İlanen duyurulur.

Duyuru

13 Ocak 2010 tarih ve 27461 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan,

- Bağımsız Denetim Kuruluşlarınca Gerçekleştirilecek Banka Bilgi Sistemleri ve Bankacılık Süreçlerinin Denetimi Hakkında Yönetmelik,

23 Ocak 2010 tarih ve 27471 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan,

- Gümrük Müsteşarlığından Kişisel ve Ticari Kullanıma Mahsus Kara Taşıtlarına İlişkin Gümrük Genel Tebliği (Seri No: 1), yer darlığı nedeniyle Bülten’e alınamamıştır.